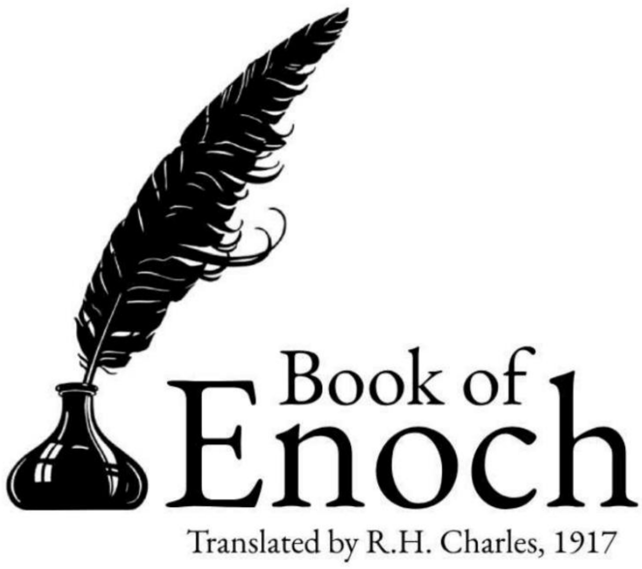

हनोखचे पुस्तक

प्रकरण १

1. हनोखच्या आशीर्वादाचे शब्द, ज्याद्वारे त्याने निवडलेल्या आणि नीतिमानांना आशीर्वाद दिला, जे संकटाच्या दिवशी जगत असतील, जेव्हा सर्व दुष्ट आणि अधार्मिक लोकांचा नाश केला जाईल.
2. आणि त्याने त्याची बोधकथा पुढे चालू ठेवली आणि म्हणाला--हनोख हा एक नीतिमान मनुष्य होता, ज्याचे डोळे देवाने उघडले होते, त्याने स्वर्गात पवित्र देवाचे दर्शन पाहिले, जे देवदूतांनी मला दाखवले, आणि त्यांच्याकडून मी सर्व काही ऐकले आणि त्यांच्याकडून मी जसे पाहिले तसे मला समजले, परंतु या पिढीसाठी नाही, तर येणाऱ्या दूरच्या पिढीसाठी.
3. मी निवडलेल्यांबद्दल बोललो आणि त्यांच्याबद्दलचा माझा दाखला घेतला: पवित्र महान त्याच्या निवासस्थानातून बाहेर येईल,
४. आणि सनातन देव पृथ्वीवर, सीनाय पर्वतावर चालेल, आणि त्याच्या छावणीतून प्रकट होईल, आणि स्वर्गातील आकाशातून त्याच्या पराक्रमाच्या सामर्थ्याने प्रकट होईल.
५. आणि सर्वजण भीतीने थरथर कापतील, आणि पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत त्यांना मोठे भय आणि थरकाप होईल.
६. उंच पर्वत हलतील, उंच टेकड्या सपाट होतील, आणि ज्वालासमोर मेणाप्रमाणे वितळतील.
७. पृथ्वी पूर्णपणे फाटून जाईल, आणि पृथ्वीवरील सर्व काही नष्ट होईल, आणि सर्व माणसांवर न्याय होईल.
८. पण तो नीतिमानांसोबत शांती करेल. आणि निवडलेल्यांचे रक्षण करेल, आणि त्यांच्यावर दया असेल. आणि ते सर्व देवाचे असतील, आणि ते समृद्ध होतील, आणि ते सर्व आशीर्वादित होतील. आणि तो त्या सर्वांना मदत करेल, आणि त्यांना प्रकाश दिसेल, आणि तो त्यांच्याशी शांती करेल.
९. आणि पाहा! तो त्याच्या दहा हजार पवित्र जनांसह येत आहे, सर्वांवर न्याय करण्यासाठी आणि सर्व अधार्मिकांचा नाश करण्यासाठी: आणि त्यांनी अधार्मिकपणे केलेल्या त्यांच्या अधार्मिकतेच्या सर्व कृत्यांसाठी आणि अधार्मिक पापींनी त्याच्याविरुद्ध बोललेल्या सर्व कठोर गोष्टींसाठी सर्व मानवांना दोषी ठरवण्यासाठी.

प्रकरण २

1. आकाशात घडणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीचे निरीक्षण करा, ते त्यांच्या कक्षा कशा बदलत नाहीत आणि आकाशात असलेल्या प्रकाशमानांचे निरीक्षण करा, ते सर्व कसे उठतात आणि प्रत्येकजण त्याच्या वेळेनुसार व्यवस्थित बसतो आणि त्यांच्या ठरलेल्या क्रमाचे उल्लंघन करू नका.
2. पृथ्वीकडे पाहा, आणि सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत तिच्यावर घडणाऱ्या गोष्टींकडे लक्ष द्या, त्या किती स्थिर आहेत, पृथ्वीवरील कोणत्याही गोष्टी कशा बदलत नाहीत, परंतु देवाची सर्व कामे तुम्हाला दिसतात.
3. उन्हाळा आणि हिवाळा पहा, संपूर्ण पृथ्वी पाण्याने भरलेली आहे, आणि त्यावर ढग, दव आणि पाऊस पडत आहे.

प्रकरण ३

पहा आणि पहा की हिवाळ्यात सर्व झाडे सुकून गेल्यासारखी दिसतात आणि त्यांची सर्व पाने गळून पडतात, चौदा झाडे वगळता, जी त्यांची पाने गमावत नाहीत परंतु नवीन येईपर्यंत दोन ते तीन वर्षे जुनी पाने टिकवून ठेवतात.

प्रकरण ४

आणि पुन्हा, उन्हाळ्याच्या दिवसांचे निरीक्षण करा की सूर्य पृथ्वीच्या वर कसा असतो. आणि तुम्ही सूर्याच्या उष्णतेमुळे सावली आणि आश्रय शोधता, आणि पृथ्वी देखील वाढत्या उष्णतेने जळते, आणि म्हणून तुम्ही पृथ्वीवर किंवा त्याच्या उष्णतेमुळे खडकावर तुडवू शकत नाही.

प्रकरण ५

१. झाडे हिरव्या पानांनी कशी झाकतात आणि फळे कशी देतात ते पहा: म्हणून तुम्ही त्याच्या सर्व कृतींकडे लक्ष द्या आणि जाणून घ्या, आणि जो सदैव जिवंत आहे त्याने त्यांना कसे बनवले आहे ते ओळखा.
२. आणि त्याची सर्व कामे वर्षानुवर्षे अशीच चालू राहतात, आणि ते त्याच्यासाठी जी सर्व कामे करतात आणि त्यांची कामे बदलत नाहीत, तर देवाने ठरवल्याप्रमाणे ती केली जातात.
३. आणि पहा समुद्र आणि नद्या त्याच प्रकारे कसे कार्य करतात आणि त्याच्या आज्ञांपासून त्यांचे कार्य बदलत नाहीत.
४. पण तुम्ही स्थिर राहिला नाही, परमेश्वराच्या आज्ञा पाळल्या नाहीत, तर तुम्ही पाठ फिरवली आणि तुमच्या अशुद्ध तोंडाने त्याच्या महानतेविरुद्ध गर्विष्ठ आणि कठोर शब्द बोललात. अरे, तुम्ही कठोर मनाच्या लोकांनो, तुम्हाला शांती मिळणार नाही.
5. म्हणून तुम्ही तुमचे आयुष्य वाईट घालवाल, आणि तुमच्या आयुष्याची वर्षे नष्ट होतील, आणि तुमच्या नाशाची वर्षे अनंतकाळच्या वाईट पाशात वाढतील, आणि तुम्हाला दया मिळणार नाही.
६. त्या दिवसांत तुम्ही सर्व नीतिमानांसाठी तुमची नावे चिरंतन शाप म्हणून ठेवाल, आणि सर्व शाप देणारे तुमच्याद्वारे शाप देतील, आणि सर्व पापी आणि अधार्मिक तुमच्याद्वारे शाप देतील, आणि

तुमच्यासाठी अधार्मिक शाप असेल. आणि सर्व ... आनंद करतील, आणि पापांची क्षमा होईल, आणि सर्व प्रकारची दया, शांती आणि सहनशीलता असेल: त्यांना तारण मिळेल, एक चांगला प्रकाश. आणि तुम्हा सर्व पापींसाठी तारण नसेल, तर तुम्हा सर्वांवर शाप राहील.
७. परंतु निवडलेल्यांना प्रकाश, आनंद आणि शांती मिळेल आणि त्यांना पृथ्वीचे वतन मिळेल.
८ आणि मग निवडलेल्यांना ज्ञान बहाल केले जाईल, आणि ते सर्व जगतील आणि पुन्हा कधीही पाप करणार नाहीत, अधार्मिकतेने किंवा गर्विष्ठतेने: पण जे ज्ञानी आहेत ते नम्र असतील.
9 आणि ते पुन्हा कधीही अपराध करणार नाहीत, ते त्यांच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत पाप करणार नाहीत, ते देवाच्या क्रोधाने किंवा क्रोधाने मरणार नाहीत, परंतु ते त्यांच्या आयुष्याचे दिवस पूर्ण करतील. आणि त्यांचे आयुष्य शांतीने वाढेल, आणि त्यांच्या आनंदाची वर्षे वाढतील, त्यांच्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत, शाश्वत आनंदात आणि शांतीत.

प्रकरण ६

1. आणि असे झाले की जेव्हा माणसांची मुले वाढली तेव्हा त्या काळात त्यांना सुंदर आणि देखण्या मुली जन्माला आल्या.
2. आणि स्वर्गातील मुलांनी, देवदूतांनी त्यांना पाहिले आणि त्यांची इच्छा झाली आणि ते एकमेकांना म्हणाले: 'चला, आपण मानवांच्या मुलांमधून आपल्यासाठी बायका निवडू आणि आपल्याला मुले होऊ दे.'
3. आणि त्यांचा नेता सेमजाझा त्यांना म्हणाला: 'मला भीती वाटते की तुम्ही हे कृत्य करण्यास खरोखरच सहमत होणार नाही आणि मला एकट्यालाच एका मोठ्या पापाची शिक्षा भोगावी लागेल.'
4. आणि ते सर्व त्याला उत्तर देऊन म्हणाले: 'आपण सर्वांनी शपथ घेऊया आणि परस्परांच्या आज्ञेने आपण ही योजना सोडून देऊ नये तर हे काम करू.'
5. मग त्यांनी सर्वांनी मिळून शपथ घेतली आणि त्यावर परस्पर दोषारोप करून स्वतला बांधले.
6. आणि ते सर्व मिळून दोनशे होते; जे यारेदच्या काळात हर्मोन पर्वताच्या शिखरावर उतरले होते आणि त्यांनी त्याला हर्मोन पर्वत म्हटले, कारण त्यांनी त्यावर शपथ घेतली होती आणि परस्पर अभिशाप देऊन स्वतला बांधले होते.
7. आणि त्यांच्या नेत्यांची नावे ही आहेत: सेमियाझ, त्यांचा नेता, अरकिबा, रमेल, कोकाबिएल, तामीएल, रॅमील, दानेल, Êzêqêêl, बराकिजल, असाएल, अरमारोस, बाटाल, बटारा, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. हे त्यांचे दहा प्रमुख आहेत.

प्रकरण ७

1. आणि त्यांच्यासोबत इतर सर्वांनी आपापल्या बायका केल्या आणि प्रत्येकाने स्वतसाठी एक निवडली, आणि ते त्यांच्याकडे जाऊ लागले आणि त्यांच्यासोबत स्वतला अशुद्ध करू लागले, आणि त्यांनी त्यांना जादू, मंत्रमुग्ध करणे आणि मुळे तोडणे शिकवले आणि त्यांना वनस्पतींशी परिचित करून दिले.
2. त्या गर्भवती राहिल्या आणि त्यांना तीन हजार यर उंचीचे मोठे राक्षस झाले.
3. ज्याने माणसांच्या सर्व वस्तू खाऊन टाकल्या. आणि जेव्हा माणूस त्यांना टिकवू शकला नाही,
4. राक्षस त्यांच्याविरुद्ध गेले आणि त्यांनी मानवजातीला गिळंकृत केले.
5. आणि ते पक्षी, पशू, सरपटणारे प्राणी आणि मासे यांच्याविरुद्ध पाप करू लागले आणि एकमेकांचे मांस खाऊ लागले आणि रक्त पिऊ लागले.
6. मग पृथ्वीने त्या अधर्मी लोकांवर आरोप लावले.

प्रकरण ८

1. आणि अझाझेलने लोकांना तलवारी, चाकू, ढाली आणि छातीचे आवरण बनवायला शिकवले आणि त्यांना पृथ्वीवरील धातू आणि त्यांची काम करण्याची कला, बांगड्या, दागिने, सुरमाचा वापर, पापण्यांचे सौंदर्यीकरण, सर्व प्रकारचे महागडे दगड आणि सर्व रंगीत टिंचर शिकवले.
2. आणि तेथे खूप अधार्मिकता निर्माण झाली, त्यांनी व्यभिचार केला, आणि ते मार्गभ्रष्ट झाले आणि त्यांच्या सर्व मार्गांनी भ्रष्ट झाले. सेमजाझाने जादू आणि मुळांची छाटणी शिकवली, आर्मारोसने जादूचे निराकरण केले, बरकीजलने ज्योतिषशास्त्र शिकवले, कोकाबेलने नक्षत्रांचे, एझेकेलने ढगांचे ज्ञान दिले, अराकीलने पृथ्वीचे चिन्ह, शमसीलने सूर्याचे चिन्ह आणि सारीकने चंद्राचा मार्ग शिकवला. आणि जसे लोक नष्ट होत गेले, ते ओरडले आणि त्यांचा आक्रोश स्वर्गापर्यंत गेला...

प्रकरण ९

1. आणि मग मायकेल, उरीएल, राफेल आणि गॅब्रिएल यांनी स्वर्गातून खाली पाहिले आणि पृथ्वीवर बरेच रक्त सांडलेले आणि पृथ्वीवर सर्व अधर्म घडत असलेले पाहिले.
2. आणि ते एकमेकांना म्हणाले: 'निवासस्थान नसलेली पृथ्वी त्यांच्या रडण्याचा आवाज स्वर्गाच्या वेशीपर्यंत पोहोचवत आहे.'
3. आणि आता स्वर्गातील पवित्र जनांनो, तुमच्याकडे, मानवांचे आत्मे आपला दावा सांगतात, "आमचा मुद्दा परात्पर देवासमोर मांडा."
4. आणि ते युगांच्या प्रभूला म्हणाले: 'प्रभूंचा प्रभू, देवांचा देव, राजांचा राजा आणि युगांचा देव, तुझ्या गौरवाचे सिंहासन युगांच्या सर्व पिढ्यांसाठी आहे आणि तुझे नाव पवित्र, गौरवशाली आणि युगांयुगांसाठी धन्य आहे!'
5. तू सर्व काही निर्माण केले आहेस आणि सर्व गोष्टींवर तुझेच सामर्थ्य आहे: आणि तुझ्या दृष्टीने सर्व गोष्टी उघड्या आणि उघड्या आहेत, आणि तू सर्व काही पाहतोस आणि तुझ्यापासून काहीही लपू शकत नाही.
6. पृथ्वीवरील सर्व अनीति शिकवणाऱ्या आणि स्वर्गात जतन केलेल्या शाश्वत रहस्यांना प्रकट करणाऱ्या, ज्या शिकण्यासाठी लोक प्रयत्नशील होते, अशा अझाझेलने काय केले आहे ते तुम्ही पाहता:
7. आणि सेमजाझा, ज्याला तू त्याच्या सहकाऱ्यांवर राज्य करण्याचा अधिकार दिला आहेस.
8. आणि ते पृथ्वीवरील माणसांच्या मुलींकडे गेले आहेत, आणि स्त्रियांशी लैंगिक संबंध ठेवले आहेत, आणि स्वतला अपवित्र केले आहे, आणि त्यांना सर्व प्रकारची पापे उघड केली आहेत.

9. आणि स्त्रियांनी राक्षसांना जन्म दिला आहे, आणि त्यामुळे संपूर्ण पृथ्वी रक्ताने आणि अनीतिने भरली आहे.
10. आणि आता, पाहा, मृतांचे आत्मे रडत आहेत आणि स्वर्गाच्या दाराशी आपले विलाप करत आहेत, आणि त्यांचे विलाप वर चढले आहेत: आणि पृथ्वीवर होणाऱ्या अनैतिक कृत्यांमुळे ते थांबू शकत नाहीत.
11. आणि त्या घडण्यापूर्वी तुला सर्व काही माहित असते, आणि तू या गोष्टी पाहतोस आणि तू त्या सहन करतोस, आणि या बाबतीत आम्ही त्यांचे काय करावे हे तू आम्हाला सांगत नाहीस.'

प्रकरण १०

१. मग परात्पर, पवित्र आणि महान देव बोलला आणि त्याने उरीएलला लामेखच्या मुलाकडे पाठवले आणि त्याला म्हटले:
२. नोहाकडे जा आणि माझ्या नावाने त्याला सांग, "लपून राहा!" आणि त्याला येणारा अंत सांग: संपूर्ण पृथ्वी नष्ट होईल, आणि संपूर्ण पृथ्वीवर एक महापूर येणार आहे, जो तिच्यावरील सर्व काही नष्ट करेल.
३. आणि आता त्याला आज्ञा द्या की तो पळून जाऊ शकेल आणि त्याचे वंशज जगाच्या सर्व पिढ्यांसाठी जतन केले जातील.
४. आणि पुन्हा प्रभूने राफेलला सांगितले: 'अजाझेलचे हातपाय बांधून त्याला अंधारात टाका आणि दुदाईलमधील वाळवंटात एक छिद्र पाडा आणि त्याला त्यात टाका.'
५. आणि त्याच्यावर खडबडीत आणि टोकदार दगड ठेवा, आणि त्याला अंधाराने झाकून टाका, आणि त्याला कायमचे तिथेच राहू द्या, आणि प्रकाश पाहू नये म्हणून त्याचा चेहरा झाकून टाका.
६. आणि मोठ्या न्यायाच्या दिवशी त्याला अग्नीत टाकले जाईल. आणि देवदूतांनी भ्रष्ट केलेली पृथ्वी बरी करा, आणि पृथ्वीच्या बरे होण्याची घोषणा करा, जेणेकरून ते पीडा बरी करतील आणि पहारेकऱ्यांनी उघड केलेल्या आणि त्यांच्या मुलांना शिकवलेल्या सर्व गुप्त गोष्टींमुळे सर्व मानवजातीचा नाश होऊ नये.
८. आणि अझाझेलने शिकवलेल्या कृतींमुळे संपूर्ण पृथ्वी भ्रष्ट झाली आहे: सर्व पाप त्यालाच द्यावे.'
९. आणि प्रभूने गॅब्रिएलला म्हटले: 'हरामी, निंदनीय आणि व्यभिचाराच्या मुलांविरुद्ध पुढे जा: आणि व्यभिचाराच्या मुलांना आणि पहारेकऱ्यांच्या मुलांना माणसांमधून नष्ट करा आणि त्यांना बाहेर काढा: त्यांना एकमेकांविरुद्ध पाठवा जेणेकरून ते युद्धात एकमेकांचा नाश करतील: कारण त्यांना दीर्घायुष्य मिळणार नाही.'
१०. आणि त्यांच्या वडिलांनी, म्हणजेच त्यांच्या वडिलांनी तुमच्याकडून केलेली कोणतीही विनंती त्यांच्या वडिलांकडून मान्य केली जाणार नाही; कारण त्यांना अनंतकाळचे जीवन जगण्याची आशा आहे आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकजण पाचशे वर्षे जगेल.
११. आणि प्रभु मीखाएलला म्हणाला: 'जा, सेमजाझा आणि त्याच्या साथीदारांना बांधून टाका ज्यांनी स्वतला स्त्रियांशी जोडले आहे जेणेकरून त्यांनी त्यांच्या सर्व अशुद्धतेसह स्वतला अशुद्ध केले आहे.'
१२. आणि जेव्हा त्यांच्या मुलांनी एकमेकांना मारले आणि त्यांनी त्यांच्या प्रियजनांचा नाश पाहिला, तेव्हा त्यांना सत्तर पिढ्यांपर्यंत पृथ्वीच्या दऱ्याखोऱ्यात बांधून ठेवा, त्यांच्या न्यायाच्या आणि त्यांच्या समाप्तीच्या दिवसापर्यंत, जोपर्यंत अनंतकाळचा न्याय पूर्ण होत नाही.
१३. त्या दिवसांत त्यांना अग्नीच्या तळाशी नेले जाईल: आणि त्यांना कायमचे कैदेत टाकले जाईल अशा यातना आणि तुरुंगात नेले जाईल.
१४. आणि ज्याला दोषी ठरवले जाईल आणि त्याचा नाश केला जाईल तो आतापासून सर्व पिढ्यांच्या शेवटापर्यंत त्यांच्यासोबत बांधला जाईल.
१५. आणि सर्व नीच आत्म्यांना आणि पहारेकऱ्यांच्या मुलांना नष्ट करा, कारण त्यांनी मानवजातीवर अन्याय केला आहे.
१६. पृथ्वीच्या पाठीवरून सर्व वाईट गोष्टी नष्ट करा आणि प्रत्येक वाईट कामाचा नाश करा: आणि नीतिमत्ता आणि सत्याचे रोपटे उदयास येवो: आणि ते आशीर्वाद ठरेल; नीतिमत्ता आणि सत्याची कामे सदैव सत्य आणि आनंदात लावली जातील.
१७ आणि मग सर्व नीतिमान सुटतील, आणि हजारो मुले होईपर्यंत जगतील, आणि त्यांचे तारुण्य आणि त्यांचे म्हातारपण शांतीत पूर्ण करतील.
१८ आणि मग संपूर्ण पृथ्वी नीतिमत्तेने मशागत केली जाईल, आणि सर्वत्र झाडे लावली जातील आणि आशीर्वादाने भरलेली असतील.
१९. त्यावर सर्व प्रकारची सुंदर झाडे लावली जातील आणि त्यावर द्राक्षवेल लावतील. त्यावर लावलेल्या द्राक्षवेलीला भरपूर द्राक्षारस मिळेल आणि त्यावर पेरलेल्या प्रत्येक बियाण्याला हजार बिया येतील आणि प्रत्येक बियाण्याला दहा थेंब तेल मिळेल.
२०. आणि तू पृथ्वीला सर्व अत्याचारांपासून, सर्व अनीतिपासून, सर्व पापांपासून आणि सर्व अधार्मिकतेपासून शुद्ध कर: आणि पृथ्वीवर घडणारी सर्व अशुद्धता पृथ्वीवरून नष्ट कर.
२१. आणि सर्व मानवपुत्र नीतिमान होतील, आणि सर्व राष्ट्रे माझी उपासना करतील आणि माझी स्तुती करतील, आणि सर्व माझी उपासना करतील. आणि पृथ्वी सर्व अशुद्धतेपासून, सर्व पापांपासून, सर्व शिक्षेपासून आणि सर्व यातनांपासून शुद्ध होईल, आणि मी त्यांना पुन्हा कधीही पिढ्यानपिढ्या आणि कायमचे त्यावर पाठवणार नाही.

प्रकरण ११

1. आणि त्या दिवसांत मी स्वर्गातील आशीर्वादाचे कोठारे उघडीन, जेणेकरून मानवांच्या कामावर आणि श्रमावर ते पृथ्वीवर पाठवीन.
2. आणि सत्य आणि शांती जगाच्या सर्व दिवसांत आणि मानवांच्या सर्व पिढ्यांमध्ये एकत्र जोडले जातील.

प्रकरण १२

१. या गोष्टींपूर्वी हनोख लपला होता, आणि तो कुठे लपला आहे, कुठे राहतो आणि त्याचे काय झाले आहे हे मानवजातीच्या कोणालाही कळले नाही.
२. आणि त्याचे कार्य पहारेकऱ्यांशी संबंधित होते आणि त्याचे दिवस पवित्र जनांसोबत होते.
३. आणि मी, हनोख, वैभवाच्या प्रभूला आणि युगांच्या राजाला आशीर्वाद देत होतो, आणि पाहा! पहारेकऱ्यांनी मला हनोख लेखक म्हटले आणि मला म्हणाले:
४. 'हनोख, तू नीतिमत्तेचा लेखक आहेस, जा आणि स्वर्गातील पहारेकऱ्यांना सांग, ज्यांनी उच्च स्वर्ग, पवित्र शाश्वत स्थान सोडले

आहे आणि स्त्रियांशी स्वतला अशुद्ध केले आहे, आणि पृथ्वीवरील मुलांसारखे वागले आहे आणि स्वतच्या बायका केल्या आहेत: "तुम्ही पृथ्वीवर मोठा नाश केला आहे:
५. आणि तुम्हाला शांती किंवा पापांची क्षमा मिळणार नाही: आणि ते त्यांच्या मुलांमध्ये आनंदी असल्याने,
६. त्यांच्या प्रियजनांचा खून ते पाहतील, आणि त्यांच्या मुलांच्या नाशावर ते शोक करतील, आणि अनंतकाळपर्यंत प्रार्थना करतील, परंतु दया आणि शांती तुम्हाला मिळणार नाही.

प्रकरण १३

१. हनोख जाऊन म्हणाला, 'अजाझेल, तुला शांती मिळणार नाही. तुला बंधनात टाकण्यासाठी तुझ्यावर कठोर शिक्षा झाली आहे.
२. तू ज्या अनीतिची शिकवण दिली आहेस आणि ज्या अधार्मिकतेची, अनीतिची आणि पापाची कृत्ये तू लोकांना दाखवली आहेस, त्यामुळे तुला सहनशीलता किंवा विनंती मान्य केली जाणार नाही.
३. मग मी जाऊन त्या सर्वांना एकत्र बोललो, ते सर्व घाबरले, आणि भीतीने आणि थरथर कापून त्यांना वेढले.
४. आणि त्यांनी मला त्यांच्यासाठी एक विनंती लिहिण्याची विनंती केली जेणेकरून त्यांना क्षमा मिळेल आणि स्वर्गातील प्रभूसमोर त्यांची विनंती वाचून दाखवावी.
५. कारण तेव्हापासून ते त्यांच्या पापांबद्दल लज्जित झाल्यामुळे त्याच्याशी बोलू शकत नव्हते किंवा स्वर्गाकडे डोळे वर करू शकत नव्हते.
६. मग मी त्यांची विनंती आणि त्यांच्या आत्म्याबद्दल आणि त्यांच्या कृतींबद्दलची प्रार्थना वैयक्तिकरित्या लिहून काढली आणि त्यांना क्षमा आणि दीर्घायुष्य मिळावे या त्यांच्या विनंत्या लिहिल्या.
७. मी जाऊन हर्मोनच्या पश्चिमेच्या दक्षिणेस दान देशात, दानच्या पाण्याजवळ बसलो: मी झोप लागेपर्यंत त्यांची याचना वाचली.
८. आणि पाहा, मला एक स्वप्न पडले, आणि मला दृष्टान्त झाले, आणि मला शिक्षांचे दृष्टान्त दिसले, आणि एक वाणी आली जी मला स्वर्गातील पुत्रांना सांगण्यास आणि त्यांना ताकीद देण्यास सांगते.
९. जेव्हा मला जाग आली, तेव्हा मी त्यांच्याकडे आलो, तेव्हा ते सर्वजण एकत्र बसले होते, लेबनॉन आणि सेनेसरच्या दरम्यान असलेल्या 'अबेलस्जाइल' मध्ये रडत होते, त्यांचे चेहरे झाकलेले होते.
१०. मी झोपेत पाहिलेले सर्व दृष्टान्त त्यांच्यासमोर सांगितले आणि मी नीतिमत्तेचे शब्द बोलू लागलो आणि स्वर्गीय पहारेकऱ्यांना फटकारू लागलो.

प्रकरण १४

१. त्या दृष्टान्तातील पवित्र महान देवाच्या आज्ञेनुसार, नीतिमत्तेच्या शब्दांचे आणि शाश्वत पहारेकऱ्यांच्या फटकाराचे पुस्तक.
२. मी झोपेत पाहिले की आता मी मांसाच्या जिभेने आणि तोंडाच्या श्वासाने काय बोलणार आहे: जे महान देवाने मानवांना त्यांच्याशी संवाद साधण्यासाठी आणि हृदयाने समजून घेण्यासाठी दिले आहे.
३. ज्याप्रमाणे त्याने निर्माण केले आणि माणसाला ज्ञानाचे वचन समजून घेण्याची शक्ती दिली, त्याचप्रमाणे त्याने मलाही निर्माण केले आणि पहारेकऱ्यांना, स्वर्गातील मुलांना फटकारण्याची शक्ती दिली.
४. मी तुमची याचिका लिहून घेतली आणि माझ्या दृष्टान्तात असे दिसून आले की, तुमची याचिका तुम्हाला अनंतकाळपर्यंत मान्य केली जाणार नाही आणि शेवटी तुमचा निर्णय देण्यात आला आहे: हो, तुमची याचिका तुम्हाला मान्य केली जाणार नाही.
५. आणि आतापासून तू अनंतकाळ स्वर्गात जाणार नाहीस, आणि पृथ्वीच्या बंधनात तुला जगाच्या सर्व दिवसांसाठी बांधून ठेवण्याचा हुकूम निघाला आहे.
६. आणि तुम्ही तुमच्या लाडक्या मुलांचा नाश पाहिला असेल आणि तुम्हाला त्यांच्याबद्दल आनंद होणार नाही, तर ते तुमच्यापुढे तलवारीने पडतील.
७. आणि त्यांच्या वतीने तुमची विनंती मान्य होणार नाही आणि तुमच्या स्वतहूनही: जरी तुम्ही रडलात, प्रार्थना केलीत आणि मी लिहिलेल्या सर्व गोष्टी बोललात तरी.
८. आणि मला दृष्टान्त असा दाखवण्यात आला: पाहा, दृष्टान्तात ढगांनी मला बोलावले आणि धुक्याने मला बोलावले, आणि तारे आणि वीजेचा वेग वाढला आणि मला वेगाने पुढे नेले, आणि दृष्टान्तातील वारे मला उडवून देऊन वर उचलून स्वर्गात घेऊन गेले.
९. आणि मी आत गेलो तोपर्यंत मी एका भिंतीजवळ पोहोचलो जी स्फटिकांनी बांधलेली होती आणि आगीच्या लाटांनी वेढलेली होती: आणि ती मला घाबरवू लागली.
१०. आणि मी आगीच्या ज्वाळांमध्ये गेलो आणि एका मोठ्या घराजवळ पोहोचलो जे स्फटिकांनी बांधलेले होते: आणि घराच्या भिंती स्फटिकांनी बनवलेल्या टेसेलेटेड फरशीसारख्या होत्या आणि त्याचा पाया स्फटिकाचा होता.
११. त्याचे छत ताऱ्यांच्या आणि विजेच्या वाटेसारखे होते, आणि त्यांच्यामध्ये अग्निमय करूब होते आणि त्यांचे आकाश पाण्यासारखे स्वच्छ होते.
१२. भिंतीभोवती जळत्या अग्नीने वेढले होते आणि त्याचे दरवाजे आगीने पेटले होते.
१३. मी त्या घरात प्रवेश केला, ते आगीसारखे गरम आणि बर्फासारखे थंड होते: त्यात जीवनाचे कोणतेही सुख नव्हते: भीतीने मला व्यापले होते आणि थरथर कापत होते.
१४. मी थरथर कापत होतो आणि जमिनीवर पडलो.
१५. आणि मी एक दृष्टान्त पाहिला, आणि पाहा! दुसरे एक घर होते, जे पहिल्यापेक्षा मोठे होते, आणि संपूर्ण प्रवेशद्वार माझ्यासमोर उघडे होते, आणि ते अग्नीच्या ज्वाळांनी बांधलेले होते.
१६. आणि प्रत्येक बाबतीत ते वैभवात, भव्यतेत आणि व्याप्तीत इतके श्रेष्ठ होते की मी तुम्हाला त्याचे वैभव आणि व्याप्ती वर्णन करू शकत नाही.
१७. त्याचा मजला अग्नीचा होता, त्याच्या वर विजा चमकत होत्या आणि ताऱ्यांचा मार्ग दिसत होता, आणि त्याचे छत देखील ज्वलंत अग्नीचे होते.
१८. मी पाहिले आणि त्यात एक उंच सिंहासन दिसले. त्याचे स्वरूप स्फटिकासारखे होते आणि त्याची चाके तेजस्वी सूर्यासारखी होती. आणि मला करुबांचे दृष्टान्त झाले.
१९. आणि सिंहासनाच्या खालून ज्वालाग्राही अग्नीच्या झऱ्या येत होत्या, त्यामुळे मी त्याकडे पाहू शकत नव्हतो.
२०. आणि महान तेज त्यावर बसले होते, आणि त्याचे कपडे सूर्यापेक्षाही तेजस्वी आणि कोणत्याही बर्फापेक्षाही पांढरे होते.

२१. वैभव आणि वैभवामुळे कोणताही देवदूत आत जाऊ शकला नाही आणि त्याचे मुख पाहू शकला नाही आणि कोणताही देह त्याला पाहू शकला नाही.
२२. त्याच्याभोवती ज्वाला होती, आणि त्याच्यासमोर एक मोठा अग्नी उभा होता, आणि कोणीही त्याच्या जवळ येऊ शकत नव्हता: दहा हजार गुणिले दहा हजार त्याच्यासमोर उभे होते, तरीही त्याला सल्लागाराची गरज नव्हती.
२३. आणि त्याच्या जवळचे परमपवित्र जन रात्री निघून गेले नाहीत किंवा त्याच्यापासून दूर गेले नाहीत.
२४. आणि तोपर्यंत मी तोंडावर पडून थरथर कापत होतो; आणि परमेश्वराने स्वतःच्या तोंडाने मला हाक मारली आणि मला म्हटले: 'हनोख, इकडे ये आणि माझे वचन ऐक.'
२५. मग एका पवित्र जनाने माझ्याकडे येऊन मला उठवले, आणि त्याने मला उठवून दाराशी आणले: आणि मी माझे तोंड खाली वाकवले.

प्रकरण १५

१. त्याने उत्तर दिले आणि मला म्हणाला, आणि मी त्याचा आवाज ऐकला: 'भिऊ नको, हनोख, तू नीतिमान आणि नीतिमत्तेचा लेखक आहेस. इकडे ये आणि माझा आवाज ऐक.'
२. आणि जा, स्वर्गातील पहारेकऱ्यांना सांग, ज्यांनी तुला त्यांच्यासाठी मध्यस्थी करण्यासाठी पाठवले आहे: "तुम्ही माणसांसाठी मध्यस्थी करावी", माणसांसाठी तुमच्यासाठी नाही:
३. तुम्ही उंच, पवित्र आणि शाश्वत स्वर्ग का सोडलात, स्त्रियांशी का वागलात, माणसांच्या मुलींशी स्वतला अशुद्ध का केलेत आणि बायका का केल्यात, पृथ्वीवरील मुलांसारखे का वागलात आणि तुमच्या मुलांसारखे राक्षस का जन्माला घातलेत?
४. आणि जरी तुम्ही पवित्र, आध्यात्मिक, अनंतकाळचे जीवन जगत होता, तरी तुम्ही स्त्रियांच्या रक्ताने स्वतला अशुद्ध केले आहे, आणि मांसाच्या रक्ताने मुलांना जन्म दिला आहे, आणि माणसांच्या मुलांप्रमाणे, मरणाऱ्या आणि नाश पावणाऱ्या लोकांप्रमाणे मांस आणि रक्ताची इच्छा केली आहे.
५. म्हणून मी त्यांना बायका दिल्या आहेत, यासाठी की त्यांनी त्यांना गर्भधारणा करावी आणि त्यांच्यापासून मुले व्हावीत, म्हणजे त्यांना पृथ्वीवर कशाचीही कमतरता भासू नये.
६. पण तुम्ही पूर्वी आध्यात्मिक होता, अनंतकाळचे जीवन जगत होता आणि जगातील सर्व पिढ्यांसाठी अमर होता.
७. आणि म्हणून मी तुमच्यासाठी बायका नेमल्या नाहीत; कारण स्वर्गातील आध्यात्मिक लोकांचे निवासस्थान स्वर्गात आहे.
८. आणि आता, आत्मे आणि देहापासून निर्माण झालेल्या राक्षसांना पृथ्वीवर दुष्ट आत्मे म्हटले जाईल आणि पृथ्वीवर त्यांचे निवासस्थान असेल.
९. दुष्ट आत्मे त्यांच्या शरीरातून निघाले आहेत; कारण ते माणसांपासून जन्माला आले आहेत, आणि पवित्र पहारेकऱ्यांपासून त्यांची सुरुवात आणि मूळ उत्पत्ती आहे; ते पृथ्वीवरील दुष्ट आत्मे असतील आणि त्यांना दुष्ट आत्मे म्हटले जाईल.
१०. स्वर्गातील आत्म्यांबद्दल बोलायचे झाले तर, त्यांचे निवासस्थान स्वर्गात असेल, परंतु पृथ्वीवरील आत्म्यांबद्दल जे पृथ्वीवर जन्माला आले आहेत, त्यांचे निवासस्थान पृथ्वीवर असेल.
११. आणि राक्षसांचे आत्मे पृथ्वीवर त्रास देतात, छळ करतात, नाश करतात, हल्ला करतात, युद्ध करतात आणि नाश करतात आणि त्रास देतात: ते अन्न खात नाहीत, परंतु तरीही भूक आणि तहान सहन करतात आणि अपराध करतात. आणि हे आत्मे पुरुषांच्या मुलांविरुद्ध आणि स्त्रियांविरुद्ध उठतील, कारण ते त्यांच्यापासून आले आहेत.

प्रकरण १६

१. राक्षसांच्या कत्तली, नाश आणि मृत्यूच्या दिवसांपासून, ज्यांच्या देहाच्या आत्म्यांमधून आत्मे बाहेर पडून, न्याय न घेता नष्ट करतील - अशा प्रकारे ते समाप्तीच्या दिवसापर्यंत नष्ट करतील, ज्या महान न्यायाने युग पूर्ण होईल, पहारेकऱ्यांवर आणि देवहीनांवर, होय, पूर्णपणे संपेल.
२. आणि आता ज्या पहारेकऱ्यांनी तुम्हाला त्यांच्यासाठी मध्यस्थी करण्यासाठी पाठवले आहे, जे पूर्वी स्वर्गात होते, त्यांना सांगा:
३. "तू स्वर्गात होतास, पण सर्व रहस्ये तुला अजून उघड झाली नव्हती, आणि तुला निरर्थक गोष्टी माहित होत्या, आणि तुझ्या अंतकरणाच्या कठोरतेने तू स्त्रियांना त्या प्रकट केल्या आहेत, आणि या रहस्यांद्वारे स्त्रिया आणि पुरुष पृथ्वीवर खूप वाईट काम करतात."
४. म्हणून त्यांना सांगा: "तुम्हाला शांती नाही."

प्रकरण १७

१. आणि त्यांनी मला अशा ठिकाणी नेले जिथे तिथे असलेले लोक ज्वलंत अग्नीसारखे होते आणि जेव्हा त्यांना इच्छा झाली तेव्हा ते माणसासारखे दिसले.
२. आणि त्यांनी मला अंधाराच्या ठिकाणी आणि स्वर्गापर्यंत पोहोचलेल्या एका पर्वतावर नेले.
३. आणि मी प्रकाशाची ठिकाणे, ताऱ्यांचे भांडार आणि मेघगर्जना आणि सर्वात खोलवर पाहिले, जिथे एक अग्निमय धनुष्यबाण, त्यांचे भाते, एक अग्निमय तलवार आणि सर्व विजा होत्या.
४. आणि त्यांनी मला जिवंत पाण्याकडे आणि पश्चिमेकडील अग्नीकडे नेले, जे सूर्याच्या प्रत्येक मावळत्या वेळेला स्वीकारते.
५. आणि मी एका अग्नीच्या नदीजवळ आलो ज्यामध्ये अग्नी पाण्यासारखा वाहतो आणि पश्चिमेकडे महासागरात विसर्जन करतो.
६. मी मोठ्या नद्या पाहिल्या आणि त्या मोठ्या नदीकडे आणि मोठ्या अंधाराकडे आलो, आणि अशा ठिकाणी गेलो जिथे कोणताही प्राणी चालत नाही.
७. मी हिवाळ्यातील अंधाराचे पर्वत आणि ते ठिकाण पाहिले जिथून खोल समुद्राचे सर्व पाणी वाहते.
८. मी पृथ्वीवरील सर्व नद्यांचे तोंड आणि खोल पाण्याचे तोंड पाहिले.

प्रकरण १८

१. मी सर्व वाऱ्यांचे खजिना पाहिले: त्याने संपूर्ण सृष्टी आणि पृथ्वीचे मजबूत पाये कसे सजवले होते ते मी पाहिले.
२. आणि मी पृथ्वीचा कोनशिला पाहिला: मी पृथ्वी आणि आकाशाचे अंतराळ वाहणारे चार वारे पाहिले.

३. आणि मी पाहिले की वारे आकाशाच्या कमानांना कसे पसरवतात आणि आकाश आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये त्यांचे स्थान कसे आहे: हे आकाशाचे खांब आहेत.
४. मी आकाशातील वारे पाहिले जे वळतात आणि सूर्याचा आणि सर्व ताऱ्यांचा परिघ त्यांच्या मावळतीला आणतात.
५. मी पृथ्वीवरील ढगांना वाहून नेणारे वारे पाहिले: मी देवदूतांचे मार्ग पाहिले. मी पृथ्वीच्या शेवटी वर स्वर्गाचे अंतराळ पाहिले.
६. आणि मी पुढे गेलो आणि एक जागा पाहिली जी रात्रंदिवस जळत असते, जिथे भव्य दगडांचे सात पर्वत आहेत, तीन पूर्वेकडे आणि तीन दक्षिणेकडे.
७. आणि पूर्वेकडील लोकांसाठी, एक रंगीत दगडाचा, एक मोत्याचा, एक नींबूचा आणि दक्षिणेकडील लोक लाल दगडाचा होता.
८. पण मधला भाग स्वर्गापर्यंत पोहोचला होता, जणू देवाचे सिंहासन अलाबास्टरचे होते आणि सिंहासनाचा कळस नीलमणीसारखा होता.
९. आणि मी एक ज्वलंत अग्नी पाहिला. आणि या पर्वतांच्या पलीकडे महान पृथ्वीचा शेवटचा भाग होता: तिथे आकाश पूर्ण झाले.
१०. आणि मी एक खोल अथांग डोह पाहिला, ज्यामध्ये स्वर्गीय अग्नीचे खांब होते, आणि त्यांच्यामध्ये मी अग्नीचे खांब पडलेले पाहिले, जे उंचीकडे आणि खोलीकडे सारखेच होते.
११. आणि त्या अथांग डोहाच्या पलीकडे मला एक जागा दिसली जिथे वर स्वर्गाचे अंतराळ नव्हते आणि खाली मजबूत जमीन नव्हती: त्यावर पाणी नव्हते आणि पक्षी नव्हते, पण ते एक ओसाड आणि भयानक ठिकाण होते.
१२. मी तिथे मोठ्या जळत्या पर्वतांसारखे सात तारे पाहिले आणि जेव्हा मी त्यांच्याबद्दल विचारले तेव्हा मला,
१३. देवदूत म्हणाला: 'हे ठिकाण स्वर्ग आणि पृथ्वीचा शेवट आहे: हे तारे आणि स्वर्गातील सैन्यासाठी तुरुंग बनले आहे.'
१४. आणि अग्नीवर फिरणारे तारे म्हणजे असे लोक आहेत ज्यांनी त्यांच्या उदयाच्या सुरुवातीलाच परमेश्वराच्या आज्ञेचे उल्लंघन केले आहे, कारण ते त्यांच्या ठरलेल्या वेळी बाहेर आले नाहीत.
१५. आणि तो त्यांच्यावर रागावला आणि दहा हजार वर्षांपर्यंत त्यांचा अपराध पूर्ण होईपर्यंत त्यांना बांधून ठेवले.

प्रकरण १९

1. आणि उरीएल मला म्हणाला: 'येथे उभे राहतील देवदूत ज्यांनी स्वतला स्त्रियांशी जोडले आहे, आणि त्यांचे आत्मे विविध रूपे धारण करून मानवजातीला अपवित्र करत आहेत आणि त्यांना देव म्हणून राक्षसांना बळी देण्यास बहकवतील, ते येथे उभे राहतील, जोपर्यंत त्यांचा न्याय केला जाईल त्या महान न्यायाच्या दिवसापर्यंत ज्यामध्ये त्यांचा अंत केला जाईल.'
2. आणि ज्या देवदूतांनी मार्गभ्रष्ट केले त्यांच्या स्त्रियाही सायरन होतील.
3. आणि मी, हनोख, एकटाच, दृष्टान्त पाहिला, सर्व गोष्टींचा शेवट: आणि मी पाहिले तसे कोणीही पाहणार नाही.

प्रकरण २०

१. आणि हे पहारेकऱ्यांच्या पवित्र देवदूतांची नावे आहेत.
२. उरीएल, पवित्र देवदूतांपैकी एक, जो जगावर आणि टार्टारसवर आहे.
३. राफेल, पवित्र देवदूतांपैकी एक, जो माणसांच्या आत्म्यांवर आहे.
४. रॅगुएल, प्रकाशमानांच्या जगाचा सूड घेणाऱ्या पवित्र देवदूतांपैकी एक.
५. पवित्र देवदूतांपैकी एक, मायकेल, जो मानवजातीच्या सर्वोत्तम भागावर आणि अराजकतेवर नियुक्त आहे.
६. साराकल, पवित्र देवदूतांपैकी एक, जो आत्म्यावर बसलेला आहे, जे आत्म्याने पाप करतात.
७. गॅब्रिएल, पवित्र देवदूतांपैकी एक, जो स्वर्ग, सर्प आणि करुब यांच्यावर आहे.
८. रमिएल, पवित्र देवदूतांपैकी एक, ज्यांना देवाने उठणाऱ्यांवर नियुक्त केले.

प्रकरण २१

१. आणि मी तिथे गेलो जिथे गोष्टी गोंधळलेल्या होत्या.
२. आणि मी तिथे काहीतरी भयानक पाहिले: मला वर स्वर्ग किंवा मजबूत पाया असलेली पृथ्वी दिसली नाही, तर एक गोंधळलेले आणि भयानक ठिकाण दिसले.
३. आणि तिथे मी आकाशातील सात तारे एकमेकांत बांधलेले पाहिले, जसे की मोठे पर्वत आणि अग्नीने जळत होते.
४. मग मी म्हणालो: 'ते कोणत्या पापासाठी बांधले गेले आहेत आणि त्यांना येथे कोणत्या कारणासाठी टाकले गेले आहे?'
५. मग उरीएल, जो पवित्र देवदूतांपैकी एक होता, जो माझ्यासोबत होता आणि त्यांच्यावर प्रमुख होता, म्हणाला: 'हनोख, तू का विचारतोस आणि सत्याची उत्सुकता का बाळगतोस?'
६. हे स्वर्गातील ताऱ्यांच्या संख्येपैकी आहेत, ज्यांनी परमेश्वराच्या आज्ञेचे उल्लंघन केले आहे आणि दहा हजार वर्षे, त्यांच्या पापांमुळे लागणारा काळ, पूर्ण होईपर्यंत येथे बांधलेले आहेत.
७. आणि तिथून मी दुसऱ्या ठिकाणी गेलो, जे पहिल्यापेक्षाही भयानक होते, आणि मला एक भयानक गोष्ट दिसली: तिथे एक मोठी आग जळत होती आणि पेटत होती, आणि ती जागा अथांग डोहात फाटली होती, ती आगीच्या मोठ्या उतरत्या खांबांनी भरलेली होती: मला त्याची व्याप्ती किंवा आकारमान दिसत नव्हते, किंवा मी अंदाजही लावू शकत नव्हतो.
८. मग मी म्हणालो: 'ही जागा किती भयानक आहे आणि पाहणे किती भयानक आहे!'
९. मग उरीएलने, माझ्यासोबत असलेल्या पवित्र देवदूतांपैकी एकाने मला उत्तर दिले आणि मला म्हटले: 'हनोख, तुला इतकी भीती आणि भीती का वाटते?' आणि मी उत्तर दिले: 'या भयानक जागेमुळे आणि वेदनांच्या दृश्यामुळे.'
१०. आणि तो मला म्हणाला: 'ही जागा देवदूतांची तुरुंगवासस्थान आहे, आणि येथे ते कायमचे कैदेत राहतील.'

प्रकरण २२

१. आणि तिथून मी दुसऱ्या ठिकाणी गेलो, आणि त्याने मला पश्चिमेला आणखी एक मोठा आणि उंच आणि कठीण खडकाचा पर्वत दाखवला.

२. आणि त्यात चार पोकळी होती, खोल, रुंद आणि खूप गुळगुळीत. पोकळी जागा किती गुळगुळीत आणि पाहण्यास खोल आणि गडद आहेत.
३. मग माझ्यासोबत असलेल्या पवित्र देवदूतांपैकी एक राफेलने उत्तर दिले आणि मला म्हणाला:
४. 'ही पोकळी ठिकाणे याच उद्देशाने निर्माण केली गेली आहेत की मृतांच्या आत्म्यांचे आत्मे त्यात एकत्र यावेत, होय, सर्व मानवांचे आत्मे येथे एकत्र यावेत. आणि ही ठिकाणे त्यांच्या न्यायाच्या दिवसापर्यंत आणि त्यांच्या नियुक्त कालावधीपर्यंत, नियुक्त कालावधीपर्यंत, त्यांच्यावर महान न्याय येईपर्यंत त्यांना स्वीकारण्यासाठी बनवली गेली आहेत.'
५. मी मृत माणसांचे आत्मे पाहिले, आणि त्यांचा आवाज स्वर्गात गेला आणि त्याने आवाज दिला.
६. मग मी माझ्यासोबत असलेल्या देवदूता राफेलला विचारले आणि मी त्याला म्हटले: 'हा आत्मा - ज्याचा आवाज निघतो आणि त्याला शोभतो तो कोणाचा आहे?'
७. आणि त्याने मला उत्तर दिले: 'हा तो आत्मा आहे जो हाबेलापासून निघाला होता, ज्याला त्याचा भाऊ काईन याने मारले होते, आणि तो त्याच्याविरुद्ध खटला चालवत आहे जोपर्यंत त्याचे संतती पृथ्वीवरून नष्ट होत नाही आणि त्याचे संतती मानवांच्या संततीतून नष्ट होत नाही.'
८. मग मी त्याबद्दल आणि सर्व पोकळ जागांबद्दल विचारले: 'एक दुसऱ्यापासून वेगळे का झाले?'
९. आणि त्याने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला: 'हे तिघे मृतांचे आत्मे वेगळे करण्यासाठी बनवले गेले आहेत. आणि नीतिमानांच्या आत्म्यांसाठी अशी विभागणी केली गेली आहे, ज्यामध्ये पाण्याचा तेजस्वी झरा आहे.'
१०. आणि पापी लोकांसाठी असेच केले गेले आहे जेव्हा ते मरतात आणि त्यांना जमिनीत गाडले जाते आणि त्यांच्या हयातीत त्यांच्यावर न्यायदंड बजावला जात नाही.
११. येथे त्यांचे आत्मे या मोठ्या वेदनेत वेगळे केले जातील जोपर्यंत न्यायाचा महान दिवस आणि कायमचा शाप देणाऱ्यांना शिक्षा आणि यातना आणि त्यांच्या आत्म्यांना शिक्षा मिळेपर्यंत. तेथे तो त्यांना कायमचे बांधून ठेवेल.
१२. आणि पाप्यांच्या काळात मारले गेले तेव्हा जे लोक त्यांच्या नाशाबद्दल खुलासे करतात, त्यांचा खटला चालवतात त्यांच्या आत्म्यांसाठी अशी विभागणी करण्यात आली आहे.
१३. अशा आत्म्यांसाठी जे नीतिमान नव्हते तर पापी होते, जे अपराधात पूर्ण होते आणि अपराधी होते, त्यांच्यासाठी असेच केले गेले आहे. ते सोबती असतील; परंतु न्यायाच्या दिवशी त्यांचे आत्मे मारले जाणार नाहीत आणि तेथून उठवले जाणार नाहीत.
१४. मग मी गौरवशाली परमेश्वराचे आभार मानले आणि म्हटले: 'धन्य माझा प्रभू, नीतिमत्तेचा प्रभू, जो सदासर्वकाळ राज्य करतो.'

प्रकरण २३

१. तिथून मी पृथ्वीच्या टोकाच्या पश्चिमेला दुसऱ्या ठिकाणी गेलो.
२. आणि मी एक जळणारी आग पाहिली जी विश्रांती न घेता धावत होती, आणि दिवसा किंवा रात्री तिच्या मार्गावरून थांबली नाही तर नियमितपणे धावत होती.
३. आणि मी विचारले: 'हे असे काय आहे जे विश्रांती घेत नाही?'
४. मग माझ्यासोबत असलेल्या पवित्र देवदूतांपैकी एक असलेल्या रॅगुएलने मला उत्तर दिले आणि मला म्हणाला: 'तू पाहिलेला हा अग्नीचा प्रवाह पश्चिमेकडील अग्नी आहे जो स्वर्गातील सर्व तेजस्वींना छळतो.'

प्रकरण २४

१. आणि तेथून मी पृथ्वीच्या दुसऱ्या ठिकाणी गेलो, आणि त्याने मला अग्नीचा एक पर्वतरांगा दाखवला जो रात्रंदिवस जळत होता.
२. आणि मी त्याच्या पलीकडे गेलो आणि मला सात भव्य पर्वत दिसले जे एकमेकांपासून वेगळे होते, आणि त्यांचे दगड भव्य आणि सुंदर होते, संपूर्णपणे भव्य, भव्य दिसणारे आणि सुंदर बाह्यतः तीन पूर्वेकडे, एक दुसऱ्यावर स्थापन केलेला, आणि तीन दक्षिणेकडे, एक दुसऱ्यावर, आणि खोल खडबडीत दऱ्या, ज्यापैकी एकही दुसऱ्याशी जोडलेले नव्हते.
३. सातवा पर्वत त्यांच्या मध्यभागी होता, आणि तो उंचीने त्यांच्यापेक्षा श्रेष्ठ होता, सिंहासनाच्या आसनासारखा होता: आणि सिंहासनाभोवती सुगंधी झाडे होती.
४. आणि त्यांच्यामध्ये एक असे झाड होते जे मी कधीही वास घेतले नव्हते, त्यांच्यामध्ये एकही झाड नव्हते आणि त्याच्यासारखे दुसरे नव्हते: त्याला सर्व सुगंधांपेक्षा जास्त सुगंध होता, आणि त्याची पाने आणि फुले आणि लाकूड कधीही कोमेजत नाही: आणि त्याचे फळ सुंदर आहे आणि त्याचे फळ खजुराच्या झाडासारखे आहे.
५. मग मी म्हणालो: 'हे झाड किती सुंदर आणि सुगंधित आहे, त्याची पाने गोरी आहेत आणि त्याची फुले दिसायला खूप रमणीय आहेत.'
६. मग मायकेलने उत्तर दिले, जो माझ्यासोबत असलेल्या पवित्र आणि सन्मानित देवदूतांपैकी एक होता आणि त्यांचा नेता होता.

प्रकरण २५

१. आणि तो मला म्हणाला: 'हनोख, तू मला झाडाच्या सुगंधाबद्दल का विचारतोस आणि तुला सत्य का जाणून घ्यायचे आहे?'
२. मग मी त्याला उत्तर दिले: 'मला सर्वकाही जाणून घ्यायचे आहे, पण विशेषतःया झाडाबद्दल.'
३. आणि त्याने उत्तर दिले: 'तुम्ही पाहिलेला हा उंच पर्वत, ज्याचा शिखर देवाच्या सिंहासनासारखा आहे, तो त्याचे सिंहासन आहे, जिथे पवित्र महान, गौरवशाली प्रभु, शाश्वत राजा, बसतील, जेव्हा तो पृथ्वीला चांगुलपणाने भेट देण्यासाठी खाली येईल.'
४. आणि या सुगंधी झाडाबद्दल बोलायचे झाले तर, महान न्याय होईपर्यंत, जेव्हा तो सर्वांवर सूड घेईल आणि सर्वकाही कायमचे पूर्णत्वास नेईल, तोपर्यंत कोणत्याही मनुष्याला त्याला स्पर्श करण्याची परवानगी नाही. त्यानंतर ते नीतिमान आणि पवित्र लोकांना दिले जाईल.
५. त्याचे फळ निवडलेल्यांना अन्न म्हणून मिळेल: ते पवित्र ठिकाणी, शाश्वत राजा परमेश्वराच्या मंदिरात लावले जाईल.
6 मग ते आनंदाने आनंद करतील आणि उल्हास करतील, आणि ते पवित्र ठिकाणी प्रवेश करतील; आणि त्याचा सुगंध त्यांच्या हाडांमध्ये असेल, आणि ते तुमच्या पूर्वजांप्रमाणे पृथ्वीवर दीर्घायुष्य जगतील: आणि त्यांच्या काळात त्यांना कोणतेही दुख, पीडा, पीडा किंवा आपत्ती स्पर्श करणार नाही.

७. मग मी गौरवशाली देवाला, शाश्वत राजाला धन्यवाद दिले, ज्याने नीतिमानांसाठी अशा गोष्टी तयार केल्या आहेत, आणि त्या निर्माण केल्या आहेत आणि त्यांना देण्याचे वचन दिले आहे.

प्रकरण २६

१. आणि मी तेथून पृथ्वीच्या मध्यभागी गेलो, आणि मला एक धन्य जागा दिसली जिथे फांद्या असलेली झाडे होती आणि एका तुटलेल्या झाडाच्या फांद्या फुलत होत्या.
२. आणि तिथे मला एक पवित्र पर्वत दिसला, आणि पूर्वेला पर्वताच्या खाली एक ओढा होता आणि तो दक्षिणेकडे वाहत होता.
३. आणि मी पूर्वेकडे यापेक्षा उंच दुसरा पर्वत पाहिला, आणि त्यांच्यामध्ये एक खोल आणि अरुंद दरी होती: त्यात डोंगराच्या खाली एक ओढा देखील वाहत होता.
४. आणि त्याच्या पश्चिमेला आणखी एक डोंगर होता, जो पहिल्यापेक्षा कमी उंचीचा होता आणि त्यांच्यामध्ये खोल आणि कोरडा दरी होती; आणि तिन्ही पर्वतांच्या टोकाला आणखी एक खोल आणि कोरडा दरी होती.
५. आणि सर्व दऱ्या खोल आणि अरुंद होत्या, कठीण खडकापासून बनवलेल्या होत्या, आणि त्यावर झाडे लावली नव्हती.
६. आणि मी खडकांवर आश्चर्यचकित झालो, आणि मी दरीकडे आश्चर्यचकित झालो, हो, मी खूप आश्चर्यचकित झालो.

प्रकरण २७

१. मग मी म्हणालो: 'ही आशीर्वादित भूमी, जी पूर्णपणे झाडांनी भरलेली आहे आणि तिच्यामध्ये ही शापित दरी आहे, ती कशासाठी आहे?'
२. मग माझ्यासोबत असलेल्या पवित्र देवदूतांपैकी एक उरीएलने उत्तर दिले आणि म्हटले: 'ही शापित दरी कायमचे शापित असलेल्यांसाठी आहे: येथे सर्व शापितांना एकत्र केले जाईल जे आपल्या ओठांनी परमेश्वराविरुद्ध अयोग्य शब्द उच्चारतात आणि त्याच्या गौरवाबद्दल कठोर गोष्टी बोलतात. येथे त्यांना एकत्र केले जाईल आणि येथे त्यांचा न्यायनिवाडा होईल.'
३. शेवटच्या दिवसांत त्यांच्यावर नीतिमानांच्या उपस्थितीत सदैव नीतिमान न्यायाचा देखावा असेल: येथे दयाळू लोक गौरवशाली प्रभू, शाश्वत राजाला आशीर्वाद देतील.
४. पूर्वीच्या लोकांवर न्यायाच्या दिवसात, त्याने त्यांना दिलेल्या दयेबद्दल ते त्याचे आभार मानतील.
५. मग मी गौरवशाली परमेश्वराचे आभार मानले आणि त्याचे गौरव प्रकट केले आणि त्याचे गौरवपूर्वक गुणगान केले.

प्रकरण २८

१. आणि तिथून मी पूर्वेकडे, वाळवंटातील पर्वतरांगांच्या मध्यभागी गेलो, आणि मला एक वाळवंट दिसले आणि ते एकांत होते, झाडे आणि वनस्पतींनी भरलेले होते.
२. आणि वरून पाणी बाहेर येऊ लागले.
३. वायव्येकडे वाहणाऱ्या मुबलक जलप्रवाहाप्रमाणे वेगाने वाहणाऱ्या या प्रवाहामुळे सर्व बाजूंनी ढग आणि दव वर येत होते.

प्रकरण २९

१. आणि तिथून मी वाळवंटात दुसऱ्या ठिकाणी गेलो आणि या पर्वतरांगाच्या पूर्वेला गेलो.
२. आणि तिथे मी सुगंधी झाडे पाहिली जी धूप आणि गंधरसाचा सुगंध सोडत होती आणि ती झाडे देखील बदामाच्या झाडासारखीच होती.

प्रकरण ३०

1. आणि या पलीकडे, मी पूर्वेकडे खूप दूर गेलो, आणि मला आणखी एक जागा दिसली, पाण्याने भरलेली दरी.
२. आणि त्यात एक झाड होते, ज्याचा रंग मस्तकीसारख्या सुगंधी झाडांचा होता.
३. आणि त्या दऱ्यांच्या बाजूला मला सुगंधी दालचिनी दिसली. आणि त्या पलीकडे मी पूर्वेकडे गेलो.

प्रकरण ३१

१. आणि मी इतर पर्वत पाहिले, आणि त्यांच्यामध्ये झाडांचे लाकूड होते, आणि त्यांच्यातून अमृत वाहत होते, ज्याला सारारा आणि गॅल्बॅनम म्हणतात.
२. आणि या पर्वतांच्या पलीकडे मला पृथ्वीच्या शेवटच्या टोकाच्या पूर्वेला आणखी एक पर्वत दिसला, ज्यावर कोरफडीची झाडे होती आणि सर्व झाडे बदामाच्या झाडांसारखी रेशमी होती.
३. आणि जेव्हा कोणी ते जाळत असे तेव्हा त्याचा वास कोणत्याही सुगंधापेक्षा गोड असायचा.

प्रकरण ३२

१. आणि या सुगंधी वासांनंतर, मी पर्वतांवर उत्तरेकडे पाहिले तेव्हा मला सात पर्वत दिसले जे उत्तम जटामासी आणि सुगंधी झाडांनी, दालचिनी आणि मिरपूडांनी भरलेले होते.
२. आणि तिथून मी पृथ्वीच्या पूर्वेला असलेल्या या सर्व पर्वतांच्या शिखरांवरून गेलो आणि एरिथ्रियन समुद्राच्या पलीकडे गेलो आणि त्यापासून खूप दूर गेलो आणि झोटिएल देवदूताला ओलांडून गेलो.
३. आणि मी नीतिमत्तेच्या बागेत आलो, आणि त्या झाडांच्या पलीकडे अनेक मोठी झाडे उगवलेली आणि त्यांना सुंदर सुगंध असलेली, मोठी, अतिशय सुंदर आणि वैभवशाली, आणि ज्या ज्ञानाचे झाड ते खातात आणि त्यांना महान ज्ञान आहे ते पाहिले.
४. ते झाड उंच आहे, त्याची पाने कॅरोबच्या झाडासारखी आहेत: आणि त्याचे फळ वेलीच्या गुंफांसारखे आहे, खूप सुंदर आहे: आणि झाडाचा सुगंध दूरवर पसरतो.
५. मग मी म्हणालो: 'झाड किती सुंदर आहे आणि त्याचे स्वरूप किती आकर्षक आहे!'
६. मग माझ्यासोबत असलेला पवित्र देवदूत राफेलने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला: 'हे ज्ञानाचे झाड आहे, ज्याचे फळ तुझ्या वृद्ध वडिलांनी आणि तुझ्या आधीच्या तुझ्या वृद्ध आईने खाल्ले आहे, आणि त्यांना ज्ञान शिकायला मिळाले आणि त्यांचे डोळे उघडले आणि त्यांना कळले की ते नग्न आहेत आणि त्यांना बागेतून हाकलून लावण्यात आले आहे.'

प्रकरण ३३

१. आणि तेथून मी पृथ्वीच्या शेवटच्या टोकापर्यंत गेलो आणि तिथे मोठे प्राणी पाहिले, आणि प्रत्येक प्राणी एकमेकांपासून वेगळा होता; आणि मी पक्षी देखील पाहिले जे दिसण्यात, सौंदर्यात आणि आवाजात वेगळे होते, एक दुसऱ्यापेक्षा वेगळा होता.
२. आणि त्या प्राण्यांच्या पूर्वेला मी पृथ्वीचे टोक पाहिले जिथे आकाश आहे आणि आकाशाचे दरवाजे उघडलेले होते.
३. आणि मी आकाशातील तारे कसे बाहेर पडतात ते पाहिले, आणि ते ज्या कड्यातून बाहेर पडतात त्यांची मी गणना केली आणि प्रत्येक ताऱ्याचे सर्व बाहेर पडण्याचे मार्ग, त्यांची संख्या, त्यांची नावे, त्यांचे मार्ग आणि त्यांची स्थिती, त्यांचे वेळा आणि त्यांचे महिने यानुसार लिहिले, जसे माझ्याबरोबर असलेला पवित्र देवदूत उरीएलने मला दाखवले.
४. त्याने मला सर्व काही दाखवले आणि माझ्यासाठी लिहिले: त्यांची नावे, त्यांचे कायदे आणि त्यांचे सहकारी त्याने माझ्यासाठी लिहिले.

प्रकरण ३४

१. आणि तेथून मी उत्तरेकडे पृथ्वीच्या टोकापर्यंत गेलो, आणि तिथे मला संपूर्ण पृथ्वीच्या टोकांवर एक महान आणि तेजस्वी युक्ती दिसली.
२. आणि इथे मी स्वर्गात स्वर्गाचे तीन दरवाजे उघडलेले पाहिले: त्या प्रत्येकातून उत्तरेकडील वारे वाहत होते: जेव्हा ते वाहतात तेव्हा थंडी, गारा, दंव, बर्फ, दव आणि पाऊस पडतो.
३. आणि एका प्रवेशद्वारातून ते कायमचे फुंकतात: पण जेव्हा ते इतर दोन प्रवेशद्वारातून फुंकतात तेव्हा ते पृथ्वीवर हिंसाचार आणि दुःखाने भरलेले असते आणि ते हिंसाचाराने फुंकतात.

प्रकरण ३५

1. आणि तेथून मी पश्चिमेकडे पृथ्वीच्या टोकापर्यंत गेलो, आणि तेथे स्वर्गाचे तीन दरवाजे उघडलेले पाहिले जसे मी पूर्वेला पाहिले होते, तेवढ्याच दरवाज्या आणि तेवढ्याच बाहेर पडणाऱ्या जागा.

प्रकरण ३६

१. आणि तेथून मी दक्षिणेकडे पृथ्वीच्या टोकापर्यंत गेलो, आणि तिथे मला स्वर्गाचे तीन उघडे दरवाजे दिसले: आणि तिथून दव, पाऊस आणि वारा येतो.
२. आणि तेथून मी पूर्वेकडे स्वर्गाच्या टोकापर्यंत गेलो, आणि येथे स्वर्गाचे तीन पूर्वेकडील दरवाजे उघडलेले आणि त्यांच्या वर लहान दरवाजे पाहिले.
३. या प्रत्येक लहान प्रवेशद्वारातून स्वर्गातील तारे जातात आणि त्यांना दाखवलेल्या मार्गाने पश्चिमेकडे धावतात.
४. आणि जेव्हा जेव्हा मी पाहिले तेव्हा मी नेहमीच गौरवशाली प्रभूचे आभार मानले, आणि मी गौरवशाली प्रभूचे आभार मानले ज्याने महान आणि गौरवशाली चमत्कार केले आहेत, देवदूतांना, आत्म्यांना आणि मानवांना त्याच्या कार्याची महानता दाखवण्यासाठी, जेणेकरून ते त्याच्या कार्याची आणि त्याच्या सर्व निर्मितीची स्तुती करू शकतील: जेणेकरून ते त्याच्या सामर्थ्याचे काम पाहू शकतील आणि त्याच्या हातांच्या महान कार्याची स्तुती करू शकतील आणि त्याला सदैव धन्यवाद देऊ शकतील.

प्रकरण ३७

१. त्याला दिसलेला दुसरा दृष्टान्त, ज्ञानाचा दृष्टान्त - हनोख, यारेदचा मुलगा, महललेलचा मुलगा, केनानचा मुलगा, एनोसचा मुलगा, सेथचा मुलगा, आदामचा मुलगा, यारेदचा मुलगा.
२. आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना मी जे ज्ञानाचे शब्द बोलण्यासाठी आणि सांगण्यासाठी माझा आवाज उंचावला आहे त्यांची ही सुरुवात आहे: प्राचीन काळातील लोकांनो, ऐका आणि नंतर येणाऱ्यांनो, मी आत्म्यांच्या प्रभूसमोर पवित्र देवाचे शब्द बोलेन ते पहा.
३. ते फक्त जुन्या काळातील लोकांनाच सांगणे चांगले होते, परंतु नंतर येणाऱ्यांकडूनही आपण ज्ञानाची सुरुवात रोखून ठेवणार नाही.
४. आजपर्यंत आत्म्यांच्या प्रभूने मला कधीही असे ज्ञान दिलेले नाही जे माझ्या अंतर्दृष्टीनुसार, आत्म्यांच्या प्रभूच्या सदिच्छेनुसार मिळाले आहे ज्याच्याद्वारे मला अनंतकाळचे जीवन मिळाले आहे.
५. आता मला तीन बोधकथा सांगण्यात आल्या, आणि मी माझा आवाज उंचावला आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना त्या सांगितल्या.

प्रकरण ३८

१. पहिला दाखला. जेव्हा नीतिमानांची मंडळी प्रकट होईल, आणि पापी लोकांचा त्यांच्या पापांसाठी न्याय केला जाईल आणि त्यांना पृथ्वीवरून हाकलून लावले जाईल:
२. आणि जेव्हा नीतिमान लोकांच्या डोळ्यांसमोर प्रकट होईल, ज्यांची निवडलेली कृत्ये आत्म्यांच्या प्रभूवर टेकलेली आहेत, आणि नीतिमानांना आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या निवडलेल्यांना प्रकाश दिसेल, तेव्हा पापी लोकांचे निवासस्थान कुठे असेल आणि ज्यांनी आत्म्यांच्या प्रभूला नाकारले आहे त्यांचे विश्रामस्थान कुठे असेल? जर ते जन्माला आले नसते तर त्यांच्यासाठी ते बरे झाले असते.
३. जेव्हा नीतिमानांची गुपिते उघड होतील आणि पापी लोकांचा न्याय होईल, आणि नीतिमान आणि निवडलेल्या लोकांच्या उपस्थितीतून अधार्मिकांना हाकलून लावले जाईल,
४. त्या काळापासून पृथ्वीचे मालक असलेले लोक यापुढे शक्तिशाली आणि उंच राहणार नाहीत: आणि ते पवित्राचे मुख पाहू शकणार नाहीत, कारण आत्म्यांच्या प्रभूने पवित्र, नीतिमान आणि निवडलेल्यांच्या चेहऱ्यावर आपला प्रकाश दाखवला आहे.
५. मग राजे आणि पराक्रमी लोक नष्ट होतील आणि नीतिमान आणि पवित्र लोकांच्या हाती दिले जातील.
६. आणि त्यानंतर कोणीही आत्म्यांच्या प्रभूकडून स्वतःसाठी दया मागणार नाही कारण त्यांचे जीवन संपत आले आहे.

प्रकरण ३९

१. आणि त्या दिवसांत असे होईल की निवडलेले आणि पवित्र मुले उच्च स्वर्गातून खाली येतील आणि त्यांचे संतान मानवांच्या मुलांशी एकरूप होतील.

२. त्या दिवसांत हनोखाला उत्साह आणि क्रोधाची पुस्तके आणि अस्वस्थता आणि हद्दपारीची पुस्तके मिळाली. आणि त्यांच्यावर दया केली जाणार नाही, असे आत्म्यांचा प्रभु म्हणतो.
३. त्या दिवसांत एका वादळाने मला पृथ्वीवरून उडवून दिले आणि आकाशाच्या शेवटाला ठेवले.
४. आणि तिथे मला आणखी एक दृष्टान्त दिसला, पवित्र लोकांची निवासस्थाने आणि नीतिमानांची विसावास्थाने.
५. माझ्या डोळ्यांनी त्यांच्या निवासस्थानांना त्याच्या नीतिमान देवदूतांसोबत आणि पवित्र लोकांसोबत त्यांची विश्रांतीची ठिकाणे पाहिली. आणि त्यांनी मानवजातीसाठी प्रार्थना केली, मध्यस्थी केली आणि प्रार्थना केली, आणि त्यांच्यासमोर नीतिमत्ता पाण्यासारखी वाहत होती, आणि दया पृथ्वीवर दव पडण्यासारखी होती: असे ते त्यांच्यामध्ये सदासर्वकाळ आहे.
६अ. आणि त्या ठिकाणी माझ्या डोळ्यांनी नीतिमत्ता आणि विश्वासाचा निवडलेला एक पाहिला,
७अ. आणि मी आत्म्यांच्या प्रभूच्या पंखाखाली त्याचे निवासस्थान पाहिले.
६ख. त्याच्या कारकिर्दीत नीतिमत्ता प्रबळ होईल, आणि नीतिमान आणि निवडलेले लोक त्याच्यासमोर सदासर्वकाळ असंख्य असतील.
७ब. आणि त्याच्यासमोर सर्व नीतिमान आणि निवडलेले लोक अग्निमय दिव्यांसारखे बलवान असतील, आणि त्यांचे तोंड आशीर्वादाने भरलेले असेल, आणि त्यांचे ओठ आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाचे गुणगान करतील, आणि त्याच्यासमोर नीतिमत्ता कधीही कमी होणार नाही, आणि त्याच्यासमोर धार्मिकता कधीही कमी होणार नाही.
८. तिथे मला राहण्याची इच्छा होती, आणि माझा आत्मा त्या निवासस्थानाची आस धरत होता: आणि आतापर्यंत माझा वाटा तिथेच होता, कारण आत्म्यांच्या प्रभूसमोर माझ्याबद्दल असेच निश्चित झाले आहे.
९. त्या दिवसांत मी आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाची स्तुती आणि स्तुती केली, कारण त्याने मला आत्म्यांच्या प्रभूच्या इच्छेनुसार आशीर्वाद आणि गौरवासाठी नियुक्त केले आहे.
१०. बराच वेळ माझ्या नजरेने त्या जागेकडे पाहिले आणि मी त्याला आशीर्वाद दिला आणि त्याची स्तुती केली, म्हणालो: 'धन्य तो, आणि तो सुरुवातीपासून आणि सदासर्वकाळ धन्य असो.'
११. आणि त्याच्यासमोर कधीही थांबत नाही. जग निर्माण होण्यापूर्वीच त्याला माहित आहे की काय कायमचे आहे आणि काय पिढ्यानपिढ्या राहील.
१२. जे झोपत नाहीत ते तुला आशीर्वाद देतात: ते तुझ्या गौरवासमोर उभे राहतात आणि आशीर्वाद देतात, स्तुती करतात आणि स्तुती करतात, म्हणतात: "पवित्र, पवित्र, पवित्र, आत्म्यांचा प्रभु आहे: तो पृथ्वीला आत्म्यांनी भरतो."
१३. आणि इथे माझ्या डोळ्यांनी ते सर्व पाहिले जे झोपत नाहीत: ते त्याच्यासमोर उभे राहून आशीर्वाद देतात आणि म्हणतात: 'तुम्ही धन्य आहात, आणि परमेश्वराचे नाव सदासर्वकाळ धन्य असो.'
१४. आणि माझा चेहरा बदलला; कारण मी आता पाहू शकत नव्हतो.

प्रकरण ४०

१. आणि त्यानंतर मी हजारो आणि दहा हजार गुणिले दहा हजार पाहिले, मला असंख्य आणि मोजता न येणारा एक जमाव दिसला, जो आत्म्यांच्या प्रभूसमोर उभा होता.
२. आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या चारही बाजूंना मी चार उपस्थिती पाहिल्या, जे झोप न घेणाऱ्यांपेक्षा वेगळ्या होत्या, आणि मला त्यांची नावे कळली: कारण माझ्यासोबत गेलेल्या देवदूताने मला त्यांची नावे सांगितली आणि मला सर्व लपलेल्या गोष्टी दाखवल्या.
३. आणि मी त्या चारही उपस्थितींचे आवाज ऐकले जेव्हा ते गौरवशाली प्रभूसमोर स्तुती करत होते.
४. पहिला आवाज आत्म्यांच्या प्रभूला सदैव आशीर्वाद देतो.
५. आणि दुसरा आवाज मी निवडलेल्याला आणि आत्म्यांच्या प्रभूवर टांगलेल्या निवडलेल्यांना आशीर्वाद देताना ऐकला.
६. आणि मी तिसरा आवाज ऐकला, तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांसाठी प्रार्थना आणि मध्यस्थी करत होता आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने प्रार्थना करत होता.
७. आणि मी चौथी वाणी सैतानांना दूर करतांना आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आरोप करण्यासाठी आत्म्यांच्या प्रभूसमोर येण्यास मनाई करताना ऐकली.
८. त्यानंतर मी माझ्यासोबत गेलेल्या शांतीच्या देवदूताला विचारले, ज्याने मला सर्व लपलेले दाखवले: 'मी पाहिलेले आणि ज्यांचे शब्द मी ऐकले आणि लिहिलेले आहेत ते चार अस्तित्व कोण आहेत?'
९. आणि तो मला म्हणाला: 'पहिला मीखाएल आहे, जो दयाळू आणि सहनशील आहे; आणि दुसरा, जो मानवांच्या सर्व आजारांवर आणि सर्व जखमांवर बसलेला आहे, तो राफेल आहे; आणि तिसरा, जो सर्व शक्तींवर बसलेला आहे, तो गॅब्रिएल आहे; आणि चौथा, जो अनंतकाळच्या जीवनाचा वारसा घेणाऱ्यांच्या पश्चात्तापाच्या आशेवर बसलेला आहे, त्याचे नाव फनुएल आहे.' आणि हे आत्म्यांच्या प्रभूचे चार देवदूत आहेत आणि त्या दिवसांत मी ऐकलेल्या चार आवाज आहेत.

प्रकरण ४१

१. आणि त्यानंतर मी स्वर्गातील सर्व रहस्ये पाहिली, आणि राज्य कसे विभागले गेले आहे आणि माणसांच्या कृती कशा तराजूत तोलल्या जातात.
२. आणि तिथे मी निवडलेल्यांचे वाडे आणि पवित्रांचे वाडे पाहिले, आणि माझ्या डोळ्यांनी तिथे सर्व पापी लोकांना पाहिले जे आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव नाकारतात आणि तेथून हाकलून लावले जात होते: आणि आत्म्यांच्या प्रभूकडून येणाऱ्या शिक्षेमुळे ते टिकू शकले नाहीत.
३. आणि तिथे माझ्या डोळ्यांनी वीज आणि मेघगर्जनांचे रहस्य आणि वाऱ्यांचे रहस्य पाहिले, ते पृथ्वीवर वाहण्यासाठी कसे विभागले गेले आहेत, आणि ढग आणि दव यांचे रहस्य, आणि तिथे मी पाहिले की ते कुठून त्या ठिकाणी येतात आणि कुठून ते धुळीने माखलेली पृथ्वी भिजवतात.
४. आणि तिथे मी बंद खोल्या पाहिल्या ज्यातून वारे विभागले जातात, गारांचा आणि वाऱ्यांचा कक्ष, धुक्याचा आणि ढगांचा कक्ष, आणि त्याचा ढग जगाच्या सुरुवातीपासून पृथ्वीवर फिरत आहे.
५. आणि मी सूर्य आणि चंद्राच्या कक्षांना पाहिले, ते कुठून जातात आणि कुठे परत येतात, आणि त्यांचे गौरवशाली पुनरागमन, आणि

एक दुसऱ्यापेक्षा कसे श्रेष्ठ आहे, आणि त्यांची भव्य कक्षा, आणि ते त्यांच्या कक्षा सोडत नाहीत, आणि ते त्यांच्या कक्षात काहीही जोडत नाहीत आणि त्यातून काहीही घेत नाहीत, आणि ते एकमेकांशी विश्वास ठेवतात, ज्या शपथेने ते एकत्र बांधलेले आहेत त्यानुसार.
६. आणि प्रथम सूर्य उगवतो आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या आज्ञेनुसार आपला मार्ग पार करतो, आणि त्याचे नाव सदासर्वकाळ पराक्रमी आहे.
७. आणि त्यानंतर मी चंद्राचा लपलेला आणि दृश्यमान मार्ग पाहिला, आणि ती दिवसा आणि रात्री त्या ठिकाणी तिच्या मार्गाचा मार्ग पूर्ण करते - एक आत्म्यांच्या प्रभूसमोर दुसऱ्याच्या विरुद्ध स्थितीत असते. आणि ते आभार मानतात आणि स्तुती करतात आणि विश्रांती घेत नाहीत; कारण त्यांच्यासाठी त्यांचे आभार मानण्याचे विश्रांती आहे.
८. कारण सूर्य अनेकदा आशीर्वाद किंवा शापासाठी बदलतो, आणि चंद्राच्या मार्गाचा मार्ग नीतिमानांसाठी प्रकाश आणि पापींसाठी अंधार आहे. परमेश्वराच्या नावाने, ज्याने प्रकाश आणि अंधार वेगळे केले, आणि माणसांचे आत्मे वेगळे केले, आणि नीतिमानांचे आत्मे बळकट केले, त्याच्या नीतिमत्तेच्या नावाने.
९. कारण कोणताही देवदूत अडथळा आणत नाही आणि कोणतीही शक्ती अडथळा आणू शकत नाही; कारण तो सर्वांसाठी न्यायाधीश नियुक्त करतो आणि तो त्याच्यासमोर सर्वांचा न्याय करतो.

प्रकरण ४२

१. ज्ञानाला राहण्यासाठी जागा मिळाली नाही; मग तिला स्वर्गात एक निवासस्थान देण्यात आले.
२. ज्ञान मानवांमध्ये राहण्यासाठी निघाले, पण तिला राहण्याची जागा मिळाली नाही. ज्ञान तिच्या जागी परत आले आणि देवदूतांमध्ये तिचे आसन बसले.
3. तिच्या खोलीतून अनीति निघाली: ज्यांचा ती शोध घेत नव्हती त्यांना ती सापडली नाही, आणि ती त्यांच्याबरोबर राहिली, जसे वाळवंटात पाऊस पडतो आणि जसे तहानलेल्या जमिनीवर दव पडतो.

प्रकरण ४३

१. आणि मी इतर वीजा आणि आकाशातील तारे पाहिले, आणि मी पाहिले की त्याने त्या सर्वांना त्यांची नावे कशी दिली आणि त्यांनी त्याचे ऐकले.
२. आणि मी पाहिले की त्यांच्या प्रकाशाच्या प्रमाणात ते एका न्याय्य तराजूत कसे तोलले जातात: मी त्यांच्या जागेची रुंदी आणि त्यांच्या प्रकट होण्याचा दिवस पाहिला आणि त्यांच्या क्रांतीमुळे वीज कशी निर्माण होते हे पाहिले: आणि मी देवदूतांच्या संख्येनुसार त्यांची क्रांती पाहिली आणि ते एकमेकांवर विश्वास कसा ठेवतात.
३. आणि माझ्यासोबत गेलेल्या देवदूताला मी विचारले, ज्याने मला लपवलेले काय आहे ते दाखवले: 'हे काय आहेत?'
४. आणि तो मला म्हणाला: 'आत्म्यांच्या प्रभूने तुम्हाला त्यांचा परवलीचा अर्थ दाखवला आहे: ही पृथ्वीवर राहणाऱ्या आणि सदासर्वकाळ आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावावर विश्वास ठेवणाऱ्या पवित्र लोकांची नावे आहेत.'

प्रकरण ४४

तसेच वीजांच्या बाबतीत मी पाहिलेली आणखी एक घटना: काही तारे कसे उदयास येतात आणि वीज बनतात आणि त्यांच्या नवीन स्वरूपापासून वेगळे होऊ शकत नाहीत.

प्रकरण ४५

१. आणि हे दुसरे बोधकथा त्यांच्याबद्दल आहे जे पवित्र जनांच्या निवासस्थानाचे आणि आत्म्यांच्या प्रभुचे नाव नाकारतात.
२. आणि ते स्वर्गात चढणार नाहीत, आणि ते पृथ्वीवर येणार नाहीत: अशा पापी लोकांचे भाग्य असे असेल, ज्यांनी आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव नाकारले आहे, ज्यांना अशा प्रकारे दुःख आणि संकटाच्या दिवसासाठी जतन केले आहे.
३. त्या दिवशी माझा निवडलेला एक जण गौरवाच्या सिंहासनावर बसेल, आणि त्यांची कामे पारखेल, आणि त्यांची विश्रांतीची ठिकाणे असंख्य असतील. आणि जेव्हा ते माझ्या निवडलेल्यांना आणि माझ्या गौरवशाली नावाचा धावा करणाऱ्यांना पाहतील तेव्हा त्यांचे आत्मे त्यांच्या आत बळकट होतील:
४. मग मी माझ्या निवडलेल्याला त्यांच्यामध्ये राहायला लावीन. आणि मी आकाशाचे रूपांतर करीन आणि त्याला शाश्वत आशीर्वाद आणि प्रकाश देईन.
५. मी पृथ्वीचे रूपांतर करीन आणि तिला आशीर्वाद देईन: आणि मी माझ्या निवडलेल्यांना त्यावर राहायला लावीन: पण पापी आणि दुष्ट लोक त्यावर पाऊल ठेवणार नाहीत.
६. कारण मी माझ्या नीतिमानांना शांतीने भरले आहे आणि त्यांना तृप्त केले आहे, आणि त्यांना माझ्यासमोर वसवले आहे: पण पाप्यांचा न्याय माझ्याकडे येत आहे, म्हणून मी त्यांना पृथ्वीवरून नष्ट करीन.

प्रकरण ४६

१. आणि तिथे मी एकाला पाहिले ज्याचे डोके दिवसांचे होते, आणि त्याचे डोके लोकरीसारखे पांढरे होते, आणि त्याच्याबरोबर आणखी एक प्राणी होता ज्याचे तोंड माणसासारखे दिसत होते, आणि त्याचा चेहरा पवित्र देवदूतांपैकी एकाच्या कृपेने भरलेला होता.
२. आणि मी माझ्यासोबत गेलेल्या देवदूताला विचारले आणि मला त्या मनुष्याच्या पुत्राविषयीच्या सर्व गुप्त गोष्टी दाखवल्या, तो कोण होता, तो कुठून आला होता आणि तो दिवसांच्या प्रमुखासोबत का गेला होता? त्याने उत्तर दिले आणि मला म्हटले: हा मनुष्याचा पुत्र आहे ज्याच्याकडे नीतिमत्ता आहे, ज्याच्यामध्ये नीतिमत्ता वास करते आणि जो लपलेल्या गोष्टींचे सर्व खजिना उघड करतो.
३. कारण आत्म्यांच्या प्रभूने त्याला निवडले आहे, आणि ज्याच्या वाट्याला आत्म्यांच्या प्रभूसमोर सदैव प्रामाणिकपणाने श्रेष्ठत्व आहे.
४. आणि हा मनुष्याचा पुत्र, ज्याला तू पाहिले आहेस, तो राजांना आणि पराक्रमी लोकांना त्यांच्या सिंहासनावरून आणि बलवानांना त्यांच्या सिंहासनावरून उठवील, आणि बलवानांचे लगाम सोडील आणि पापी लोकांचे दात फोडील.

५. तो राजांना त्यांच्या सिंहासनांवरून आणि राज्यांवरून खाली पाडेल, कारण ते त्याची स्तुती करत नाहीत आणि त्याची स्तुती करत नाहीत, किंवा त्यांना राज्य कुठून देण्यात आले हे नम्रपणे मान्य करत नाहीत.
६. तो बलवानांचे तोंड खाली करील आणि त्यांना लज्जेने भरून टाकील. अंधार त्यांचे निवासस्थान असेल, किडे त्यांचे अंथरुण असतील, आणि त्यांना त्यांच्या अंथरुणातून उठण्याची आशा राहणार नाही, कारण ते आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाची स्तुती करत नाहीत.
७. आणि हे असे आहेत जे आकाशातील ताऱ्यांचा न्याय करतात, आणि परात्पर देवाविरुद्ध हात उगारतात, आणि पृथ्वीवर तुडवतात आणि त्यावर राहतात. आणि त्यांची सर्व कृत्ये अनीति प्रकट करतात, आणि त्यांची शक्ती त्यांच्या संपत्तीवर अवलंबून असते, आणि त्यांचा विश्वास त्यांनी स्वतच्या हातांनी बनवलेल्या देवांवर असतो, आणि ते आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव नाकारतात,
८. आणि ते त्याच्या मंडळीच्या घरांचा आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावावर टांगलेल्या विश्वासू लोकांचा छळ करतात.

प्रकरण ४७

१. त्या दिवसांत नीतिमानांची प्रार्थना आणि नीतिमानांचे रक्त पृथ्वीवरून आत्म्यांच्या प्रभूसमोर वर जाईल.
२. त्या दिवसांत स्वर्गात राहणारे पवित्र जन एका आवाजात एकत्र येतील आणि प्रार्थना करतील, प्रार्थना करतील आणि स्तुती करतील, आणि धार्मिकांच्या रक्ताच्या वतीने आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव आभार मानतील आणि त्याचे आशीर्वाद देतील, आणि आत्म्यांच्या प्रभूसमोर नीतिमानांची प्रार्थना व्यर्थ जाऊ नये, त्यांचा न्याय व्हावा आणि त्यांना कायमचे दुख सहन करावे लागू नये.
३. त्या दिवसांत मी दिवसांचा प्रमुख पाहिला जेव्हा तो त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसला होता, आणि त्याच्यासमोर जिवंतांची पुस्तके उघडली गेली: आणि वर स्वर्गात असलेले त्याचे सर्व सैन्य आणि त्याचे सल्लागार त्याच्यासमोर उभे होते,
४. आणि पवित्र लोकांची अंतकरणे आनंदाने भरून गेली; कारण नीतिमानांची संख्या अर्पण करण्यात आली होती, आणि नीतिमानांची प्रार्थना ऐकण्यात आली होती, आणि आत्म्यांच्या प्रभूसमोर नीतिमानांचे रक्त मागण्यात आले होते.

प्रकरण ४८

१. आणि त्या ठिकाणी मी नीतिमत्तेचा झरा पाहिला जो कधीही न संपणारा होता: आणि त्याच्याभोवती ज्ञानाचे अनेक झरे होते; आणि सर्व तहानलेले लोक त्यातून पाणी पित होते, आणि ज्ञानाने भरलेले होते, आणि त्यांचे निवासस्थान नीतिमान, पवित्र आणि निवडलेल्या लोकांसह होते.
२. आणि त्या वेळी आत्म्यांच्या प्रभूसमोर मनुष्याच्या पुत्राचे नाव ठेवण्यात आले आणि दिवसांच्या प्रमुखासमोर त्याचे नाव ठेवण्यात आले.
३. हो, सूर्य आणि चिन्हे निर्माण होण्यापूर्वी, आकाशातील तारे निर्माण होण्यापूर्वी, आत्म्यांच्या प्रभूसमोर त्याचे नाव घेतले गेले.
४. तो नीतिमानांसाठी एक काठी असेल ज्यावर ते टिकून राहतील आणि पडणार नाहीत. तो राष्ट्रांचा प्रकाश असेल आणि ज्यांचे मन अस्वस्थ आहे त्यांच्यासाठी आशा असेल.
५. पृथ्वीवरील सर्व रहिवासी त्याच्यापुढे नतमस्तक होतील आणि त्याची उपासना करतील, आणि आत्म्यांच्या प्रभूची स्तुती करतील, आशीर्वाद देतील आणि गाणी गाऊन आनंद करतील.
६. आणि म्हणूनच तो जगाच्या निर्मितीपूर्वी आणि सदासर्वकाळासाठी निवडला गेला आहे आणि त्याच्यासमोर लपला आहे.
७. आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या ज्ञानाने त्याला पवित्र आणि नीतिमानांना प्रकट केले आहे; कारण त्याने नीतिमानांचे भाग्य राखले आहे, कारण त्यांनी या अनीतिमान जगाचा द्वेष केला आहे आणि त्याचा तिरस्कार केला आहे, आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने त्याच्या सर्व कृतींचा आणि मार्गांचा द्वेष केला आहे: कारण त्याच्या नावाने त्यांचे तारण झाले आहे, आणि त्याच्या सदिच्छेनुसार त्यांच्या जीवनाबद्दल झाले आहे.
८. या दिवसांत पृथ्वीवरील राजे निराश होतील, आणि आपल्या हातांच्या कर्मांमुळे जमीन ताब्यात घेणारे बलवान होतील; कारण त्यांच्या दुखाच्या आणि संकटाच्या दिवशी ते स्वतला वाचवू शकणार नाहीत.
९. मी त्यांना माझ्या निवडलेल्यांच्या हाती देईन: जसे अग्नीत गवत जाळले जाते तसेच ते पवित्र लोकांच्या समोर जाळतील: जसे पाण्यात शिसे बुडतील तसे ते नीतिमानांच्या समोर बुडतील, आणि त्यांचा कोणताही मागमूस सापडणार नाही.
१०. त्यांच्या संकटाच्या दिवशी पृथ्वीवर विश्रांती असेल, आणि त्यांच्यासमोर ते पडतील आणि पुन्हा उठणार नाहीत: आणि त्यांना हातांनी धरून उचलणारा कोणीही नसेल: कारण त्यांनी आत्म्यांच्या प्रभूला आणि त्याच्या अभिषिक्ताला नाकारले आहे. आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव धन्य असो.

प्रकरण ४९

I. कारण ज्ञान पाण्यासारखे ओतले जाते, आणि त्याच्यापुढे वैभव कधीही कमी होत नाही.
२. कारण तो नीतिमत्तेच्या सर्व रहस्यांमध्ये पराक्रमी आहे, आणि अनीति सावलीसारखी नाहीशी होईल, आणि त्याला काहीच स्थिरता राहणार नाही; कारण निवडलेला आत्मा परमेश्वरासमोर उभा राहतो, आणि त्याचे वैभव सदासर्वकाळ आहे, आणि त्याचे सामर्थ्य सर्व पिढ्यांसाठी आहे.
३. आणि त्याच्यामध्ये ज्ञानाचा आत्मा, अंतर्दृष्टी देणारा आत्मा, समजूतदारपणाचा आणि सामर्थ्याचा आत्मा आणि नीतिमत्तेत झोपी गेलेल्यांचा आत्मा राहतो.
४. तो गुप्त गोष्टींचा न्याय करील, आणि त्याच्यासमोर कोणीही खोटे बोलू शकणार नाही; कारण तो आत्म्यांच्या प्रभूसमोर त्याच्या सदिच्छेनुसार निवडलेला आहे.

प्रकरण ५०

१. आणि त्या दिवसांत पवित्र आणि निवडलेल्यांसाठी एक परिवर्तन घडेल, आणि दिवसांचा प्रकाश त्यांच्यावर राहील, आणि गौरव आणि सन्मान पवित्र लोकांकडे वळतील,
२. ज्या दिवशी पापी लोकांविरुद्ध वाईट साठवले जाईल त्या दिवशी. आणि नीतिमान लोक आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने विजयी होतील: आणि तो इतरांना याची साक्ष देईल जेणेकरून ते पश्चात्ताप करतील आणि त्यांच्या हातांच्या कृत्यांचा त्याग करतील.

३. आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने त्यांना सन्मान मिळणार नाही, तरी त्याच्या नावाने त्यांचे तारण होईल, आणि आत्म्यांच्या प्रभू त्यांच्यावर करुणा करतील, कारण त्याची करुणा महान आहे.
४. आणि तो त्याच्या न्यायातही नीतिमान आहे, आणि त्याच्या गौरवासमोर अनीतिही टिकणार नाही: त्याच्या न्यायाच्या वेळी पश्चात्तापी नसलेला त्याच्यासमोर नाश पावेल.
५. आणि येथून पुढे मी त्यांच्यावर दया करणार नाही, असे आत्म्यांचा प्रभु म्हणतो.

प्रकरण ५१

१. आणि त्या दिवसांत पृथ्वीही तिच्यावर सोपवलेल्या गोष्टी परत करेल, आणि अधोलोकही तिला मिळालेल्या गोष्टी परत करेल, आणि नरक तिला जे देणे आहे ते परत करेल.
२. आणि तो त्यांच्यामधून नीतिमान आणि पवित्र लोकांना निवडेल: कारण त्यांचे तारण होण्याचा दिवस जवळ आला आहे.
३. आणि त्या दिवसांत निवडलेला माझ्या सिंहासनावर बसेल, आणि त्याच्या तोंडातून ज्ञान आणि सल्ल्याची सर्व रहस्ये बाहेर पडतील: कारण आत्म्यांच्या प्रभूने ती त्याला दिली आहेत आणि त्याचे गौरव केले आहे.
४. त्या दिवसांत पर्वत मेंढ्यांसारखे उड्या मारतील, आणि टेकड्या दुधाने तृप्त झालेल्या कोकऱ्यांप्रमाणे नाचतील, आणि स्वर्गातील सर्व देवदूतांचे चेहरे आनंदाने उजळतील.
५. कारण त्या दिवसांत निवडलेला उठेल, आणि पृथ्वी आनंदित होईल, आणि नीतिमान त्यावर राहतील, आणि निवडलेले त्यावर चालतील.

प्रकरण ५२

I. आणि त्या दिवसांनंतर त्या ठिकाणी जिथे मी लपलेल्या गोष्टींचे सर्व दृष्टान्त पाहिले होते - कारण मला एका वादळात वाहून नेण्यात आले होते आणि त्यांनी मला पश्चिमेकडे नेले होते.
२. तिथे माझ्या डोळ्यांनी स्वर्गातील सर्व गुप्त गोष्टी पाहिल्या, लोखंडाचा पर्वत, तांब्याचा पर्वत, चांदीचा पर्वत, सोन्याचा पर्वत, मऊ धातूचा पर्वत आणि शिशाचा पर्वत.
३. आणि माझ्याबरोबर जाणाऱ्या देवदूताला मी विचारले, 'मी गुप्तपणे पाहिलेल्या या गोष्टी कोणत्या आहेत?'
४. आणि तो मला म्हणाला: 'तू पाहिलेल्या या सर्व गोष्टी त्याच्या अभिषिक्ताच्या सत्तेची सेवा करतील जेणेकरून तो पृथ्वीवर शक्तिशाली आणि पराक्रमी होईल.'
५. आणि त्या शांतीच्या देवदूताने मला उत्तर दिले, 'थोडा वेळ थांबा, आणि आत्म्यांच्या प्रभूभोवती असलेल्या सर्व गुप्त गोष्टी तुम्हाला उघड होतील.'
६. आणि हे पर्वत जे तुमच्या डोळ्यांनी पाहिले आहेत, लोखंडाचा पर्वत, तांब्याचा पर्वत, चांदीचा पर्वत, सोन्याचा पर्वत, मऊ धातूचा पर्वत आणि शिशाचा पर्वत, हे सर्व निवडलेल्याच्या समोर मेणासारखे असतील: अग्नीसमोर, आणि त्या पर्वतांवरून वाहणाऱ्या पाण्यासारखे, आणि ते त्याच्या पायांसमोर शक्तीहीन होतील.
७. आणि त्या दिवसांत असे होईल की सोन्याने किंवा चांदीने कोणीही वाचणार नाही, आणि कोणीही सुटू शकणार नाही.
८. युद्धासाठी लोखंड राहणार नाही, आणि कोणी स्वतला उरस्त्राण घालणार नाही. पितळ काही कामाचे राहणार नाही, कथील काही कामाचे राहणार नाही आणि त्याची किंमत राहणार नाही, आणि शिशाची गरज भासणार नाही.
९. आणि जेव्हा निवडलेला व्यक्ती आत्म्यांच्या प्रभुसमोर येईल तेव्हा पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून या सर्व गोष्टी नाकारल्या जातील आणि नष्ट केल्या जातील.

प्रकरण ५३

१. तिथे माझ्या डोळ्यांनी उघड्या तोंडांनी भरलेली एक खोल दरी पाहिली, आणि पृथ्वी, समुद्र आणि बेटांवर राहणारे सर्व लोक त्याला भेटवस्तू, भेटवस्तू आणि श्रद्धांजलीची चिन्हे आणतील, पण ती खोल दरी भरणार नाही.
२. आणि त्यांचे हात अनैतिक कृत्ये करतात, आणि पापी ज्यांच्यावर ते अन्यायाने अत्याचार करतात त्यांना गिळंकृत करतात: तरीही पापी आत्म्यांच्या प्रभूसमोर नष्ट होतील, आणि त्यांना त्याच्या पृथ्वीवरून काढून टाकले जाईल, आणि ते कायमचे नष्ट होतील.
३. कारण मी सर्व शिक्षेच्या देवदूतांना तिथे राहून सैतानाची सर्व हत्यारे तयार करताना पाहिले.
४. आणि मी माझ्यासोबत गेलेल्या शांतीच्या देवदूताला विचारले: 'ते ही वाद्ये कोणासाठी तयार करत आहेत?'
५. आणि तो मला म्हणाला: 'ते या पृथ्वीवरील राजे आणि पराक्रमी लोकांसाठी हे तयार करतात, जेणेकरून त्यांचा नाश होईल.'
६. आणि यानंतर नीतिमान आणि निवडलेला एक जण त्याच्या मंडळीचे घर प्रकट करेल: यापुढे त्यांना आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने अडथळा येणार नाही.
७. त्याच्या नीतिमत्तेपुढे हे पर्वत पृथ्वीसारखे उभे राहणार नाहीत, तर टेकड्या पाण्याच्या झऱ्यासारख्या होतील, आणि नीतिमानांना पापींच्या जुलूमपासून विश्रांती मिळेल.

प्रकरण ५४

१. मी पाहिले आणि पृथ्वीच्या दुसऱ्या भागात वळलो, आणि तिथे मला एक खोल दरी दिसली जिथे आग जळत होती.
२. आणि त्यांनी राजे आणि पराक्रमी लोकांना आणले आणि त्यांना या खोल दरीत टाकण्यास सुरुवात केली.
३. आणि तिथे माझ्या डोळ्यांनी पाहिले की त्यांनी ही त्यांची साधने कशी बनवली, अगणित वजनाच्या लोखंडी साखळ्या.
४. आणि मी माझ्यासोबत गेलेल्या शांतीच्या देवदूताला विचारले: 'या साखळ्या कोणासाठी तयार केल्या जात आहेत?'
५. आणि तो मला म्हणाला: 'हे अझाझेलच्या सैन्यासाठी तयार केले जात आहेत, जेणेकरून ते त्यांना पकडून पूर्ण शिक्षेच्या अथांग डोहात टाकतील आणि आत्म्यांच्या प्रभूने आज्ञा केल्याप्रमाणे ते त्यांचे जबडे खडबडीत दगडांनी झाकतील.'
६. आणि त्या महान दिवशी मीखाएल, गॅब्रिएल, राफेल आणि फनुएल त्यांना धरतील आणि त्या दिवशी त्यांना जळत्या भट्टीत टाकतील, जेणेकरून आत्म्यांचा प्रभु त्यांच्याकडून सैतानाच्या अधीन होऊन आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना भ्रमित करून त्यांच्या अनीतिबद्दल सूड घेईल.

७. 'आणि त्या दिवसांत आत्म्यांच्या प्रभूकडून शिक्षा येईल, आणि तो आकाशाच्या वर असलेल्या सर्व पाण्याच्या खोल्या आणि पृथ्वीच्या खाली असलेल्या झऱ्या उघडेल.'
८. आणि सर्व पाणी पाण्याशी जोडले जाईल: जे आकाशाच्या वर आहे ते पुल्लिंगी आहे आणि जे पृथ्वीखाली आहे ते स्त्रीलिंगी आहे.
९. आणि ते पृथ्वीवर राहणाऱ्या सर्वांचा आणि आकाशाच्या सीमेखाली राहणाऱ्यांचा नाश करतील.
१०. आणि जेव्हा त्यांना पृथ्वीवर केलेल्या त्यांच्या दुष्कृत्यांची जाणीव होईल, तेव्हा त्यांच्यामुळे त्यांचा नाश होईल.

प्रकरण ५५

१. आणि त्यानंतर दिवसप्रमुखाने पश्चात्ताप केला आणि म्हणाला: 'मी पृथ्वीवरील सर्व रहिवाशांचा नाश व्यर्थ केला आहे.'
२. आणि त्याने त्याच्या महान नावाची शपथ घेतली: 'यापुढे मी पृथ्वीवर राहणाऱ्या सर्वांशी असे करणार नाही आणि मी आकाशात एक चिन्ह ठेवीन: आणि जोपर्यंत आकाश पृथ्वीच्या वर आहे तोपर्यंत माझ्या आणि त्यांच्यामध्ये हे कायमचे सद्भावनेचे वचन असेल. आणि हे माझ्या आज्ञेनुसार आहे.'
३. जेव्हा मी या कारणामुळे संकटाच्या आणि वेदनांच्या दिवशी देवदूतांच्या हाताने त्यांना धरण्याची इच्छा करेन, तेव्हा मी माझा दंड आणि माझा क्रोध त्यांच्यावर कायम ठेवीन, असे आत्म्यांचा प्रभु देव म्हणतो.
४. पृथ्वीवर राहणाऱ्या पराक्रमी राजांनो, तुम्हाला माझ्या निवडलेल्याला पाहावे लागेल, तो गौरवाच्या सिंहासनावर कसा बसतो आणि अझाझेल, त्याचे सर्व सहकारी आणि त्याच्या सर्व सैन्याचा आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने न्याय करतो.

प्रकरण ५६

१. आणि मी तिथे शिक्षा देणाऱ्या देवदूतांच्या सैन्याला जाताना पाहिले, आणि त्यांनी चाबके आणि लोखंडी आणि पितळी साखळ्या धरल्या होत्या.
२. आणि मी माझ्यासोबत गेलेल्या शांतीच्या देवदूताला विचारले: 'हे फटके धरणारे कोणाकडे जात आहेत?'
३. आणि तो मला म्हणाला: 'त्यांच्या निवडलेल्या आणि प्रियजनांना, जेणेकरून त्यांना दरीच्या अथांग डोहाच्या खाईत टाकले जाईल.'
४. आणि मग ती दरी त्यांच्या निवडलेल्या आणि प्रियजनांनी भरून जाईल, आणि त्यांच्या आयुष्याचे दिवस संपतील, आणि त्यानंतर त्यांच्या दिशाभूलीचे दिवस मोजले जाणार नाहीत.
५. त्या दिवसांत देवदूत परत येतील आणि पूर्वेकडे पार्थी आणि मेदी लोकांवर झेल देतील. ते राजांना असे उत्तेजित करतील की त्यांच्यावर अशांततेचा आत्मा येईल. ते त्यांना त्यांच्या सिंहासनावरून उठवतील, जेणेकरून ते त्यांच्या गुहेतून सिंहांसारखे आणि त्यांच्या कळपांमध्ये भुकेल्या लांडग्यांसारखे बाहेर येतील.
६. ते त्याच्या निवडलेल्यांच्या भूमीवर चढून जातील आणि पायाखाली तुडवतील, आणि त्याच्या निवडलेल्यांची भूमी त्यांच्यासमोर खळे आणि महामार्ग असेल.
७. पण माझ्या नीतिमानांचे शहर त्यांच्या घोड्यांना अडथळा ठरेल. ते आपापसात लढू लागतील, आणि त्यांचा उजवा हात त्यांच्याविरुद्ध मजबूत होईल, आणि कोणीही आपल्या भावाला, किंवा मुलगा आपल्या वडिलांना किंवा आईला ओळखणार नाही, जोपर्यंत त्यांच्या कत्तलीमुळे प्रेतांची संख्या संपत नाही आणि त्यांची शिक्षा व्यर्थ जात नाही.
८. त्या दिवसांत अधोलोक आपले जबडे उघडेल, आणि ते त्यात गिळले जातील, आणि त्यांचा नाश संपेल; निवडलेल्यांच्या उपस्थितीत अधोलोक पापींना गिळंकृत करील.

प्रकरण ५७

१. त्यानंतर असे झाले की, मी गाड्यांचा आणखी एक समूह आणि त्यावर स्वार झालेले लोक पाहिले, आणि पूर्वेकडून आणि पश्चिमेकडून दक्षिणेकडे वारे येत होते.
२. आणि त्यांच्या गाड्यांचा आवाज ऐकू आला, आणि जेव्हा हा गोंधळ झाला तेव्हा स्वर्गातील पवित्र जनांनी ते लक्षात घेतले आणि पृथ्वीचे खांब त्यांच्या ठिकाणाहून हलले आणि त्याचा आवाज आकाशाच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत, एकाच दिवशी ऐकू आला.
३. आणि ते सर्व जण खाली पडतील आणि आत्म्यांच्या प्रभूची उपासना करतील. आणि दुसऱ्या दृष्टांताचा हा शेवट आहे.

प्रकरण ५८

१. आणि मी नीतिमान आणि निवडलेल्यांबद्दल तिसरा दाखला सांगू लागलो.
२. नीतिमान आणि निवडलेल्यांनो, तुम्ही धन्य आहात, कारण तुमचा वाटा गौरवशाली असेल.
३. नीतिमान लोक सूर्याच्या प्रकाशात असतील आणि निवडलेले लोक अनंतकाळच्या जीवनाच्या प्रकाशात असतील: त्यांच्या आयुष्याचे दिवस अनंत असतील आणि पवित्र लोकांचे दिवस अगणित असतील.
४. आणि ते प्रकाशाचा शोध घेतील आणि आत्म्यांच्या प्रभूजवळ नीतिमत्ता शोधतील: शाश्वत प्रभूच्या नावाने नीतिमानांना शांती मिळेल.
५. आणि त्यानंतर स्वर्गातील पवित्र लोकांना असे सांगितले जाईल की, त्यांनी नीतिमत्तेची रहस्ये, विश्वासाचा वारसा शोधून काढावा: कारण ते पृथ्वीवर सूर्यासारखे तेजस्वी झाले आहे आणि अंधार नाहीसा झाला आहे.
६. आणि असा प्रकाश येईल जो कधीही संपत नाही, आणि तो काही विशिष्ट दिवसांपर्यंत येणार नाही, कारण प्रथम अंधार नष्ट होईल, आणि आत्म्यांच्या प्रभूसमोर प्रकाश स्थापित केला जाईल आणि धार्मिकतेचा प्रकाश आत्म्यांच्या प्रभूसमोर कायमचा स्थापित केला जाईल.

प्रकरण ५९

१. त्या दिवसांत माझ्या डोळ्यांनी वीज चमकण्याचे आणि दिव्यांचे रहस्य पाहिले, आणि त्यांनी केलेले न्यायदंड आणि ते आशीर्वाद किंवा शापासाठी आत्म्यांच्या प्रभूच्या इच्छेनुसार प्रकाश देतात.
२. आणि तिथे मी मेघगर्जनेचे रहस्य पाहिले, आणि जेव्हा ते वर आकाशात वाजते तेव्हा त्याचा आवाज ऐकू येतो, आणि त्याने मला पृथ्वीवर केलेले न्यायदंड पाहण्यास भाग पाडले, मग ते कल्याण

आणि आशीर्वादासाठी असोत किंवा आत्म्यांच्या प्रभूच्या वचनानुसार शापासाठी असोत.
३. आणि त्यानंतर मला दिवे आणि विजेचे सर्व रहस्य दाखवण्यात आले आणि ते आशीर्वाद आणि समाधानासाठी प्रकाशमान होतात.

प्रकरण ६०

१. पाचशे वर्षाच्या सातव्या महिन्यात, हनोखच्या आयुष्यातील महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी. त्या दृष्टांतात मी पाहिले की एका प्रचंड भूकंपाने स्वर्गातील आकाश कसे हादरले आणि परात्पर देवाचे सैन्य आणि देवदूत, एक हजार आणि दहा हजार गुणिले दहा हजार, मोठ्या अस्वस्थतेने अस्वस्थ झाले.
२. आणि दिवसांचा प्रमुख त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसला आणि देवदूत आणि नीतिमान त्याच्याभोवती उभे होते.
3. मी थरथर कापले, भीतीने मला वेढले, माझे कंबरडे लटकले, माझे लगाम विरघळले आणि मी जमिनीवर पडलो.
४. आणि मीखाएलने पवित्र जनांमधून आणखी एक देवदूत पाठवला आणि त्याने मला उठवले, आणि जेव्हा त्याने मला उठवले तेव्हा माझा आत्मा परत आला; कारण मी या सैन्याचे दर्शन, आकाशातील गोंधळ आणि हादरे सहन करू शकलो नव्हतो. मीखाएल मला म्हणाला: 'तू अशा दृष्टान्ताने का अस्वस्थ आहेस? आजपर्यंत त्याच्या दयेचा दिवस राहिला; आणि तो पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांवर दयाळू आणि सहनशील राहिला आहे.'
५. आणि जेव्हा तो दिवस, सामर्थ्य, शिक्षा आणि न्याय येईल, जो आत्म्यांच्या प्रभुने नीतिमान नियमांची उपासना न करणाऱ्यांसाठी, नीतिमान न्याय नाकारणाऱ्यांसाठी आणि त्याचे नाव व्यर्थ घेणाऱ्यांसाठी तयार केला आहे - तेव्हा तो दिवस निवडलेल्यांसाठी करारासाठी तयार केला आहे, परंतु पापी लोकांसाठी चौकशीसाठी तयार केला आहे.
६. जेव्हा आत्म्यांच्या प्रभूची शिक्षा त्यांच्यावर येईल, तेव्हा ती विश्रांती घेईल जेणेकरून आत्म्यांच्या प्रभूची शिक्षा व्यर्थ जाऊ नये आणि ती मुलांना त्यांच्या आईसह आणि मुलांना त्यांच्या वडिलांसह मारेल. त्यानंतर त्याच्या दया आणि सहनशीलतेनुसार न्याय होईल.
७. आणि त्या दिवशी दोन राक्षस वेगळे झाले, लिव्याथान नावाची एक मादी राक्षस, पाण्याच्या झऱ्यांवरील समुद्राच्या अथांग डोहात राहण्यासाठी.
८. पण त्या नराचे नाव बेहेमोथ आहे, ज्याने आपल्या छातीवर दुइदिन नावाच्या एका ओसाड वाळवंटात वस्ती केली होती, बागेच्या पूर्वेला जिथे निवडलेले आणि नीतिमान लोक राहतात, जिथे माझे आजोबा वर घेतले गेले होते, आदामपासून सातवे, जो आत्म्यांच्या प्रभूने निर्माण केलेला पहिला पुरूष होता.
९. आणि मी दुसऱ्या देवदूताला विनंती केली की त्याने मला त्या राक्षसांचे सामर्थ्य दाखवावे, ते एका दिवशी कसे वेगळे झाले आणि एका दिवशी समुद्राच्या अथांग डोहात आणि दुसऱ्याला वाळवंटातील कोरड्या जमिनीवर कसे टाकले गेले.
१०. तो मला म्हणाला, 'मानवपुत्रा, इथे काय लपलेले आहे ते जाणून घेण्याचा तू प्रयत्न करतोस.'
११. आणि माझ्यासोबत गेलेल्या दुसऱ्या देवदूताने मला जे लपवले होते ते दाखवले, त्याने मला स्वर्गात उंचीवर, पृथ्वीच्या खाली खोलवर, आकाशाच्या टोकांवर आणि आकाशाच्या पायावर जे पहिले आणि शेवटचे आहे ते सांगितले.
१२. आणि वाऱ्यांचे कक्ष, आणि वारे कसे विभागले जातात, आणि त्यांचे वजन कसे केले जाते, आणि वाऱ्यांचे प्रवेशद्वार कसे मोजले जातात, प्रत्येक वाऱ्याच्या शक्तीनुसार, चंद्राच्या प्रकाशाच्या शक्तीनुसार आणि योग्य शक्तीनुसार: आणि ताऱ्यांचे त्यांच्या नावांनुसार विभागले गेले आहेत, आणि सर्व विभाग कसे विभागले गेले आहेत.
१३. आणि ज्या ठिकाणी ते पडतात त्यानुसार मेघगर्जना, आणि विजेच्या चमकाने तयार केलेले सर्व विभाग, आणि त्यांचे सैन्य जेणेकरून ते लगेच आज्ञा पाळतील.
१४. कारण मेघगर्जना त्याच्या प्रकाशाची वाट पाहत असताना त्याला विसाव्याची ठिकाणे दिली जातात; आणि मेघगर्जना आणि वीज अविभाज्य आहेत, आणि जरी एक आणि अविभाजित नसली तरी, ते दोघेही आत्म्याद्वारे एकत्र जातात आणि वेगळे होत नाहीत.
१५. कारण जेव्हा वीज चमकते तेव्हा मेघगर्जना आपला आवाज काढते आणि आत्मा त्या वेळी थांबतो आणि त्यांच्यामध्ये समान रीतीने विभागतो; कारण त्यांच्या सालांचा खजिना वाळूसारखा आहे, आणि त्यातील प्रत्येक जण तो साल करताना लगामाने धरला जातो आणि आत्म्याच्या सामर्थ्याने मागे वळवला जातो आणि पृथ्वीच्या अनेक भागांनुसार पुढे ढकलला जातो.
१६. आणि समुद्राचा आत्मा पुरुषी आणि बलवान आहे, आणि त्याच्या शक्तीच्या जोरावर तो त्याला लगाम लावून मागे खेचतो, आणि त्याचप्रमाणे तो पुढे ढकलला जातो आणि पृथ्वीवरील सर्व पर्वतांमध्ये पसरतो.
१७. आणि कर्कश तुषाराचा आत्मा हा त्याचा स्वतःचा देवदूत आहे आणि गारांचा आत्मा हा एक चांगला देवदूत आहे.
१८. आणि बर्फाचा आत्मा त्याच्या शक्तीमुळे त्याच्या खोल्या सोडून गेला आहे - त्यात एक विशेष आत्मा आहे, आणि त्यातून जे वर येते ते धुरासारखे आहे आणि त्याचे नाव दंव आहे.
१९. आणि धुक्याचा आत्मा त्यांच्या खोलीत त्यांच्याशी एकरूप होत नाही, परंतु त्याला एक विशेष खोली असते; कारण त्याचा मार्ग प्रकाशात आणि अंधारात, हिवाळ्यात आणि उन्हाळ्यातही तेजस्वी असतो आणि त्याच्या खोलीत एक देवदूत असतो.
२०. आणि दवचा आत्मा आकाशाच्या टोकांवर राहतो आणि पावसाच्या खोलींशी जोडलेला असतो आणि त्याचा प्रवाह हिवाळा आणि उन्हाळ्यात असतो: आणि त्याचे ढग आणि धुक्याचे ढग एकमेकांशी जोडलेले असतात आणि एक दुसऱ्याला देतो.
२१. आणि जेव्हा पावसाचा आत्मा त्याच्या खोलीतून बाहेर पडतो, तेव्हा देवदूत येतात आणि खोली उघडतात आणि त्याला बाहेर काढतात, आणि जेव्हा ते संपूर्ण पृथ्वीवर पसरते तेव्हा ते पृथ्वीवरील पाण्याशी एकरूप होते. आणि जेव्हा जेव्हा ते पृथ्वीवरील पाण्याशी एकरूप होते...
२२. कारण पाणी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांसाठी आहे; कारण ते स्वर्गातील परात्पर देवाकडून पृथ्वीसाठी अन्न आहे; म्हणून पावसाचे माप आहे आणि देवदूत ते घेतात.
२३. आणि या गोष्टी मी नीतिमानांच्या बागेकडे पाहिल्या.
२४. आणि माझ्यासोबत असलेला शांतीचा देवदूत मला म्हणाला: 'देवाच्या महानतेला अनुरूप तयार केलेले हे दोन राक्षस . . . खातील.

प्रकरण ६१

१. आणि त्या दिवसांत मी पाहिले की त्या देवदूतांना किती लांब दोरी देण्यात आल्या होत्या, आणि ते पंख घेऊन उडून गेले आणि उत्तरेकडे गेले.
२. मी देवदूताला विचारले, 'त्या देवदूतांनी हे दोर का घेतले आणि तेथून ते का निघून गेले?' तो मला म्हणाला, 'ते मोजण्यासाठी गेले आहेत.'
३. आणि माझ्यासोबत गेलेल्या देवदूताने मला म्हटले: 'हे नीतिमानांचे माप आणि नीतिमानांचे दोर नीतिमानांना देतील, जेणेकरून ते आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावावर सदासर्वकाळ टिकून राहतील.'
४. निवडलेले लोक निवडलेल्यांसोबत राहू लागतील, आणि तेच माप विश्वासाला दिले जातील आणि जे नीतिमत्ता मजबूत करतील.
५. आणि हे मोजमाप पृथ्वीच्या खोलवरचे सर्व रहस्य उघड करतील, आणि ज्यांना वाळवंटाने नष्ट केले आहे, ज्यांना प्राण्यांनी गिळंकृत केले आहे, आणि ज्यांना समुद्रातील माशांनी गिळंकृत केले आहे, जेणेकरून ते परत येतील आणि निवडलेल्याच्या दिवशी स्वतला टिकवून ठेवतील; कारण आत्म्यांच्या प्रभूसमोर कोणीही नष्ट होणार नाही आणि कोणीही नष्ट होऊ शकत नाही.
६. आणि वर स्वर्गात राहणाऱ्या सर्वांना आज्ञा, सामर्थ्य, एकच वाणी आणि अग्नीसारखा प्रकाश मिळाला.
७. आणि त्यांनी त्यांच्या पहिल्या शब्दात त्याला आशीर्वाद दिला, आणि ज्ञानाने त्याची स्तुती केली आणि त्यांचे कौतुक केले, आणि ते बोलण्यात आणि जीवनाच्या आत्म्यात ज्ञानी होते.
८. आणि आत्म्यांच्या प्रभूने निवडलेल्याला गौरवाच्या सिंहासनावर बसवले. आणि तो स्वर्गातील वरील पवित्रांच्या सर्व कृतींचा न्याय करील, आणि त्यांची कृत्ये तराजूत तोलली जातील,
९. आणि जेव्हा तो आपले मुख वर करील, आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाच्या वचनानुसार त्यांच्या गुप्त मार्गांचा आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या नीतिमान न्यायाच्या मार्गानुसार त्यांच्या मार्गाचा न्याय करण्यासाठी, तेव्हा ते सर्व एकाच आवाजात बोलतील आणि आशीर्वाद देतील, आणि आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाचे गौरव करतील, स्तुती करतील आणि पवित्र करतील.
१०. आणि तो स्वर्गातील सर्व सैन्यांना, वरील सर्व पवित्र जनांना, देवाच्या सैन्याला, करुबिक, सेराफिन आणि ओफॅनिनला, सर्व शक्तीच्या देवदूतांना, राजसत्तेच्या सर्व देवदूतांना, निवडलेल्याला आणि पृथ्वीवरील आणि पाण्यावरील इतर शक्तींना बोलावेल.
११. त्या दिवशी एकच आवाज उठेल आणि विश्वासाच्या आत्म्याने, ज्ञानाच्या आत्म्याने, सहनशीलतेच्या आत्म्याने, दयेच्या आत्म्याने, न्यायाच्या आणि शांतीच्या आत्म्याने आणि चांगुलपणाच्या आत्म्याने आशीर्वाद देईल, गौरव देईल आणि उंचावेल, आणि सर्वजण एकाच आवाजात म्हणतील: "धन्य तो, आणि आत्म्यांच्या प्रभूचे नाव सदासर्वकाळ धन्य असो."
१२. स्वर्गात झोपलेले सर्व लोक त्याला आशीर्वाद देतील: स्वर्गात असलेले सर्व पवित्र जन त्याला आशीर्वाद देतील, आणि जीवनाच्या बागेत राहणारे सर्व निवडलेले लोक: आणि प्रकाशाचा प्रत्येक आत्मा जो तुझ्या धन्य नावाला आशीर्वाद देण्यास, गौरव करण्यास, स्तुती करण्यास आणि पवित्र करण्यास सक्षम आहे, आणि सर्व लोक सदासर्वकाळ तुझ्या नावाचे गौरव करतील आणि स्तुती करतील.
१३. कारण आत्म्यांच्या प्रभूची दया महान आहे, आणि तो सहनशील आहे, आणि त्याने निर्माण केलेले सर्व काही त्याने नीतिमान आणि निवडलेल्यांना, आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने प्रकट केले आहे.

प्रकरण ६२

१. आणि परमेश्वराने राजांना, पराक्रमींना, श्रेष्ठांना आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना अशी आज्ञा दिली आणि म्हटले: 'जर तुम्ही निवडलेल्याला ओळखू शकत असाल तर तुमचे डोळे उघडा आणि तुमची शिंगे वर करा.'
२. आणि आत्म्यांच्या प्रभूने त्याला त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसवले, आणि त्याच्यावर नीतिमत्त्वाचा आत्मा ओतला गेला, आणि त्याच्या तोंडचे वचन सर्व पापींना मारते, आणि सर्व अनीतिमान त्याच्या समोरून नष्ट होतात.
३. त्या दिवशी सर्व राजे, पराक्रमी, उच्चपदस्थ आणि पृथ्वीचे धारण करणारे सर्व उठतील, आणि ते पाहतील आणि ओळखतील की तो त्याच्या वैभवाच्या सिंहासनावर कसा बसला आहे, आणि त्याच्यासमोर नीतिमत्तेचा न्याय केला जातो, आणि त्याच्यासमोर खोटे बोलले जात नाही.
४. मग प्रसूतीवेदनांसारखी वेदना त्यांच्यावर होतील, आणि बाळंतपणाच्या वेळी तिला वेदना होतील, जेव्हा तिचे मूल गर्भाशयात जाते आणि तिला प्रसूतीच्या वेळी वेदना होतील.
५. आणि त्यांच्यातील एक भाग दुसऱ्या भागाकडे पाहील, आणि ते घाबरतील, आणि त्यांचे तोंड खाली होईल, आणि जेव्हा ते मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या वैभवाच्या सिंहासनावर बसलेले पाहतील तेव्हा त्यांना वेदना होतील.
६. आणि राजे, पराक्रमी आणि पृथ्वीचे मालक असलेले सर्व लोक सर्वांवर राज्य करणाऱ्या, लपलेल्या व्यक्तीला आशीर्वाद देतील, गौरव देतील आणि त्याची स्तुती करतील.
७. कारण सुरुवातीपासूनच मनुष्याचा पुत्र गुप्त होता, आणि सर्वोच्च देवाने त्याला आपल्या सामर्थ्यासमोर राखले आणि निवडलेल्यांना प्रकट केले.
८. आणि निवडलेल्या आणि पवित्र लोकांची मंडळी पेरली जाईल, आणि त्या दिवशी सर्व निवडलेले लोक त्याच्यासमोर उभे राहतील.
९. आणि सर्व राजे, पराक्रमी, श्रेष्ठ आणि पृथ्वीवर राज्य करणारे, त्याच्यापुढे नतमस्तक होतील, आणि त्या मनुष्याच्या पुत्राची उपासना करतील आणि त्याच्यावर आशा ठेवतील, आणि त्याच्याकडे विनवणी करतील आणि त्याच्या हातून दयेची याचना करतील.
१०. तरीसुद्धा आत्म्यांचा प्रभु त्यांच्यावर इतका दबाव आणेल की ते त्याच्या उपस्थितीतून घाईघाईने निघून जातील, आणि त्यांचे चेहरे लज्जेने भरतील आणि त्यांच्या चेहऱ्यावर अंधार अधिकच वाढेल.
११. आणि तो त्यांना देवदूतांच्या स्वाधीन करील, जेणेकरून त्यांनी त्याच्या मुलांवर आणि त्याच्या निवडलेल्यांवर अत्याचार केला आहे म्हणून त्यांचा सूड घ्यावा.
१२. आणि ते नीतिमानांसाठी आणि त्याच्या निवडलेल्यांसाठी एक तमाशा असतील: ते त्यांच्यावर आनंद करतील, कारण आत्म्यांच्या प्रभूचा क्रोध त्यांच्यावर आहे आणि त्याची तलवार त्यांच्या रक्ताने मातलेली आहे.

१३. आणि त्या दिवशी नीतिमान आणि निवडलेले लोक वाचतील, आणि त्यानंतर ते पापी आणि अनीतिमानांचे तोंड कधीही पाहणार नाहीत.
१४. आणि आत्म्यांचा प्रभु त्यांच्यावर राहील, आणि ते मनुष्याच्या पुत्राबरोबर खातील, झोपतील आणि सदासर्वकाळ उठतील.
१५. आणि नीतिमान आणि निवडलेले लोक पृथ्वीवरून उठतील, आणि त्यांचे तोंड उदास राहणार नाही. आणि त्यांना वैभवाची वस्त्रे परिधान केली जातील,
१६. आणि हे आत्म्यांच्या प्रभूकडून जीवनाचे कपडे असतील: आणि तुमचे कपडे जुने होणार नाहीत, आणि तुमचे वैभव आत्म्यांच्या प्रभूसमोर जाणार नाही.

प्रकरण ६३

१. त्या दिवसांत, पृथ्वीचे मालक असलेले पराक्रमी आणि राजे त्याला विनंती करतील की त्यांनी त्याच्या शिक्षेच्या देवदूतांपासून थोडीशी सवलत द्यावी, ज्यांच्या हाती त्यांना सोपवण्यात आले होते, जेणेकरून ते आत्म्यांच्या प्रभूसमोर नतमस्तक होऊन त्याची उपासना करतील आणि त्याच्यासमोर आपली पापे कबूल करतील.
२. आणि ते आत्म्यांच्या प्रभूचे आशीर्वाद आणि गौरव करतील आणि म्हणतील: 'धन्य तो आत्म्यांचा प्रभू आणि राजांचा प्रभू, आणि पराक्रमींचा प्रभू आणि श्रीमंतांचा प्रभू, आणि गौरवाचा प्रभू आणि बुद्धीचा प्रभू.'
३. आणि प्रत्येक गुप्त गोष्टीत तुझी शक्ती पिढ्यानपिढ्या अद्भुत आहे, आणि तुझा गौरव सदासर्वकाळ आहे: तुझी सर्व रहस्ये खोल आहेत आणि ती असंख्य आहेत, आणि तुझी धार्मिकता मोजता येत नाही.
४. आता आपण शिकलो आहोत की आपण राजांच्या प्रभूचे आणि सर्व राजांवर राजा असलेल्याचे गौरव करावे आणि त्याची स्तुती करावी.
५. आणि ते म्हणतील: 'आम्हाला त्याच्या गौरवासमोर गौरव करण्यासाठी, आभार मानण्यासाठी आणि आमच्या विश्वासाची कबुली देण्यासाठी विश्रांती मिळाली असती तर बरे झाले असते!'
६. आणि आता आपल्याला थोड्या विश्रांतीची आस आहे पण ती मिळत नाही: आपण खूप प्रयत्न करतो पण ती मिळत नाही: आणि आपल्यासमोरून प्रकाश नाहीसा झाला आहे, आणि अंधार कायमचा आपला निवासस्थान आहे:
७. कारण आम्ही त्याच्यासमोर विश्वास ठेवला नाही, आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाचा गौरव केला नाही, किंवा आमच्या प्रभूचा गौरव केला नाही, तर आमची आशा आमच्या राज्याच्या राजदंडावर आणि आमच्या वैभवावर होती.
८. आणि आपल्या दुखाच्या आणि संकटाच्या दिवशी तो आपल्याला वाचवत नाही, आणि आपल्याला कबूल करण्यासाठी विश्रांती मिळत नाही की आपला प्रभु त्याच्या सर्व कृतींमध्ये, त्याच्या न्यायात आणि त्याच्या न्यायात खरा आहे, आणि त्याच्या निर्णयांमध्ये कोणत्याही व्यक्तीचा पक्षपात नाही.
9. आणि आपण आपल्या कृत्यांमुळे त्याच्यासमोरून निघून जातो, आणि आपली सर्व पापे नीतिमत्तेत मोजली जातात.
१०. आता ते स्वतला म्हणतील: 'आमचे जीव अनीतिमान कमाईने भरलेले आहेत, पण ते आम्हाला त्याच्या मधून शिओलच्या ओझ्यात जाण्यापासून रोखत नाही.'
११. त्यानंतर त्यांचे चेहरे काळोखाने भरतील आणि मनुष्याच्या पुत्रासमोर ते लज्जित होतील, आणि ते त्याच्यासमोरून हाकलून लावले जातील आणि त्याच्यासमोर तलवार त्यांच्यामध्ये राहील.
१२. आत्म्यांच्या प्रभूने असे म्हटले: 'हे पराक्रमी, राजे, श्रेष्ठ आणि पृथ्वीचे मालक असलेल्या आत्म्यांच्या प्रभूसमोर असलेल्या लोकांसाठी नियम आणि न्याय आहे.'

प्रकरण ६४

१. आणि त्या ठिकाणी लपलेले इतर रूप मी पाहिले.
२. मी देवदूताचा आवाज ऐकला: 'हे ते देवदूत आहेत जे पृथ्वीवर उतरले आणि मानवजातीच्या मुलांना जे लपलेले होते ते उघड केले आणि मानवजातीच्या मुलांना पाप करण्यास भाग पाडले.'

प्रकरण ६५

१. आणि त्या दिवसांत नोहाने पृथ्वी बुडाली आहे आणि तिचा नाश जवळ आला आहे हे पाहिले.
२. तो तिथून उठला आणि पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत गेला आणि त्याचे आजोबा हनोख यांना मोठ्याने ओरडला: आणि नोहा तीन वेळा कटू आवाजात म्हणाला: माझे ऐका, माझे ऐका, माझे ऐका.
३. आणि मी त्याला म्हणालो: 'मला सांग, पृथ्वीवर असे काय पडते आहे की पृथ्वी इतकी वाईट स्थितीत आहे आणि हादरली आहे, नाहीतर कदाचित मीही तिच्यासोबत नष्ट होईन?'
४. तेव्हा पृथ्वीवर मोठा गोंधळ उडाला आणि स्वर्गातून एक आवाज ऐकू आला आणि मी जमिनीवर पडलो.
५. आणि माझा आजोबा हनोख आला आणि माझ्याजवळ उभा राहिला आणि मला म्हणाला, 'तू मला का ओरडलास आणि रडलास?'
६. आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांबद्दल प्रभूच्या उपस्थितीतून आज्ञा निघाली आहे की त्यांचा नाश पूर्ण झाला आहे कारण त्यांना देवदूतांची सर्व रहस्ये, सैतानांची सर्व हिंसाचार, त्यांची सर्व शक्ती - सर्वात गुप्त - आणि जादूटोणा करणाऱ्यांची सर्व शक्ती, जादूटोण्याचे सामर्थ्य आणि संपूर्ण पृथ्वीसाठी ओतीव मूर्ती बनवणाऱ्यांची शक्ती कळली आहे:
७. आणि पृथ्वीच्या धुळीपासून चांदी कशी तयार होते आणि पृथ्वीमध्ये मऊ धातू कसा निर्माण होतो.
८. कारण शिसे आणि कथील पहिल्यासारखे पृथ्वीतून निर्माण होत नाहीत: ते एक झरा आहे जो त्यांना निर्माण करतो आणि त्यात एक देवदूत उभा राहतो आणि तो देवदूत प्रमुख असतो.
९. आणि त्यानंतर माझे आजोबा हनोख यांनी माझा हात धरला आणि मला उठवले आणि मला म्हणाले: 'जा, कारण मी पृथ्वीवरील या गोंधळाबद्दल आत्म्यांच्या प्रभूला विचारले आहे.'
१०. आणि तो मला म्हणाला: "त्यांच्या अनीतिमुळे त्यांचा न्यायनिवाडा निश्चित झाला आहे आणि तो मी कधीही रोखणार नाही. त्यांनी शोधलेल्या आणि शिकलेल्या जादूमुळे, पृथ्वी आणि तिच्यावर राहणारे लोक नष्ट होतील."
११. आणि हे - त्यांना कायमचे पश्चात्ताप करण्याची जागा नाही, कारण त्यांनी त्यांना जे लपलेले होते ते दाखवले आहे, आणि ते शापित आहेत: पण तुझ्याबद्दल, माझ्या मुला, आत्म्यांच्या प्रभुला माहित आहे की तू शुद्ध आहेस आणि रहस्यांबद्दलच्या या निंदेपासून निर्दोष आहेस.

१२. त्याने तुझे नाव पवित्र लोकांमध्ये ठेवण्याचा निश्चय केला आहे, आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांमध्ये तुझे रक्षण करील, आणि तुझी नीतिमान संतती राज्यासाठी आणि मोठ्या सन्मानासाठी निश्चय केली आहे, आणि तुझ्या संततीपासून नीतिमान आणि पवित्र लोकांचा एक झरा कायमचा निघेल जो असंख्य असेल.

प्रकरण ६६

१. आणि त्यानंतर त्याने मला शिक्षा देणारे देवदूत दाखवले जे पृथ्वीवर राहणाऱ्या आणि राहणाऱ्या सर्वांवर न्याय आणि नाश आणण्यासाठी येऊन पृथ्वीच्या खाली असलेल्या पाण्याच्या सर्व शक्ती सोडण्यास तयार आहेत.
२. आणि आत्म्यांच्या प्रभूने बाहेर जाणाऱ्या देवदूतांना आज्ञा दिली की त्यांनी पाणी वाढवू नये तर त्यांना रोखावे; कारण ते देवदूत पाण्याच्या शक्तींवर होते.
३. आणि मी हनोखच्या उपस्थितीतून निघून गेलो.

प्रकरण ६७

१. आणि त्या दिवसांत देवाचे वचन माझ्याकडे आले आणि तो मला म्हणाला: 'नोहा, तुझा वाटा माझ्यासमोर आला आहे, खूप दोषरहित, खूप प्रेम आणि प्रामाणिकपणा.'
२. आणि आता देवदूत एक लाकडी इमारत बनवत आहेत, आणि जेव्हा ते ते काम पूर्ण करतील तेव्हा मी त्यावर माझा हात ठेवेन आणि ते जतन करीन, आणि त्यातून जीवनाचे बीज बाहेर येईल, आणि असा बदल होईल की पृथ्वी रहिवाशाशिवाय राहणार नाही.
३. मी तुझी संतती माझ्यासमोर सदासर्वकाळासाठी स्थिर करीन आणि तुझ्याबरोबर राहणाऱ्यांना मी पसरवीन: ते पृथ्वीवर निष्फळ ठरणार नाही, तर ते परमेश्वराच्या नावाने पृथ्वीवर आशीर्वादित होईल आणि बहुगुणित होईल.
४. आणि तो त्या देवदूतांना, ज्यांनी अनीति दाखवली आहे, त्या जळत्या दरीत कैद करेल, जी माझे आजोबा हनोख यांनी पूर्वी पश्चिमेला सोने, चांदी, लोखंड, मऊ धातू आणि कथीलच्या पर्वतांमध्ये मला दाखवली होती.
५. आणि मी ती दरी पाहिली जिथे पाण्याचा मोठा हादरा आणि हादरा होता.
६. आणि जेव्हा हे सर्व घडले, तेव्हा त्या ज्वलंत वितळलेल्या धातूपासून आणि त्या ठिकाणी झालेल्या आकुंचनातून, सल्फरचा वास येत होता, आणि तो त्या पाण्याशी जोडला गेला होता, आणि मानवजातीला दिशाभूल करणाऱ्या देवदूतांची ती दरी त्या जमिनीखाली जळत होती.
७. आणि त्याच्या दऱ्यांमधून अग्नीच्या झऱ्या वाहतात, जिथे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना चुकीच्या मार्गाने नेणाऱ्या या देवदूतांना शिक्षा होते.
८. पण त्या दिवसांत ते पाणी राजे, पराक्रमी आणि श्रेष्ठ लोक आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांसाठी, शरीराच्या आरोग्यासाठी, पण आत्म्याच्या शिक्षेसाठी काम करतील; आता त्यांचा आत्मा वासनेने भरलेला आहे, जेणेकरून त्यांना त्यांच्या शरीरात शिक्षा व्हावी, कारण त्यांनी आत्म्यांच्या प्रभूला नाकारले आहे आणि त्यांची शिक्षा दररोज पाहिली आहे, आणि तरीही त्याच्या नावावर विश्वास ठेवत नाही.
९. आणि ज्या प्रमाणात त्यांच्या शरीराची जळजळ तीव्र होईल, त्याच प्रमाणात त्यांच्या आत्म्यात सदासर्वकाळासाठी एक समान बदल घडेल; कारण आत्म्यांच्या प्रभूसमोर कोणीही एकही व्यर्थ शब्द बोलणार नाही.
१०. कारण त्यांच्यावर न्यायदंड येईल, कारण ते त्यांच्या शरीराच्या वासनेवर विश्वास ठेवतात आणि प्रभूच्या आत्म्याला नाकारतात.
११. आणि त्या दिवसांत तेच पाणी बदलेल; कारण जेव्हा त्या देवदूतांना या पाण्यात शिक्षा होईल तेव्हा हे पाण्याचे झरे त्यांचे तापमान बदलतील आणि जेव्हा देवदूत वर जातील तेव्हा झऱ्यांचे हे पाणी बदलेल आणि थंड होईल.
१२. आणि मी मायकेलला उत्तर देताना ऐकले आणि तो म्हणाला: 'देवदूतांचा न्यायनिवाडा ज्या न्यायाने केला जातो तो राजे आणि पृथ्वीचे मालक असलेल्या पराक्रमी लोकांसाठी साक्ष आहे.'
१३. कारण हे न्यायाचे पाणी राजांच्या शरीराचे आरोग्य आणि त्यांच्या शरीराची वासना पूर्ण करते; म्हणून ते पाहणार नाहीत आणि विश्वास ठेवणार नाहीत की ते पाणी बदलेल आणि कायमचे जळणारे अग्नी बनेल.

प्रकरण ६८

१. आणि त्यानंतर माझे आजोबा हनोख यांनी मला बोधकथांमधील पुस्तकातील सर्व रहस्ये शिकवली जी त्यांना देण्यात आली होती आणि त्यांनी ती बोधकथांच्या पुस्तकातील शब्दांमध्ये माझ्यासाठी एकत्र केली.
२. आणि त्या दिवशी मायकेलने राफेलला उत्तर दिले आणि म्हटले: 'रहस्यांच्या न्यायाच्या तीव्रतेमुळे, देवदूतांच्या न्यायाच्या तीव्रतेमुळे आत्म्याची शक्ती मला वाहून नेते आणि थरथर कापते: जो कठोर न्याय अंमलात आणला गेला आहे आणि ज्याच्या आधी ते वितळून जातात तो कोण सहन करू शकेल?'
३. आणि मायकेलने पुन्हा उत्तर दिले आणि राफेलला म्हणाला: 'असा कोण आहे ज्याचे हृदय याबद्दल मऊ झाले नाही आणि ज्याचे मन अशा प्रकारे त्यांना बाहेर काढणाऱ्यांमुळे त्यांच्यावर आलेल्या या न्यायाच्या वचनाने अस्वस्थ झाले नाही?'
४. आणि जेव्हा तो आत्म्यांच्या प्रभूसमोर उभा राहिला तेव्हा असे झाले की, मायकेल राफेलला म्हणाला: 'मी प्रभूच्या नजरेखाली त्यांचा वाटा घेणार नाही; कारण प्रभू असल्यासारखे वागल्यामुळे आत्म्यांचा प्रभू त्यांच्यावर रागावला आहे. म्हणून लपलेल्या सर्व गोष्टी त्यांच्यावर सदैव येतील; कारण त्यात देवदूत किंवा मनुष्याचा वाटा राहणार नाही, तर केवळ त्यांनाच त्यांचा न्याय सदैव मिळाला आहे.'

प्रकरण ६९

१. आणि या न्यायानंतर ते लोकांना घाबरवतील आणि थरथर कापतील कारण त्यांनी हे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना दाखवले आहे.
२. आणि त्या देवदूतांची नावे पहा आणि त्यांची नावे अशी आहेत: त्यापैकी पहिले समजाझा, दुसरे अर्ताकीफा आणि तिसरे अर्मेन, चौथे ककबेल, पाचवे तुराएल, सहावे रुमजाल, सातवे दंजल, आठवे नकेल, नववे बराकेल, दहावे अझाझेल, अकरावे अर्मारोस, बारावे बतरजाल, तेरावे बुसासेजल, चौदावे हनानेल, पंधरावे तुराएल आणि सोळावे सिमापेसील, सतरावे जेत्रेल, अठरावे

तुमाएल, एकोणिसावे तुराएल, विसावे रुमाएल, एकविसावे अझाझेल.
३. आणि त्यांच्या देवदूतांचे आणि त्यांच्या नावांचे प्रमुख हे आहेत, आणि त्यांचे प्रमुख शंभर, पन्नास आणि दहा जणांवर आहेत.
४. पहिल्या जेकॉनचे नाव: म्हणजेच, ज्याने देवाच्या सर्व पुत्रांना फसवले, त्यांना पृथ्वीवर आणले आणि मानवांच्या मुलींद्वारे त्यांना फसवले.
५. दुसऱ्याचे नाव असबेल होते: त्याने देवाच्या पवित्र पुत्रांना वाईट सल्ला दिला आणि त्यांना अशा प्रकारे चुकीच्या मार्गाने नेले की त्यांनी मानवांच्या कन्यांसह त्यांचे शरीर अशुद्ध केले.
६. तिसऱ्याचे नाव गद्रेल होते: त्यानेच मानवजातीला मृत्युचे सर्व फटके दाखवले आणि हव्वेला दिशाभूल केले आणि मानवजातीला मृत्युची शस्त्रे दाखवली - ढाल, चिलखत, युद्धासाठी तलवार आणि मानवजातीला मृत्युची सर्व शस्त्रे दाखवली.
७. आणि त्याच्या हातून ते त्या दिवसापासून आणि अनंतकाळपर्यंत पृथ्वीवर राहणाऱ्यांविरुद्ध चालले आहेत.
८. चौथ्याचे नाव पेनेमू होते: त्याने मानवांना गोड आणि कडू पदार्थ शिकवले आणि त्यांच्या ज्ञानाची सर्व रहस्ये त्यांना शिकवली.
९. आणि त्याने मानवजातीला शाई आणि कागदाने लिहिण्याचे शिक्षण दिले आणि त्यामुळे अनेकांनी अनंतकाळापासून अनंतकाळपर्यंत आणि आजपर्यंत पाप केले.
१०. कारण माणसांना अशा उद्देशाने निर्माण केले गेले नाही की, त्यांनी त्यांच्या चांगल्या विश्वासाची खात्री लेखणी आणि शाईने करावी.
११. कारण मानवांना देवदूतांसारखेच निर्माण केले गेले होते, जेणेकरून ते शुद्ध आणि नीतिमान राहतील आणि सर्वकाही नष्ट करणारा मृत्यू त्यांना पकडू शकला नसता, परंतु त्यांच्या ज्ञानामुळे ते नष्ट होत आहेत आणि या शक्तीमुळे ते मला भस्म करत आहे.
१२. पाचव्याचे नाव कासदेजा होते. हा तोच आहे ज्याने मानवांच्या मुलांना आत्मे आणि राक्षसांचे सर्व दुष्ट प्रहार, गर्भाशयातील गर्भाचे प्रहार, जेणेकरून तो निघून जाईल, आणि आत्म्याचे प्रहार, सर्पाचे दंश आणि दुपारच्या उष्णतेमुळे होणारे प्रहार, तबाएत नावाच्या सर्पाच्या पुत्राला दाखवले.
१३. आणि हे कासबीलचे काम आहे, ज्याने पवित्र जनांना दाखवलेल्या शपथेचा प्रमुख, जेव्हा तो वैभवाने वर होता आणि त्याचे नाव बिका आहे.
१४. या देवदूताने मायकेलला त्याला लपलेले नाव दाखविण्याची विनंती केली, जेणेकरून तो शपथेत ते स्पष्ट करू शकेल, जेणेकरून त्या नावापुढे आणि शपथेपुढे लोक थरथर कापू शकतील ज्याने मानवजातीच्या मुलांना सर्व गुप्त गोष्टी प्रकट केल्या.
१५. आणि ही या शपथेची ताकद आहे, कारण ती शक्तिशाली आणि बलवान आहे, आणि त्याने ही शपथा अके मायकेलच्या हातात दिली.
१६. आणि या शपथेचे रहस्य हे आहेत... आणि ते त्याच्या शपथेद्वारे मजबूत आहेत: आणि जग निर्माण होण्यापूर्वी आकाश लटकले होते, आणि कायमचे.
१७. आणि त्यातून पृथ्वी पाण्यावर स्थापन झाली, आणि पर्वतांच्या गुप्त कोपऱ्यातून सुंदर पाणी येते, जगाच्या निर्मितीपासून आणि अनंतकाळपर्यंत.
१८. आणि त्या शपथेद्वारे समुद्र निर्माण झाला, आणि त्याच्या क्रोधाच्या काळाविरुद्ध त्याने त्याच्या पायासाठी वाळू ठेवली, आणि जगाच्या निर्मितीपासून ते अनंतकाळपर्यंत ते त्यापलीकडे जाण्याचे धाडस करू शकले नाही.
१९. आणि त्या शपथेमुळे खोलवरचे पाणी स्थिर झाले आहे, आणि ते कायम राहतील आणि अनंतकाळापासून अनंतकाळपर्यंत त्यांच्या ठिकाणाहून हलू नयेत.
२०. आणि त्या शपथेद्वारे सूर्य आणि चंद्र त्यांचे कार्य पूर्ण करतात, आणि अनंतकाळापासून अनंतकाळपर्यंत त्यांच्या नियमांपासून विचलित होऊ नका.
२१. आणि त्या शपथेद्वारे तारे त्यांचा प्रवास पूर्ण करतात, आणि तो त्यांना त्यांच्या नावाने हाक मारतो, आणि ते त्याला अनंतकाळापासून अनंतकाळपर्यंत उत्तर देतात.
२२. आणि त्याचप्रमाणे पाण्याचे आत्मे, वारे, सर्व झेफिर आणि वाऱ्याच्या सर्व भागांमधून येणारे त्यांचे मार्ग.
२३. आणि मेघगर्जनांचे आवाज आणि विजेचा प्रकाश जतन केला आहे: आणि गारांच्या खोल्या आणि तुषारांच्या खोल्या, धुक्याच्या खोल्या आणि पावसाच्या आणि दवाच्या खोल्या जतन केल्या आहेत.
२४. आणि हे सर्व जण विश्वास ठेवतात आणि आत्म्यांच्या प्रभूसमोर आभार मानतात आणि त्यांच्या सर्व शक्तीने त्याचे गौरव करतात, आणि त्यांचे अन्न प्रत्येक आभारप्रदर्शनात आहे: ते सदासर्वकाळ आत्म्यांच्या प्रभूचे आभार मानतात, त्याचे गौरव करतात आणि त्याचे नाव गौरवतात.
२५. आणि ही शपथ त्यांच्यावर प्रबळ आहे, आणि त्याद्वारे ते संरक्षित आहेत आणि त्यांचे मार्ग संरक्षित आहेत, आणि त्यांचा मार्ग नष्ट होत नाही.
२६. आणि त्यांच्यामध्ये मोठा आनंद झाला आणि त्यांनी आशीर्वाद दिला, गौरव केला आणि स्तुती केली कारण मनुष्याच्या पुत्राचे नाव त्यांना प्रकट झाले होते.
२७. आणि तो त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसला, आणि न्यायनिवाड्याची सूत्रे मनुष्याच्या पुत्राला देण्यात आली, आणि त्याने पापी लोकांना पृथ्वीवरून नाहीसे केले आणि ज्यांनी जगाला फसवले आहे त्यांना नाहीसे केले.
28. त्यांना साखळ्यांनी बांधले जाईल, आणि त्यांच्या नाशाच्या ठिकाणी त्यांना कैद केले जाईल, आणि त्यांची सर्व कृत्ये पृथ्वीवरून नाहीशी होतील.
२९. आणि येथून पुढे काहीही नाशवंत राहणार नाही; कारण तो मनुष्याचा पुत्र प्रकट झाला आहे, आणि त्याच्या गौरवाच्या सिंहासनावर बसला आहे, आणि त्याच्यासमोरून सर्व वाईट नाहीसे होतील, आणि त्या मनुष्याच्या पुत्राचे वचन बाहेर जाईल आणि आत्म्यांच्या प्रभुसमोर बळकट होईल.

प्रकरण ७०

१. आणि त्यानंतर असे झाले की त्याच्या हयातीत त्याचे नाव मनुष्याच्या पुत्रासाठी आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांमधून आत्म्यांच्या प्रभूसाठी उंचावले गेले.
२. आणि त्याला आत्म्याच्या रथांवर उंच करण्यात आले आणि त्याचे नाव त्यांच्यामधून नाहीसे झाले.
३. आणि त्या दिवसापासून मी त्यांच्यामध्ये गणला गेला नाही: आणि त्याने मला उत्तर आणि पश्चिमेच्या दरम्यान, दोन वाऱ्यांच्या दरम्यान ठेवले, जिथे देवदूतांनी माझ्यासाठी निवडलेल्या आणि नीतिमानांसाठी जागा मोजण्यासाठी दोरी घेतल्या.

४. आणि तिथे मी पहिले पूर्वज आणि सुरुवातीपासून त्या ठिकाणी राहणारे नीतिमान लोक पाहिले.

प्रकरण ७१

१. आणि त्यानंतर असे झाले की माझा आत्मा बदलला गेला, आणि तो स्वर्गात गेला: आणि मी देवाच्या पवित्र पुत्रांना पाहिले. ते अग्नीच्या ज्वालांवर पाऊल ठेवत होते: त्यांचे कपडे पांढरे होते आणि त्यांचे कपडे होते, आणि त्यांचे चेहरे बर्फासारखे चमकत होते.
२. आणि मला अग्नीच्या दोन प्रवाह दिसल्या, आणि त्या अग्नीचा प्रकाश हायसिंथसारखा चमकला, आणि मी आत्म्यांच्या प्रभूसमोर तोंड टेकवले.
३. आणि देवदूतांपैकी एक असलेल्या देवदूत मायकेलने माझा उजवा हात धरला, आणि मला वर उचलले आणि सर्व रहस्यांमध्ये नेले, आणि त्याने मला नीतिमत्तेची सर्व रहस्ये दाखवली.
४. आणि त्याने मला आकाशाच्या टोकांचे सर्व रहस्ये, सर्व ताऱ्यांच्या सर्व खोल्या आणि सर्व प्रकाशमान, जिथून ते पवित्र जनांच्या समोरून जातात, ते दाखवले.
५. आणि त्याने माझा आत्मा स्वर्गाच्या स्वर्गात स्थानांतरित केला, आणि मी तिथे स्फटिकांनी बांधलेली एक रचना पाहिली, आणि त्या स्फटिकांमध्ये जिवंत अग्नीच्या जीभ होत्या.
६. आणि माझ्या आत्म्याने त्या अग्नीच्या घराला बांधलेला पट्टा पाहिला, आणि त्याच्या चारही बाजूंना जिवंत अग्नीने भरलेले प्रवाह होते, आणि त्यांनी त्या घराला बांधले.
७. आणि सभोवती सेराफिन, करुबिक आणि ओफॅनिन होते: आणि हे असे आहेत जे झोपत नाहीत, आणि त्याच्या वैभवाच्या सिंहासनाचे रक्षण करतात.
८. आणि मी त्या घराभोवती मोजता न येणारे देवदूत, हजार हजार, दहा हजार गुणिले दहा हजार पाहिले. आणि मीखाएल, राफेल, गॅब्रिएल, फनुएल, आणि स्वर्गाच्या वर असलेले पवित्र देवदूत, त्या घरातून आत-बाहेर जाताना पाहिले.
९. आणि ते त्या घरातून बाहेर आले, आणि मीखाएल, गॅब्रिएल, राफेल आणि फनुएल, आणि असंख्य पवित्र देवदूत.
१०. आणि त्यांच्यासोबत दिवसप्रमुख, त्याचे डोके लोकरीसारखे पांढरे आणि शुद्ध, आणि त्याचे कपडे अवर्णनीय.
११. मी तोंडावर पडलो, आणि माझे संपूर्ण शरीर शांत झाले, आणि माझा आत्मा बदलला; आणि मी मोठ्या आवाजात ओरडलो, . . . सामर्थ्याच्या आत्म्याने, आणि धन्य, गौरवित आणि स्तुतिस्तोत्रित झालो.
१२. आणि माझ्या तोंडातून निघणारे हे आशीर्वाद त्या प्रमुख दिवसांसमोर आनंददायी होते.
१३. आणि तो दिवसांचा प्रमुख मायकेल आणि गॅब्रिएल, राफेल आणि फनुएल, हजारो आणि दहा हजार देवदूतांसह आला.
१४. तो माझ्याकडे आला आणि त्याने त्याच्या आवाजाने माझे स्वागत केले आणि मला म्हणाला: 'हा मनुष्याचा पुत्र आहे जो नीतिमत्तेसाठी जन्माला आला आहे; आणि नीतिमत्ता त्याच्यावर राहते, आणि दिवसांच्या प्रमुखाची नीतिमत्ता त्याला सोडत नाही.'
१५. आणि तो मला म्हणाला: 'तो तुला येणाऱ्या जगाच्या नावाने शांतीची घोषणा करतो; कारण जगाच्या निर्मितीपासून शांती तिथून निघाली आहे, आणि ती तुला युगानुयुग, युगानुयुग राहील.'
१६. आणि सर्वजण त्याच्या मार्गांनी चालतील कारण नीतिमत्ता त्याला कधीही सोडत नाही. त्याच्याबरोबर त्यांचे निवासस्थान आणि त्याचे वतन असेल, आणि ते त्याच्यापासून कधीही, कधीही आणि कधीही वेगळे होणार नाहीत.
१७. आणि अशा प्रकारे मनुष्याच्या पुत्राचे आयुष्य दीर्घ असेल, आणि नीतिमानांना शांती आणि सरळ मार्ग मिळेल, आत्म्यांच्या प्रभूच्या नावाने, सदासर्वकाळ.

प्रकरण ७२

१. स्वर्गातील प्रकाशमानांच्या मार्गांचा ग्रंथ, प्रत्येकाचे संबंध, त्यांच्या वर्गांनुसार, त्यांचे राज्य आणि त्यांचे ऋतू, त्यांची नावे आणि मूळ ठिकाणे आणि त्यांच्या महिन्यांनुसार, जे उरीएल, पवित्र देवदूत, जो माझ्यासोबत होता, जो त्यांचा मार्गदर्शक होता, त्याने मला दाखवले; आणि त्याने मला त्यांचे सर्व कायदे जसे आहेत तसेच दाखवले, आणि जगाच्या सर्व वर्षांच्या बाबतीत आणि अनंतकाळापर्यंत, नवीन निर्मिती पूर्ण होईपर्यंत जे अनंतकाळपर्यंत टिकते ते कसे आहे.
२. आणि हा प्रकाशमानांचा पहिला नियम आहे: सूर्याचा प्रकाशमान स्वर्गाच्या पूर्वेकडील प्रवेशद्वारातून उगवतो आणि स्वर्गाच्या पश्चिमेकडील प्रवेशद्वारातून मावळतो.
३. आणि मी सहा दरवाजे पाहिले ज्यात सूर्य उगवतो, आणि सहा दरवाजे ज्यामध्ये सूर्य मावळतो आणि चंद्र उगवतो आणि मावळतो, आणि या दरवाज्यांमध्ये ताऱ्यांचे नेते आणि ते ज्यांना घेऊन जातात ते: पूर्वेला सहा आणि पश्चिमेला सहा, आणि सर्व एकमेकांच्या मागे अचूक क्रमाने चालत होते: या दरवाज्यांच्या उजवीकडे आणि डावीकडे अनेक खिडक्या देखील होत्या.
४. आणि प्रथम सूर्य नावाचा महान तेजस्वी बाहेर पडतो, आणि त्याचा घेर आकाशाच्या घेरासारखा आहे, आणि तो प्रकाशमान आणि तापवणाऱ्या अग्नीने भरलेला आहे.
५. तो ज्या रथावर चढतो, वारा त्याला चालवतो आणि सूर्य स्वर्गातून मावळतो आणि पूर्वेकडे जाण्यासाठी उत्तरेकडून परत येतो आणि त्याला इतके मार्गदर्शन केले जाते की तो योग्य प्रवेशद्वारावर येतो आणि स्वर्गाच्या तोंडावर चमकतो.
६. अशाप्रकारे तो पहिल्या महिन्यात ग्रेट पोर्टलमध्ये उगवतो, जो कलाकारांमधील त्या सहा पोर्टलपैकी चौथा आहे.
७. आणि पहिल्या महिन्यात सूर्य उगवणाऱ्या चौथ्या प्रवेशद्वारात बारा खिडक्या आहेत, ज्या त्यांच्या ऋतूमध्ये उघडल्यावर त्यातून एक ज्योत बाहेर पडते.
८. जेव्हा सूर्य आकाशात उगवतो, तेव्हा तो सलग तीस सकाळी त्या चौथ्या प्रवेशद्वारातून बाहेर पडतो आणि स्वर्गाच्या पश्चिमेकडील चौथ्या प्रवेशद्वारावर अचूकपणे मावळतो.
९. आणि या काळात दिवस दररोज मोठा होतो आणि रात्र रात्रीच्या वेळी लहान होते आणि तीसव्या सकाळपर्यंत तीस दिवस कमी होतात.
१०. त्या दिवशी दिवस रात्रीपेक्षा नवव्या भागाने मोठा असतो आणि दिवसाचे दहा भाग आणि रात्रीचे आठ भाग असतात.
११. आणि सूर्य त्या चौथ्या प्रवेशद्वारावरून उगवतो आणि चौथ्या प्रवेशद्वारावर मावळतो आणि तीस सकाळी पूर्वेच्या पाचव्या प्रवेशद्वारावर परत येतो आणि त्यातून उगवतो आणि पाचव्या प्रवेशद्वारावर मावळतो.

१२. आणि मग दिवस दोन भागांनी मोठा होतो आणि अकरा भाग होतो आणि रात्र लहान होते आणि सात भाग होते.
१३. आणि ते पूर्वेकडे परत येते आणि सहाव्या प्रवेशद्वारात प्रवेश करते आणि सहाव्या प्रवेशद्वारावर सकाळी दीड ते तीन वाजता त्याच्या चिन्हामुळे उगवते आणि मावळते.
१४. त्या दिवशी दिवस रात्रीपेक्षा मोठा होतो आणि दिवस रात्रीच्या दुप्पट होतो आणि दिवस बारा भाग होतो आणि रात्र लहान होऊन सहा भाग होते.
१५. आणि सूर्य वर चढतो आणि दिवस लहान आणि रात्र मोठी करतो, आणि सूर्य पूर्वेकडे परत येतो आणि सहाव्या प्रवेशद्वारात प्रवेश करतो आणि त्यातून उगवतो आणि तीस सकाळी मावळतो.
१६. आणि जेव्हा तीस सकाळ होतात, तेव्हा दिवस अगदी एका भागाने कमी होतो आणि अकरा भाग होतो आणि रात्र सात होते.
१७. आणि सूर्य पश्चिमेकडील सहाव्या प्रवेशद्वारातून बाहेर पडतो आणि पूर्वेकडे जातो आणि पाचव्या प्रवेशद्वारातून तीस सकाळी उगवतो आणि पाचव्या पश्चिम प्रवेशद्वारातून पुन्हा पश्चिमेकडे मावळतो.
१८. त्या दिवशी दिवसाचे दोन भाग होतात आणि त्याचे प्रमाण दहा भाग होते आणि रात्र आठ भाग होते.
१९. आणि सूर्य त्या पाचव्या प्रवेशद्वारातून निघतो आणि पश्चिमेच्या पाचव्या प्रवेशद्वारावर मावळतो आणि त्याच्या राशीमुळे चौथ्या प्रवेशद्वारावर एकतीस सकाळी उगवतो आणि पश्चिमेला मावळतो.
२०. त्या दिवशी दिवस रात्रीच्या बरोबरीचा होतो आणि त्याची लांबी समान होते आणि रात्र नऊ भागांची आणि दिवस नऊ भागांचा होतो.
२१. आणि सूर्य त्या प्रवेशद्वारावरून उगवतो आणि पश्चिमेला मावळतो आणि पूर्वेला परत येतो आणि तीस सकाळी तिसऱ्या प्रवेशद्वारावर उगवतो आणि तिसऱ्या प्रवेशद्वारावर पश्चिमेला मावळतो.
२२. आणि त्या दिवशी रात्र दिवसापेक्षा मोठी होते, आणि रात्र रात्रीपेक्षा मोठी होते आणि दिवस दिवसापेक्षा लहान होतो, तीसव्या सकाळपर्यंत, आणि रात्र अगदी दहा भागांची आणि दिवस आठ भागांची होते.
२३. आणि सूर्य त्या तिसऱ्या दरवाजातून उगवतो आणि पश्चिमेकडील तिसऱ्या दरवाजातून मावळतो आणि पूर्वेकडे परत येतो, आणि तीस सकाळी पूर्वेकडील दुसऱ्या दरवाजातून उगवतो आणि त्याचप्रमाणे स्वर्गाच्या पश्चिमेकडील दुसऱ्या दरवाजातून मावळतो.
२४. आणि त्या दिवशी रात्र अकरा भागांची आणि दिवस सात भागांचा होतो.
२५. आणि त्या दिवशी सूर्य त्या दुसऱ्या प्रवेशद्वारावरून उगवतो आणि दुसऱ्या प्रवेशद्वारावर पश्चिमेला मावळतो आणि सकाळी एक ते तीस वाजता पूर्वेला पहिल्या प्रवेशद्वारावर परत येतो आणि स्वर्गाच्या पश्चिमेला पहिल्या प्रवेशद्वारावर मावळतो.
२६. आणि त्या दिवशी रात्र मोठी होते आणि दिवसाच्या दुप्पट होते: आणि रात्र बारा भागांइतकी असते आणि दिवस सहा भागांइतका असतो.
२७. आणि त्याद्वारे सूर्य त्याच्या कक्षेच्या विभागांमधून फिरतो आणि त्याच्या कक्षेच्या त्या विभागांवर पुन्हा फिरतो आणि तीस सकाळी त्या प्रवेशद्वारात प्रवेश करतो आणि त्याच्या विरुद्ध पश्चिमेला मावळतो.
२८. आणि त्या रात्री रात्रीची लांबी नवव्या भागाने कमी झाली आणि रात्र अकरा भाग झाली आणि दिवस सात भाग झाला.
२९. आणि सूर्य परत आला आहे आणि पूर्वेकडील दुसऱ्या प्रवेशद्वारात प्रवेश केला आहे, आणि तीस सकाळी त्याच्या कक्षेच्या त्या विभागांवर उगवतो आणि मावळतो.
३०. आणि त्या दिवशी रात्रीची लांबी कमी होते आणि रात्रीचे दहा भाग होतात आणि दिवसाचे आठ भाग होतात.
३१. आणि त्या दिवशी सूर्य त्या प्रवेशद्वारावरून उगवतो, पश्चिमेला मावळतो आणि पूर्वेला परत येतो, आणि तिसऱ्या प्रवेशद्वारावरून एकतीस सकाळी उगवतो आणि आकाशाच्या पश्चिमेला मावळतो.
३२. त्या दिवशी रात्र कमी होऊन नऊ भाग होते आणि दिवसाचे नऊ भाग होतात आणि रात्र दिवसाच्या बरोबरीची होते आणि वर्ष त्याच्या दिवसांइतकेच तीनशे चौसष्ट असते.
३३. आणि दिवस आणि रात्रीची लांबी आणि दिवस आणि रात्रीचा लहानपणा निर्माण होतो - सूर्याच्या प्रवाहाद्वारे हे फरक केले जातात.
३४. त्यामुळे त्याचा मार्ग दररोज मोठा होत जातो आणि रात्रीचा मार्ग लहान होतो.
३५. आणि हा सूर्याचा नियम आणि मार्ग आहे, आणि तो जितक्या वेळा साठ वेळा परत येतो आणि उगवतो तितक्या वेळा त्याचे पुनरागमन, म्हणजेच तो महान प्रकाशमान ज्याला सूर्य म्हणतात, सदासर्वकाळासाठी.
३६. आणि अशा प्रकारे उगवणारा तो महान प्रकाश आहे, आणि प्रभूने आज्ञा केल्याप्रमाणे त्याच्या स्वरूपावरून त्याला हे नाव देण्यात आले आहे.
३७. तो जसा उगवतो, तसा तो मावळतो आणि कमी होत नाही, आणि विश्रांती घेत नाही, तर दिवसरात्र धावतो, आणि त्याचा प्रकाश चंद्रापेक्षा सातपट जास्त आहे; परंतु आकाराच्या बाबतीत ते दोन्ही समान आहेत.

प्रकरण ७३

१. आणि या नियमानंतर मी आणखी एक नियम पाहिला जो लहान प्रकाशाशी संबंधित होता, ज्याला चंद्र म्हणतात.
२. आणि तिचा घेर आकाशाच्या घेरासारखा आहे, आणि ती ज्या रथावर स्वार होते तो वारा चालवतो आणि तिला निश्चित प्रमाणात प्रकाश दिला जातो.
३. आणि तिचा उगवता-अस्तता दर महिन्याला बदलतो: आणि तिचे दिवस सूर्याच्या दिवसांसारखे असतात आणि जेव्हा तिचा प्रकाश एकसारखा असतो तेव्हा तो सूर्याच्या प्रकाशाच्या सातव्या भागाइतका असतो.
४. आणि अशा प्रकारे ती उगवते. आणि पूर्वेकडील तिचा पहिला टप्पा तीसव्या दिवशी सकाळी येतो: आणि त्या दिवशी ती दृश्यमान होते आणि तीसव्या दिवशी सूर्य उगवणाऱ्या प्रवेशद्वारावर सूर्यासह चंद्राचा पहिला टप्पा तुमच्यासाठी बनवते.
५. आणि तिचा अर्धा भाग सातव्या भागाने बाहेर पडतो आणि तिचा संपूर्ण घेर रिकामा असतो, प्रकाशाशिवाय, त्याचा सातवा भाग आणि तिच्या प्रकाशाचा चौदावा भाग वगळता.
६. आणि जेव्हा तिला तिच्या प्रकाशाच्या अर्ध्या भागाचा एक सातवा भाग मिळतो तेव्हा तिचा प्रकाश त्याच्या सातव्या भागाइतकाच अर्धा भाग होतो.

७. आणि ती सूर्यासोबत मावळते, आणि जेव्हा सूर्य उगवतो तेव्हा चंद्र त्याच्यासोबत उगवतो आणि प्रकाशाच्या एका भागाचा अर्धा भाग प्राप्त करतो, आणि त्या रात्री तिच्या सकाळच्या सुरुवातीला चंद्र दिवसाच्या सुरुवातीला चंद्र सूर्यासोबत मावळतो आणि त्या रात्री चौदा भागांसह आणि त्यापैकी एका भागाच्या अर्ध्या भागासह अदृश्य होतो.
८. आणि ती त्या दिवशी अगदी सातव्या भागाने उगवते, आणि सूर्योदयापासून बाहेर येते आणि मागे हटते, आणि तिच्या उर्वरित दिवसांमध्ये ती उर्वरित तेरा भागांमध्ये तेजस्वी होते.

प्रकरण ७४

१. आणि मी आणखी एक मार्ग पाहिला, तिच्यासाठी एक कायदा, आणि त्या कायद्यानुसार ती तिचे मासिक चक्र कसे करते.
२. आणि या सर्वांचा नेता असलेल्या पवित्र देवदूत उरीएलने मला त्यांची स्थाने दाखवली आणि त्याने मला दाखवल्याप्रमाणे मी त्यांची स्थाने लिहिली आणि त्यांचे महिने जसे होते तसेच लिहिले आणि पंधरा दिवस पूर्ण होईपर्यंत त्यांच्या प्रकाशाचे स्वरूप लिहिले.
३. एका सातव्या भागात ती पूर्वेकडे तिचा सर्व प्रकाश पूर्ण करते आणि एका सातव्या भागात ती पश्चिमेकडे तिचा सर्व अंधार पूर्ण करते.
४. आणि काही महिन्यांत ती तिच्या सेटिंग्ज बदलते, आणि काही महिन्यांत ती स्वतःचा खास मार्ग अवलंबते.
५. दोन महिन्यांत चंद्र सूर्यासोबत मावळतो: त्या दोन मधल्या प्रवेशद्वारांमध्ये तिसरा आणि चौथा.
६. ती सात दिवस बाहेर पडते, आणि वळते आणि सूर्य उगवणाऱ्या प्रवेशद्वारातून परत येते आणि तिचा सर्व प्रकाश पूर्ण करते: आणि ती सूर्यापासून दूर जाते आणि आठ दिवसांत सहाव्या प्रवेशद्वारात प्रवेश करते जिथून सूर्य बाहेर पडतो.
७. आणि जेव्हा सूर्य चौथ्या दरवाजातून बाहेर पडतो तेव्हा ती सात दिवस बाहेर पडते, जोपर्यंत ती पाचव्या दरवाजातून बाहेर पडून सात दिवसांनी पुन्हा चौथ्या दरवाजात परत येते आणि तिचा सर्व प्रकाश पूर्ण करते: आणि ती आठ दिवसांनी मागे पडते आणि पहिल्या दरवाजात प्रवेश करते.
८. आणि ती सात दिवसांनी पुन्हा चौथ्या प्रवेशद्वारावर परत येते जिथून सूर्य उगवतो.
९. अशा प्रकारे मी त्यांची स्थिती पाहिली - त्या दिवसांत चंद्र कसे उगवायचे आणि सूर्यास्त कसा व्हायचा.
१०. आणि जर पाच वर्षे जोडली तर सूर्याला तीस दिवसांचा अतिरेक होतो आणि त्या पाच वर्षांपैकी एका वर्षासाठी, जेव्हा ते पूर्ण होतात तेव्हा सूर्याला मिळणारे सर्व दिवस ३६४ दिवस होतात.
११. आणि सूर्य आणि ताऱ्यांचा अतिरेक सहा दिवसांचा होतो: ५ वर्षात दरवर्षी ६ दिवस ३० दिवस होतात: आणि चंद्र सूर्य आणि ताऱ्यांपेक्षा मागे ३० दिवसांपर्यंत येतो.
१२. आणि सूर्य आणि तारे सर्व वर्षे अचूकपणे आणतात, जेणेकरून ते त्यांच्या स्थानावर एकही दिवस पुढे जात नाहीत किंवा अनंतकाळपर्यंत विलंब करत नाहीत; परंतु ३६४ दिवसांत परिपूर्ण न्यायाने वर्षे पूर्ण करतात.
१३. ३ वर्षात १०९२ दिवस असतात आणि ५ वर्षात १८२० दिवस असतात, म्हणजे ८ वर्षात २९१२ दिवस असतात.
१४. फक्त चंद्रासाठी ३ वर्षात दिवस १०६२ दिवस होतात आणि ५ वर्षात ते ५० दिवस मागे पडतात: [म्हणजे १७७० च्या बेरजेत (१००० आणि) ६२ दिवस जोडले पाहिजेत.]
१५. आणि ५ वर्षात १७७० दिवस असतात, म्हणजे चंद्रासाठी ८ वर्षात २८३२ दिवस होतात.
१६. [कारण ८ वर्षात ती ८० दिवसांपर्यंत मागे पडते], ८ वर्षात ती मागे पडणारे सर्व दिवस ८० असतात.
१७. आणि वर्ष त्यांच्या विश्व-स्थानांनुसार आणि सूर्याच्या स्थानांनुसार अचूकपणे पूर्ण होते, जे त्या प्रवेशद्वारांमधून उगवते ज्यातून तो (सूर्य) उगवतो आणि ३० दिवस मावळतो.

प्रकरण ७५

१. आणि हजारोंच्या प्रमुखांचे नेते, जे संपूर्ण सृष्टीवर आणि सर्व ताऱ्यांवर नियुक्त आहेत, त्यांचा संबंध चार अंतरिम दिवसांशी आहे, वर्षाच्या गणनेनुसार त्यांच्या पदापासून अविभाज्य असल्याने, आणि ते वर्षाच्या गणनेत मोजले जात नसलेल्या चार दिवसांवर सेवा करतात.
२. आणि त्यांच्यामुळेच लोक त्यात चूक करतात, कारण ते दिवे खरोखरच जागतिक स्थानकांवर सेवा देतात, पहिल्या प्रवेशद्वारावर एक, स्वर्गाच्या तिसऱ्या प्रवेशद्वारावर एक, चौथ्या प्रवेशद्वारावर एक आणि सहाव्या प्रवेशद्वारावर एक, आणि वर्षाची अचूकता त्याच्या स्वतंत्र तीनशे चौसष्ट स्थानकांद्वारे पूर्ण केली जाते.
३. उरीएल देवदूताने मला दाखवलेल्या चिन्हे, काळ, वर्षे आणि दिवसांसाठी, ज्याला गौरवशाली प्रभूने स्वर्गातील आणि जगातील सर्व प्रकाशमानांवर कायमचे ठेवले आहे, जेणेकरून त्यांनी स्वर्गाच्या पृष्ठभागावर राज्य करावे आणि पृथ्वीवर दिसावे आणि दिवस आणि रात्र, म्हणजे सूर्य, चंद्र आणि तारे आणि स्वर्गातील सर्व रथांमध्ये त्यांची क्रांती करणाऱ्या सर्व सेवा करणाऱ्या प्राण्यांचे नेतृत्व करावे.
४. त्याचप्रमाणे उरीएलने मला बारा दरवाजे दाखवले, जे स्वर्गातील सूर्याच्या रथाच्या परिघात उघडलेले होते, ज्यातून सूर्याची किरणे बाहेर पडतात: आणि जेव्हा ते त्यांच्या नियुक्त वेळी उघडले जातात तेव्हा त्यांच्यापासून पृथ्वीवर उष्णता पसरते.
५. आणि वारे आणि दव पडण्याच्या आत्म्यासाठी जेव्हा ते उघडले जातात, तेव्हा ते आकाशात टोकांवर उघडे उभे असतात.
६. पृथ्वीच्या टोकाला असलेल्या स्वर्गातील बारा प्रवेशद्वारांबद्दल, ज्यातून सूर्य, चंद्र आणि तारे बाहेर पडतात आणि पूर्वेकडे आणि पश्चिमेकडे आकाशातील सर्व कामे निघतात.
७. त्यांच्या डाव्या आणि उजव्या बाजूला अनेक खिडक्या उघड्या आहेत आणि एक खिडकी त्याच्या ठरलेल्या वेळी उष्णता निर्माण करते, जसे की ती त्या दारांशी जुळते ज्यातून तारे त्याच्या आज्ञेनुसार बाहेर पडतात आणि जिथे ते त्यांच्या संख्येनुसार बसवतात.
८. आणि मी स्वर्गात रथ पाहिले, जगात, त्या प्रवेशद्वारांवर धावत होते ज्यात कधीही मावळत नसलेले तारे फिरत होते.
९. आणि एक इतर सर्वांपेक्षा मोठा आहे, आणि तोच संपूर्ण जगातून मार्गक्रमण करतो.

प्रकरण ७६

१. आणि पृथ्वीच्या टोकांना मी आकाशाच्या सर्व कोपऱ्यांना उघडलेले बारा दरवाजे पाहिले, जिथून वारे पृथ्वीवर वाहतात आणि वाहतात.
२. त्यापैकी तीन आकाशाच्या तोंडावर उघडे आहेत, आणि तीन पश्चिमेला, आणि तीन आकाशाच्या उजवीकडे आणि तीन डावीकडे आहेत.
३. आणि पहिले तीन पूर्वेकडील आहेत, आणि तीन उत्तरेकडील आहेत, आणि तीन दक्षिणेच्या डाव्या बाजूला आहेत आणि तीन पश्चिमेकडील आहेत.
४. यापैकी चार वाऱ्यांमधून आशीर्वाद आणि समृद्धीचे वारे येतात आणि त्या आठ वाऱ्यांमधून हानिकारक वारे येतात: जेव्हा ते पाठवले जातात तेव्हा ते संपूर्ण पृथ्वीवर, त्यावरील पाण्यावर, त्यावर राहणाऱ्या सर्वांवर आणि पाण्यात आणि जमिनीवर असलेल्या सर्व गोष्टींवर विनाश आणतात.
५. आणि त्या प्रवेशद्वारांमधून येणारा पहिला वारा, ज्याला पूर्वेकडील वारा म्हणतात, तो पूर्वेकडील पहिल्या प्रवेशद्वारातून येतो आणि दक्षिणेकडे झुकतो: त्यातून उजाडपणा, दुष्काळ, उष्णता आणि विनाश येतो.
६. आणि मध्यभागी असलेल्या दुसऱ्या प्रवेशद्वारातून जे योग्य आहे ते येते, आणि त्यातून पाऊस, फलदायीपणा, समृद्धी आणि दव येतो; आणि उत्तरेकडे असलेल्या तिसऱ्या प्रवेशद्वारातून थंडी आणि दुष्काळ येतो.
७. आणि त्यानंतर दक्षिणेकडील वारे तीन प्रवेशद्वारांमधून वाहतात: त्यापैकी पहिल्या प्रवेशद्वारातून पूर्वेकडे झुकणारा गरम वारा येतो.
८. आणि त्याच्या शेजारी असलेल्या मधल्या प्रवेशद्वारातून सुगंधी वास, दव आणि पाऊस, आणि समृद्धी आणि आरोग्य येते.
९. आणि पश्चिमेकडील तिसऱ्या प्रवेशद्वारातून दव आणि पाऊस, टोळधाड आणि उजाडपणा बाहेर पडतो.
१०. आणि त्यानंतर उत्तरेकडील वारे येतात: पूर्वेकडील सातव्या प्रवेशद्वारावरून दव आणि पाऊस, टोळधाड आणि नाश येतो.
११. आणि मधल्या प्रवेशद्वारातून थेट आरोग्य, पाऊस, दव आणि समृद्धी येते; आणि पश्चिमेकडील तिसऱ्या प्रवेशद्वारातून ढग, कर्कश दंव, बर्फ आणि पाऊस, दव आणि टोळ येतात.
१२. आणि या [चार] नंतर पश्चिमेकडील वारे आहेत: उत्तरेला लागून असलेल्या पहिल्या प्रवेशद्वारातून दव आणि कर्कश तुषार, आणि थंडी, बर्फ आणि तुषार बाहेर पडतात.
१३. आणि मधल्या प्रवेशद्वारातून दव आणि पाऊस, समृद्धी आणि आशीर्वाद बाहेर पडतात; आणि दक्षिणेला लागून असलेल्या शेवटच्या प्रवेशद्वारातून दुष्काळ, उजाडपणा, ज्वलन आणि विनाश बाहेर पडतात.
१४. आणि आकाशाच्या चारही कोपऱ्यांचे बारा दरवाजे त्याद्वारे पूर्ण झाले आहेत, आणि त्यांचे सर्व कायदे, त्यांच्या सर्व पीडा आणि त्यांचे सर्व उपकार मी तुला दाखवले आहेत, माझ्या मुला मथुशेलह.

प्रकरण ७७

१. आणि पहिल्या भागाला पूर्व म्हणतात, कारण तो पहिला भाग आहे: आणि दुसऱ्या भागाला दक्षिण भाग म्हणतात, कारण परात्पर देव तिथे उतरेल, हो, तिथे एका विशेष अर्थाने जो सदैव धन्य आहे तो उतरेल.
२. आणि पश्चिमेकडील भागाला मंदावलेला भाग असे म्हणतात, कारण तिथे स्वर्गातील सर्व तेजस्वी क्षीण होतात आणि खाली जातात.
३. आणि चौथा भाग, ज्याला उत्तर म्हणतात, तो तीन भागात विभागलेला आहे: त्यापैकी पहिला भाग माणसांच्या निवासासाठी आहे: आणि दुसऱ्या भागात पाण्याचे समुद्र, अथांग खोरे, जंगले आणि नद्या, अंधार आणि ढग आहेत; आणि तिसऱ्या भागात धार्मिकतेची बाग आहे.
४. मी पृथ्वीवरील सर्व पर्वतांपेक्षा उंच असलेले सात उंच पर्वत पाहिले: आणि तेथून कर्कश दंव येते आणि दिवस, ऋतू आणि वर्षे निघून जातात.
५. मी पृथ्वीवर सर्व नद्यांपेक्षा मोठ्या सात नद्या पाहिल्या: त्यापैकी एक पश्चिमेकडून येत आहे आणि तिचे पाणी महासमुद्रात ओतते.
६. आणि हे दोघे उत्तरेकडून समुद्राकडे येतात आणि पूर्वेकडील एरिथ्रियन समुद्रात त्यांचे पाणी ओततात.
७. आणि उरलेले चार उत्तरेकडील बाजूने त्यांच्या स्वतच्या समुद्राकडे जातात, त्यापैकी दोन एरिथ्रियन समुद्राकडे आणि दोन महासमुद्रात जातात आणि तिथे स्वतला सोडतात आणि काही म्हणतात: वाळवंटात.
८. समुद्रात आणि मुख्य भूमीत मी पाहिलेली सात मोठी बेटे: मुख्य भूमीत दोन आणि महासमुद्रात पाच.

प्रकरण ७८

१. आणि सूर्याची नावे खालीलप्रमाणे आहेत: पहिला ओजरिस आणि दुसरा टोमास.
२. आणि चंद्राला चार नावे आहेत: पहिले नाव असोन्जा, दुसरे एब्ला, तिसरे बेनासे आणि चौथे एरे.
३. हे दोन महान तेजस्वी आहेत: त्यांचा घेर आकाशाच्या घेराएवढा आहे आणि दोघांच्या परिघाचा आकार सारखाच आहे.
४. सूर्याच्या परिघात चंद्रापेक्षा जास्त प्रकाशाचे सात भाग त्यात जोडले जातात आणि सूर्याचा सातवा भाग संपेपर्यंत ते निश्चित प्रमाणात हस्तांतरित केले जाते.
५. आणि ते पश्चिमेकडील प्रवेशद्वारांमध्ये प्रवेश करतात आणि उत्तरेकडे वळतात आणि आकाशाच्या तोंडावर पूर्वेकडील प्रवेशद्वारांमधून बाहेर पडतात.
६. आणि जेव्हा चंद्र उगवतो तेव्हा आकाशात चौदावा भाग दिसतो: तिच्यात प्रकाश पूर्ण होतो: चौदाव्या दिवशी ती तिचा प्रकाश पूर्ण करते.
७. आणि वर्षाच्या चिन्हानुसार, तिचा प्रकाश पूर्ण होईपर्यंत पंधराव्या दिवसापर्यंत प्रकाशाचे पंधरा भाग तिच्याकडे हस्तांतरित केले जातात आणि ती पंधरा भाग होते आणि चंद्र चौदाव्या भागाच्या बेरीजने वाढतो.
८. आणि तिच्या अस्त होताना चंद्र पहिल्या दिवशी तिच्या प्रकाशाच्या चौदा भागांपर्यंत कमी होतो, दुसऱ्या दिवशी तेरा भागांपर्यंत, तिसऱ्या दिवशी बारा भागांपर्यंत, चौथ्या दिवशी अकरा भागांपर्यंत, पाचव्या दिवशी दहा भागांपर्यंत, सहाव्या दिवशी नऊ भागांपर्यंत, सातव्या दिवशी आठ भागांपर्यंत, आठव्या दिवशी सात भागांपर्यंत, नवव्या दिवशी सहा भागांपर्यंत, दहाव्या दिवशी पाच भागांपर्यंत, अकराव्या दिवशी चार भागांपर्यंत, बाराव्या

दिवशी तीन भागांपर्यंत, तेराव्या दिवशी दोन भागांपर्यंत, चौदाव्या दिवशी सातव्या दिवसापर्यंत अर्ध्या भागापर्यंत आणि पंधराव्या दिवशी तिचा उर्वरित सर्व प्रकाश पूर्णपणे नाहीसा होतो.
९. आणि काही महिन्यांत महिन्यात एकोणतीस दिवस असतात आणि एकदा अठ्ठावीस.
१०. आणि उरीएलने मला आणखी एक नियम दाखवला: प्रकाश चंद्रावर कधी हस्तांतरित केला जातो आणि सूर्य कोणत्या बाजूला तो तिच्याकडे हस्तांतरित करतो.
११. चंद्र ज्या काळात तिच्या प्रकाशात वाढत असतो, त्या काळात ती स्वतकडे हस्तांतरित करत असते, जेव्हा चौदा दिवस सूर्याच्या विरुद्ध दिशेने असते तेव्हा तिचा प्रकाश स्वर्गात पूर्ण होतो आणि जेव्हा तो संपूर्ण प्रकाशित होतो तेव्हा तिचा प्रकाश स्वर्गात पूर्ण होतो.
१२. आणि पहिल्या दिवशी तिला अमावस्या म्हणतात, कारण त्या दिवशी तिच्यावर प्रकाश पडतो.
१३. ज्या दिवशी सूर्य पश्चिमेला मावळतो त्याच दिवशी ती पौर्णिमा बनते आणि रात्री पूर्वेकडून उगवते आणि चंद्र संपूर्ण रात्रभर प्रकाशतो जोपर्यंत सूर्य तिच्या विरुद्ध उगवत नाही आणि चंद्र सूर्याच्या विरुद्ध दिसत नाही.
१४. ज्या बाजूला चंद्राचा प्रकाश येतो, तिथे ती पुन्हा कमी होते, जोपर्यंत सर्व प्रकाश नाहीसा होत नाही आणि महिन्याचे सर्व दिवस संपत नाहीत आणि तिचा घेर रिकामा, प्रकाशरहित असतो.
१५. आणि तीन महिने ती तीस दिवसांचे बनवते, आणि तिच्या वेळेनुसार ती प्रत्येकी एकोणतीस दिवसांचे तीन महिने बनवते, ज्यामध्ये ती पहिल्या काळात तिचा क्षय होतो आणि पहिल्या द्वारात एकशे सत्तर दिवसांसाठी.
१६. आणि तिच्या बाहेर पडण्याच्या वेळी ती तीस दिवसांच्या तीन महिन्यांसाठी दिसते आणि तीन महिन्यांसाठी ती एकोणतीस दिवसांची दिसते.
१७. रात्री ती वीस दिवसांसाठी पुरुषासारखी दिसते आणि दिवसा ती स्वर्गासारखी दिसते आणि तिच्या प्रकाशाशिवाय तिच्यात दुसरे काहीही नाही.

प्रकरण ७९

१. आणि आता, माझ्या मुला, मी तुला सर्व काही दाखवले आहे, आणि आकाशातील सर्व ताऱ्यांचा नियम पूर्ण झाला आहे.
२. त्याने मला प्रत्येक दिवसासाठी, प्रत्येक ऋतूसाठी, प्रत्येक वर्षासाठी, त्याच्या आगमनासाठी आणि प्रत्येक महिन्यासाठी आणि प्रत्येक आठवड्यासाठी दिलेल्या क्रमासाठी या सर्व नियमांचे वर्णन केले.
३. आणि सहाव्या प्रवेशद्वारात चंद्राचे अस्त होणे: कारण या सहाव्या प्रवेशद्वारात तिचा प्रकाश पूर्ण होतो आणि त्यानंतर अस्त होण्याची सुरुवात होते:
४. आणि पहिल्या दारात त्याच्या हंगामात एकशे सत्याहत्तर दिवस पूर्ण होईपर्यंत होणारा क्षीणपणा: आठवडे, पंचवीस आठवडे आणि दोन दिवसांनुसार मोजला जातो.
५. एका कालावधीत आणि जेव्हा तुम्ही पाहत असलेले हे ठिकाण पार केले जाते तेव्हा ती सूर्याच्या आणि ताऱ्यांच्या क्रमाच्या अगदी पाच दिवस मागे पडते.
६. त्यांचा नेता असलेल्या मुख्य देवदूत उरीएलने मला दाखवलेल्या प्रत्येक ज्योतिष्याचे चित्र आणि रेखाचित्र असे आहे.

प्रकरण ८०

१. आणि त्या दिवसांत उरीएल देवदूताने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला: 'हनोख, मी तुला सर्व काही दाखवले आहे, आणि मी तुला सर्व काही प्रकट केले आहे जेणेकरून तू हा सूर्य आणि हा चंद्र, आकाशातील ताऱ्यांचे नेते आणि त्यांना वळवणारे सर्व, त्यांची कामे, वेळा आणि प्रस्थाने पाहशील.'
२. आणि पाप्यांच्या दिवसात वर्षे कमी केली जातील, आणि त्यांची संतती त्यांच्या जमिनीत आणि शेतात उशिरा राहतील, आणि पृथ्वीवरील सर्व गोष्टी बदलतील, आणि त्यांच्या वेळेत दिसणार नाहीत: आणि पाऊस रोखला जाईल, आणि आकाश तो रोखेल.
३. त्या काळात पृथ्वीची फळे मागे पडतील, आणि त्यांच्या वेळेत वाढणार नाहीत, आणि झाडांची फळे त्यांच्या वेळेत रोखली जातील.
४. चंद्र आपला क्रम बदलेल, आणि आपल्या वेळेवर दिसणार नाही.
५. आणि त्या दिवसांत सूर्य दिसेल आणि तो संध्याकाळी पश्चिमेकडील मोठ्या रथाच्या टोकावरून प्रवास करेल, आणि प्रकाशाच्या क्रमापेक्षा जास्त तेजस्वीपणे चमकेल.
६. आणि अनेक ताऱ्यांचे प्रमुख ठरलेल्या क्रमाचे उल्लंघन करतील. आणि ते त्यांच्या कक्षा आणि कार्ये बदलतील, आणि त्यांना ठरवलेल्या ऋतूंमध्ये दिसणार नाहीत.
७. पापी लोकांपासून ताऱ्यांचा संपूर्ण क्रम लपून राहील, आणि पृथ्वीवरील लोकांचे विचार त्यांच्याबद्दल चुकतील, आणि ते त्यांच्या सर्व मार्गांपासून विचलित होतील, होय, ते चुकून त्यांना देव मानतील.
८. त्यांच्यावर संकटे वाढतील आणि त्यांच्यावर अशी शिक्षा येईल की सर्वांचा नाश होईल.

प्रकरण ८१

१. तो मला म्हणाला: 'हनोख, या स्वर्गीय पाट्यांकडे लक्ष दे, आणि त्यावर काय लिहिले आहे ते वाच, आणि प्रत्येक वस्तुस्थिती लक्षात ठेव.'
२. मी स्वर्गीय पाट्या पाहिल्या, त्यावर लिहिलेले सर्व काही वाचले आणि सर्वकाही समजले, आणि मानवजातीच्या आणि पृथ्वीवरील सर्व देहधारी लोकांच्या सर्व कृत्यांचा ग्रंथ, दूरच्या पिढ्यांपर्यंत वाचला.
३. आणि लगेचच मी वैभवाच्या राजा, महान परमेश्वराचे सदैव आभार मानले, कारण त्याने जगाची सर्व कामे केली आहेत, आणि मी त्याच्या सहनशीलतेबद्दल परमेश्वराची स्तुती केली आणि मानवजातीच्या लोकांमुळे त्याला आशीर्वाद दिला.
४. आणि त्यानंतर मी म्हणालो: 'धन्य तो माणूस जो नीतिमत्ता आणि चांगुलपणात मरतो, ज्याच्याबद्दल अनीतिचे पुस्तक लिहिलेले नाही आणि ज्याच्याविरुद्ध न्यायाचा दिवस सापडणार नाही.'
५. आणि त्या सात पवित्र जनांनी मला आणले आणि माझ्या घराच्या दारासमोर जमिनीवर ठेवले आणि मला म्हणाले: 'तुझा मुलगा मथुशेलह याला सर्वकाही सांग आणि तुझ्या सर्व मुलांना दाखव की परमेश्वराच्या दृष्टीने कोणताही प्राणी नीतिमान नाही, कारण तो त्यांचा निर्माणकर्ता आहे.'

६. एक वर्ष आम्ही तुला तुझ्या मुलाकडे ठेवू, जोपर्यंत तू तुझी शेवटची आज्ञा देत नाहीस, की तू तुझ्या मुलांना शिकवावेस, त्यांच्यासाठी ते लिहून ठेवावेस आणि तुझ्या सर्व मुलांना साक्ष द्यावीस; आणि दुसऱ्या वर्षी ते तुला त्यांच्यामधून काढून टाकतील.
७. तुमचे हृदय दृढ असू द्या, कारण चांगले लोक चांगल्यांना नीतिमत्त्वाची घोषणा करतील; नीतिमान लोक नीतिमानांसोबत आनंद करतील आणि एकमेकांना शुभेच्छा देतील.
८. पण पापी पाप्यांबरोबर मरतील, आणि धर्मत्यागी धर्मत्यागींबरोबर मरतील.
९. आणि जे नीतिमत्ता पाळतात ते माणसांच्या कृत्यांमुळे मरतील आणि अधार्मिकांच्या कृत्यांमुळे ते नेले जातील.
१०. आणि त्या दिवसांत त्यांनी माझ्याशी बोलणे बंद केले आणि मी जगाच्या प्रभूचे आभार मानत माझ्या लोकांकडे आलो.

प्रकरण ८२

१. आणि आता, माझ्या मुला मथुशेलह, मी तुला या सर्व गोष्टी सांगत आहे आणि तुझ्यासाठी लिहित आहे, आणि मी तुला सर्व काही प्रकट केले आहे आणि तुला या सर्वांबद्दल पुस्तके दिली आहेत: म्हणून, माझ्या मुला मथुशेलह, तुझ्या वडिलांच्या हातातील पुस्तके जपून ठेव आणि ती जगाच्या पिढ्यांना दे.
२. मी तुला आणि तुझ्या मुलांना ज्ञान दिले आहे, आणि तुझी होणारी मुलेही तुला ज्ञान देतील, जेणेकरून ते ते त्यांच्या मुलांना पिढ्यानपिढ्या देतील, हे ज्ञान त्यांच्या विचारांच्या पलीकडे जाते.
३. आणि ज्यांना ते समजते ते झोपणार नाहीत, परंतु ते कान देऊन ऐकतील जेणेकरून ते हे ज्ञान शिकतील, आणि जे ते खातात त्यांना ते चांगल्या अन्नापेक्षा चांगले आवडेल.
४. धन्य आहेत सर्व नीतिमान लोक, धन्य आहेत ते सर्व जे नीतिमत्तेच्या मार्गाने चालतात आणि पापी लोकांसारखे पाप करत नाहीत, त्यांच्या सर्व दिवसांच्या हिशोबात जेव्हा सूर्य स्वर्गातून प्रवास करतो, हजारो ताऱ्यांच्या क्रमाने तीस दिवस प्रवेशद्वारांमधून बाहेर पडतो आणि चार तारे एकमेकांशी जोडलेले असतात जे वर्षाच्या चार भागांना विभाजित करतात, जे त्यांना घेऊन जातात आणि त्यांच्यासोबत चार दिवस प्रवेश करतात.
५. त्यांच्यामुळे लोक दोषी असतील आणि वर्षाच्या संपूर्ण हिशोबात त्यांचा हिशोब करणार नाहीत: होय, लोक दोषी असतील आणि त्यांना अचूकपणे ओळखणार नाहीत.
६. कारण ते वर्षाच्या गणनेशी संबंधित आहेत आणि त्यावर कायमचे नोंदवले जातात, पहिल्या दारात एक, तिसऱ्या दारात एक, चौथ्या दारात एक आणि सहाव्या दारात एक, आणि वर्ष तीनशे चौसष्ट दिवसांत पूर्ण होते.
७. आणि त्याचा हिशेब अचूक आहे आणि त्याचा रेकॉर्ड केलेला हिशेब अचूक आहे; कारण उरीएलने तेजस्वी, महिने, सण, वर्षे आणि दिवस दाखवले आहेत आणि मला प्रकट केले आहेत, ज्याच्या स्वाधीन जगाच्या संपूर्ण निर्मितीच्या प्रभूने स्वर्गाचे सैन्य केले आहे.
८. आणि त्याला आकाशातील रात्र आणि दिवसावर अधिकार आहे की तो सूर्य, चंद्र आणि तारे - आणि आकाशातील सर्व शक्तींना प्रकाश देईल ज्या त्यांच्या वर्तुळाकार रथांमध्ये फिरतात.
९. आणि हे ताऱ्यांचे क्रम आहेत, जे त्यांच्या जागी, त्यांच्या ऋतूंमध्ये, सणांमध्ये आणि महिन्यांमध्ये अस्त करतात.
१०. आणि त्यांचे नेतृत्व करणाऱ्यांची नावे अशी आहेत, जे त्यांच्या वेळेवर, त्यांच्या क्रमाने, त्यांच्या ऋतूंमध्ये, त्यांच्या महिन्यांत, त्यांच्या अधिपत्याखाली आणि त्यांच्या पदांवर प्रवेश करतात याची काळजी घेतात.
११. वर्षाचे चार भाग विभागणारे त्यांचे चार नेते प्रथम प्रवेश करतात; आणि त्यांच्या नंतर महिन्यांचे विभाजन करणारे बारा नेते; आणि तीनशे साठ दिवसांसाठी दिवसांचे विभाजन करणारे हजारो प्रमुख असतात; आणि चार कॅलरी दिवसांसाठी वर्षाचे चार भाग विभागणारे नेते असतात.
१२. आणि हे हजारो लोकांवरील प्रमुख एका नेत्यापासून दुसऱ्या नेत्यापर्यंत एकमेकांमध्ये एकमेकांशी जोडलेले असतात, प्रत्येकी एका स्थानकामागे, परंतु त्यांचे नेते विभागणी करतात. आणि वर्षाचे चार भाग जे नियुक्त केले जातात ते विभागणाऱ्या नेत्यांची नावे अशी आहेत: मिल्कील, हेलेम्मेलक, आणि मेलजल आणि नारेल.
१३. आणि त्यांचे नेतृत्व करणाऱ्यांची नावे: अदनारेल, इजासूसेल आणि एलोमेल--हे तिघेही क्रमाच्या नेत्यांचे अनुसरण करतात,
१४. आणि असा एक आहे जो वर्षाच्या चार भागांना विभाजित करणाऱ्या स्थानकांच्या नेत्यांचे अनुसरण करणाऱ्या तीन ऑर्डरच्या नेत्यांचे अनुसरण करतो.
१५. वर्षाच्या सुरुवातीला मेल्केजाल प्रथम उठतो आणि राज्य करतो, ज्याला तमायनी आणि सूर्य असे म्हणतात, आणि तो राज्य करत असताना त्याच्या राज्याचे सर्व दिवस एक्याण्णव दिवस असतात.
१६. आणि त्याच्या राज्याच्या काळात पृथ्वीवर दिसणाऱ्या दिवसांची ही चिन्हे आहेत: घाम, उष्णता आणि शांतता; आणि सर्व झाडांना फळे येतात, आणि सर्व झाडांवर पाने येतात, आणि गव्हाचे पीक, गुलाबाची फुले आणि शेतात येणारी सर्व फुले येतात, परंतु हिवाळ्यातील झाडे सुकतात.
१७. त्यांच्या हाताखाली असलेल्या नेत्यांची नावे अशी आहेत: बर्काएल, झेलब्सेल आणि आणखी एक, ज्याला हजार जणांचा प्रमुख म्हणून जोडले गेले आहे, ज्याचे नाव हिलुयासेफ आहे; आणि या नेत्याच्या राज्याचे दिवस संपत आले आहेत.
१८. त्याच्या नंतरचा नेता हेलेम्मेलेक आहे, ज्याला तेजस्वी सूर्य म्हणतात आणि त्याच्या प्रकाशाचे सर्व दिवस एक्याण्णव दिवस आहेत.
१९. पृथ्वीवरील त्याच्या दिवसांची चिन्हे अशी आहेत: प्रखर उष्णता आणि कोरडेपणा, आणि झाडे त्यांची फळे पिकवतात आणि त्यांची सर्व पिकलेली आणि तयार फळे देतात, आणि मेंढ्या जोड्या बनवतात आणि गर्भवती होतात, आणि पृथ्वीवरील सर्व फळे गोळा केली जातात, आणि शेतात जे काही आहे ते आणि द्राक्षारसाचे कुंड: या गोष्टी त्याच्या राज्याच्या काळात घडतात.
२०. हजारोंच्या प्रमुखांची नावे, आदेश आणि प्रमुख हे आहेत: गिदा'इजाल, के'एल आणि हे'एल, आणि त्यांच्यासोबत जोडलेल्या हजारांच्या प्रमुखाचे नाव, असफेल': आणि त्याच्या राज्याचे दिवस संपत आले आहेत.

प्रकरण ८३

१. आणि आता, माझ्या मुला, मथुशलह, मी पाहिलेले सर्व दृष्टान्त तुला दाखवीन आणि ते तुला सांगेन.

२. मी लग्न करण्यापूर्वी मला दोन दृष्टान्त दिसले, आणि एक दुसऱ्यापेक्षा अगदी वेगळा होता: पहिला जेव्हा मी लिहायला शिकत होतो तेव्हाचा; दुसरा जेव्हा मी तुझ्या आईला लग्न करण्यापूर्वीचा, जेव्हा मला एक भयानक दृष्टान्त दिसला. आणि त्याबद्दल मी परमेश्वराला प्रार्थना केली.
३. मी माझे आजोबा महाललेल यांच्या घरी झोपलो होतो, तेव्हा मी एका दृष्टान्तात पाहिले की आकाश कसे कोसळले आणि ते उचलून पृथ्वीवर पडले.
४. आणि जेव्हा ते जमिनीवर पडले तेव्हा मी पाहिले की पृथ्वी एका मोठ्या अथांग डोहात कशी बुडाली होती, आणि पर्वत डोंगरांवर लटकले होते, आणि टेकड्या डोंगरांवर कोसळल्या होत्या, आणि उंच झाडे त्यांच्या देठापासून फाडली गेली होती आणि खाली फेकली गेली होती आणि अथांग डोहात बुडाली होती.
५. आणि तेवढ्यात माझ्या तोंडात एक शब्द पडला आणि मी मोठ्याने ओरडून म्हणालो: 'पृथ्वी नष्ट झाली आहे.'
६. आणि मी त्याच्या जवळ झोपलो असताना माझे आजोबा महाललेल यांनी मला उठवले आणि मला म्हणाले: 'माझ्या मुला, तू असा का रडतोस आणि असा रडतोस?'
७. मी त्याला पाहिलेला संपूर्ण दृष्टान्त सांगितला आणि तो मला म्हणाला: 'माझ्या मुला, तू एक भयानक गोष्ट पाहिली आहेस, आणि पृथ्वीवरील सर्व पापांच्या गुपित्यांबद्दलचे तुझे स्वप्न हे गंभीर क्षण आहे: ते अथांग डोहात बुडेल आणि मोठ्या विनाशाने नष्ट होईल.'
८. आणि आता, माझ्या मुला, ऊठ आणि गौरवशाली प्रभूला प्रार्थना कर, कारण तू विश्वास ठेवणारा आहेस, की पृथ्वीवर काही अवशेष राहावेत आणि तो संपूर्ण पृथ्वीचा नाश करू नये.
९. माझ्या मुला, स्वर्गातून हे सर्व पृथ्वीवर येईल आणि पृथ्वीवर मोठा नाश होईल.
१०. त्यानंतर मी उठलो आणि प्रार्थना केली, विनवणी केली आणि विनवणी केली, आणि जगाच्या पिढ्यांसाठी माझी प्रार्थना लिहून ठेवली, आणि माझ्या मुला, मथुशेलह, मी तुला सर्वकाही दाखवीन.
११. आणि जेव्हा मी खाली गेलो आणि आकाश पाहिले, पूर्वेला सूर्य उगवला आणि पश्चिमेला मावळला, काही तारे पाहिले, संपूर्ण पृथ्वी पाहिली, आणि सुरुवातीला त्याला माहित असलेल्या सर्व गोष्टी पाहिल्या, तेव्हा मी न्यायाच्या प्रभूला धन्यवाद दिले आणि त्याची स्तुती केली कारण त्याने पूर्वेकडील खिडक्यांमधून सूर्य बाहेर काढला होता, आणि तो वर चढला आणि आकाशाच्या तोंडावर उगवला, आणि निघाला आणि त्याला दाखवलेल्या मार्गाने चालत राहिला.

प्रकरण ८४

१. मी माझे हात वर करून नीतिमत्तेत पवित्र आणि महान देवाचे आभार मानले आणि माझ्या तोंडातील श्वासाने आणि मानवी जिभेने बोललो, जी देवाने मानवजातीसाठी बनवली आहे, जेणेकरून ते बोलू शकतील, आणि त्याने त्यांना श्वास, जीभ आणि तोंड दिले जेणेकरून ते बोलू शकतील:
२. 'हे प्रभू, राजा, तू धन्य आहेस, तुझ्या महानतेत महान आणि पराक्रमी, स्वर्गातील सर्व सृष्टीचा स्वामी, राजांचा राजा आणि संपूर्ण जगाचा देव. आणि तुझी शक्ती, राज्य आणि महानता सदासर्वकाळ टिकून राहो, आणि सर्व पिढ्यांमध्ये तुझे राज्य; आणि सर्व स्वर्ग सदैव तुझे सिंहासन आहेत, आणि संपूर्ण पृथ्वी सदैव तुझे पादासन आहे.'
३. कारण तू सर्व काही निर्माण केले आहेस आणि तूच त्यावर राज्य करतोस, आणि तुझ्यासाठी काहीही कठीण नाही, ज्ञान तुझ्या सिंहासनाच्या स्थानावरून जात नाही आणि तुझ्या उपस्थितीपासून दूर जात नाही. आणि तू सर्व काही जाणतोस, पाहतोस आणि ऐकतोस, आणि तुझ्यापासून काहीही लपलेले नाही कारण तू सर्व काही पाहतोस.
४. आणि आता तुझ्या स्वर्गातील देवदूतांनीही पाप केले आहे, आणि तुझा क्रोध न्यायाच्या महान दिवसापर्यंत मानवांच्या देहावर राहील.
५. आणि आता, हे देवा, प्रभु आणि महान राजा, मी तुला विनंति करतो आणि विनंति करतो की तू माझी प्रार्थना पूर्ण कर, पृथ्वीवर माझे एक संतती राहू दे, आणि सर्व मानवजात नष्ट करू नकोस, आणि पृथ्वीला रिकामी करू नकोस, जेणेकरून कायमचा नाश होईल.
६. आणि आता, माझ्या प्रभू, ज्या देहाने तुझा क्रोध वाढवला आहे तो देह पृथ्वीवरून नष्ट कर, पण नीतिमत्ता आणि नीतिमत्तेचे देह शाश्वत बीजाच्या रोपासारखे स्थापित कर, आणि हे प्रभू, तुझ्या सेवकाच्या प्रार्थनेपासून तुझा चेहरा लपवू नकोस.

प्रकरण ८५

१. त्यानंतर मी आणखी एक स्वप्न पाहिले, आणि माझ्या मुला, मी तुला ते संपूर्ण स्वप्न दाखवतो.
२. हनोखने आपला आवाज उंचावला आणि त्याचा मुलगा मथुशलहाला म्हणाला: 'माझ्या मुला, मी तुला बोलेन: माझे शब्द ऐक आणि तुझ्या वडिलांच्या स्वप्नाकडे कान दे.'
३. मी तुझी आई एडनाला घेऊन जाण्यापूर्वी, माझ्या पलंगावर एका दृष्टान्तात मी पाहिले, आणि जमिनीतून एक बैल बाहेर आला, तो बैल पांढरा होता; आणि त्याच्या नंतर एक गाय बाहेर आली, आणि त्या बैलासोबत दोन बैल बाहेर आले, त्यापैकी एक काळा आणि दुसरा लाल.
४. आणि त्या काळ्या बैलाने लाल बैलाला भोसकून जमिनीवरून त्याचा पाठलाग केला आणि त्यानंतर मला तो लाल बैल दिसला नाही.
५. पण तो काळा बैल मोठा झाला आणि ती गाय त्याच्यासोबत गेली, आणि मी पाहिले की त्याच्यासारखे दिसणारे अनेक बैल त्याच्या मागे निघाले.
६. आणि ती गाय, ती पहिली गाय, त्या लाल बैलाला शोधण्यासाठी त्या पहिल्या बैलाच्या समोरून गेली, पण ती सापडली नाही, आणि त्याच्यासाठी मोठ्या शोकाने रडत त्याला शोधत राहिली.
७. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत तो पहिला बैल तिच्याकडे आला आणि तिला शांत केले, आणि तेव्हापासून ती पुन्हा रडली नाही.
८. आणि त्यानंतर तिला आणखी एक पांढरा बैल झाला आणि त्याच्या नंतर तिला अनेक बैल आणि काळ्या गायी झाल्या.
९. आणि मी माझ्या झोपेत पाहिले की तो पांढरा बैलही वाढून एक मोठा पांढरा बैल बनला, आणि त्याच्यापासून अनेक पांढरे बैल निर्माण झाले आणि ते त्याच्यासारखे दिसले. आणि त्यांना अनेक पांढरे बैल जन्माला येऊ लागले, जे त्यांच्यासारखे दिसू लागले, एकामागून एक, अगदी अनेक.

प्रकरण ८६

१. आणि मी झोपेत असताना पुन्हा माझ्या डोळ्यांनी पाहिले, आणि मी वर आकाश पाहिले, आणि आकाशातून एक तारा पडला, आणि तो उठला आणि त्या बैलांमध्ये जेवत आणि चरत होता.
२. आणि त्यानंतर मी मोठे आणि काळे बैल पाहिले, आणि पाहा, ते सर्व त्यांचे गोठे, कुरण आणि गुरेढोरे बदलून एकमेकांसोबत राहू लागले.
३. आणि मी पुन्हा दृष्टान्तात पाहिले, आणि आकाशाकडे पाहिले, आणि मी अनेक तारे खाली उतरताना पाहिले आणि आकाशातून त्या पहिल्या ताऱ्यावर स्वतला खाली लोटले, आणि ते त्या गुराढोरांमध्ये बैल बनले आणि त्यांच्याबरोबर त्यांच्याबरोबर चरत राहिले.
४. आणि मी त्यांच्याकडे पाहिले आणि पाहिले, आणि ते सर्व घोड्यांसारखे त्यांचे गुप्तांग बाहेर काढत होते आणि बैलांच्या गायींना झाकू लागले, आणि त्या सर्व गर्भवती झाल्या आणि त्यांना हत्ती, उंट आणि गाढवे झाली.
५. सर्व बैल त्यांना घाबरले आणि त्यांना घाबरले, आणि दातांनी चावू लागले, खाऊ लागले आणि शिंगांनी घासून घेऊ लागले.
६. आणि त्यांनी त्या बैलांनाही खाऊ लागले; आणि पाहा, पृथ्वीवरील सर्व मुले त्यांच्यासमोर थरथर कापू लागली आणि त्यांच्यापासून पळून जाऊ लागली.

प्रकरण ८७

१. आणि पुन्हा मी पाहिले की ते एकमेकांना कसे टोचू लागले आणि एकमेकांना गिळंकृत करू लागले आणि पृथ्वी मोठ्याने रडू लागली.
२. मी पुन्हा माझे डोळे स्वर्गाकडे वर केले, आणि मला दृष्टान्त दिसला, आणि आकाशातून पांढऱ्या माणसांसारखे प्राणी बाहेर आले. आणि त्या ठिकाणाहून चार जण निघाले आणि त्यांच्यासोबत तिघेही.
३. आणि शेवटचे आलेले ते तिघे मला हाताने धरून पृथ्वीच्या पिढ्यांपासून दूर घेऊन गेले आणि मला एका उंच ठिकाणी उचलले आणि मला पृथ्वीपासून उंच उंच उंच बुरुज दाखवला आणि सर्व टेकड्या खाली होत्या.
४. आणि एकाने मला सांगितले: 'हत्ती, उंट, गाढवे, तारे, बैल आणि त्या सर्वांना काय होते ते पाहेपर्यंत इथेच थांबा.'

प्रकरण ८८

१. आणि मी त्या चौघांपैकी एकाला पाहिले जे आधी बाहेर आले होते, आणि त्याने आकाशातून पडलेल्या पहिल्या तार्याला धरले आणि त्याचे हातपाय बांधले आणि त्याला एका अथांग डोहात टाकले: आता ते अथांग डोह अरुंद आणि खोल, भयानक आणि अंधारमय होते.
२. आणि त्यांच्यापैकी एकाने तलवार काढली आणि ती त्या हत्तींना, उंटांना आणि गाढवांना दिली: मग ते एकमेकांना मारू लागले आणि त्यांच्यामुळे संपूर्ण पृथ्वी हादरली.
३. मी दृष्टान्तात पाहत असताना, आकाशातून बाहेर पडलेल्या त्या चार जणांपैकी एकाने त्यांना दगडमार केला आणि घोड्यांसारखे गुप्तांग असलेले सर्व मोठे तारे एकत्र केले आणि त्यांना हातपाय बांधले आणि पृथ्वीच्या तळाशी असलेल्या खोल पाण्यात टाकले.

प्रकरण ८९

१. आणि त्या चौघांपैकी एक त्या पांढऱ्या बैलाकडे गेला आणि त्याला घाबरू न देता गुप्तपणे सूचना दिल्या: तो बैल म्हणून जन्माला आला आणि माणूस बनला, आणि त्याने स्वतसाठी एक मोठे भांडे बांधले आणि त्यावर राहिला; आणि त्या भांड्यात त्याच्यासोबत तीन बैल राहत होते आणि त्यांना त्यात बुडवले गेले.
२. आणि मी पुन्हा माझे डोळे स्वर्गाकडे वर केले आणि एक उंच छत पाहिले, ज्यावर सात पाण्याचे प्रवाह होते आणि त्या प्रवाहांनी भरपूर पाणी एका कुंपणात वाहत होते.
३. आणि मी पुन्हा पाहिले, आणि त्या मोठ्या भिंतीच्या पृष्ठभागावर झरे उघडले, आणि ते पाणी फुगून पृष्ठभागावर वर येऊ लागले, आणि मी ते भिंतीचे संपूर्ण पृष्ठभाग पाण्याने झाकलेले पाहिले.
४. आणि त्यावर पाणी, अंधार आणि धुके वाढले; आणि मी त्या पाण्याच्या उंचीकडे पाहिले तेव्हा ते पाणी त्या कुंपणाच्या उंचीपेक्षा वर आले होते आणि त्या कुंपणावरून वाहत होते आणि ते जमिनीवर उभे राहिले.
५. आणि त्या कुंपणातील सर्व गुरेढोरे एकत्र जमली, जोपर्यंत मी पाहिले नाही की ते कसे बुडाले आणि गिळले गेले आणि त्या पाण्यात मरून गेले.
६. पण ते जहाज पाण्यावर तरंगत होते, तर सर्व बैल, हत्ती, उंट आणि गाढवे सर्व प्राण्यांसह तळाशी बुडाले, त्यामुळे मला ते आता दिसू शकले नाहीत आणि ते पळून जाऊ शकले नाहीत, तर ते नष्ट झाले आणि खोल पाण्यात बुडाले.
७. आणि पुन्हा मी दृष्टान्तात पाहिले, जोपर्यंत त्या उंच छतावरून पाण्याचे प्रवाह दूर झाले नाहीत आणि पृथ्वीचे दरी समतल झाली आणि इतर अथांग डोह उघडले गेले.
८. मग पाणी त्यात वाहू लागले, जोपर्यंत पृथ्वी दिसू लागली; पण ते पात्र पृथ्वीवर स्थिरावले आणि अंधार दूर झाला आणि प्रकाश दिसू लागला.
९. पण तो पांढरा बैल जो माणूस झाला होता, त्या भांड्यातून बाहेर आला, त्याच्यासोबतचे तीन बैल, आणि त्या तिघांपैकी एक त्या बैलासारखा पांढरा होता, आणि त्यापैकी एक रक्तासारखा लाल होता आणि एक काळा होता: आणि तो पांढरा बैल त्यांच्यापासून निघून गेला.

१०-२७. नोहाच्या मृत्यूपासून ते निर्गमनापर्यंत.

१०. आणि त्यांनी जंगली प्राणी आणि पक्षी जन्माला घातले, त्यामुळे वेगवेगळ्या प्रजाती निर्माण झाल्या: सिंह, वाघ, लांडगे, कुत्रे, तरस, रानडुक्कर, कोल्हे, गिलहरी, डुक्कर, बाज, गिधाडे, पतंग, गरुड आणि कावळे; आणि त्यांच्यामधून एक पांढरा बैल जन्माला आला.
११. आणि ते एकमेकांना चावू लागले; पण त्यांच्यामध्ये जन्मलेल्या त्या पांढऱ्या बैलाने एक जंगली गाढव आणि त्याच्यासोबत एक पांढरा बैल जन्माला घातला आणि जंगली गाढवे वाढली.
१२. पण त्याच्यापासून जन्मलेल्या बैलाने एक काळे रानडुक्कर आणि एक पांढरे मेंढर जन्माला घातले; आणि पहिल्या बैलाने अनेक डुक्कर जन्माला घातले, पण त्या मेंढ्याला बारा मेंढरे जन्माला आली.

१३. आणि जेव्हा ती बारा मेंढरे मोठी झाली, तेव्हा त्यांनी त्यापैकी एक गाढवांना दिली आणि त्या गाढवांनी पुन्हा ती मेंढी लांडग्यांना दिली आणि ती मेंढी लांडग्यांमध्ये वाढली.
१४. आणि परमेश्वराने अकरा मेंढ्यांना लांडग्यांमध्ये राहण्यासाठी आणि चरण्यासाठी आणले: आणि ते वाढले आणि मेंढ्यांचे अनेक कळप बनले.
१५. आणि लांडगे त्यांना घाबरू लागले, आणि त्यांनी त्यांच्या लहान मुलांना नष्ट करेपर्यंत त्यांच्यावर अत्याचार केले, आणि त्यांनी त्यांच्या पिलांना भरपूर पाण्याच्या नदीत टाकले: पण त्या मेंढ्या त्यांच्या लहान मुलांसाठी मोठ्याने ओरडू लागल्या आणि त्यांच्या प्रभूकडे तक्रार करू लागल्या.
१६. आणि लांडग्यांपासून वाचलेले एक मेंढरू पळून जंगली गाढवांकडे पळून गेले; आणि मी मेंढ्यांना पाहिले की ते कसे रडत होते आणि रडत होते आणि त्यांच्या सर्व शक्तीने त्यांच्या प्रभूची याचना करत होते, जोपर्यंत मेंढ्यांचा तो प्रभू एका उंच वस्तीतून मेंढ्यांच्या आवाजाने खाली आला आणि त्यांच्याकडे आला आणि त्यांना चरायला लावले.
१७. आणि त्याने लांडग्यांपासून सुटलेल्या मेंढराला बोलावले आणि लांडग्यांबद्दल सांगितले की त्याने त्यांना मेंढरांना स्पर्श करू नका अशी ताकीद द्यावी.
१८. आणि प्रभूच्या वचनानुसार मेंढरे लांडग्यांकडे गेली, आणि दुसरे मेंढरे त्याला भेटले आणि त्याच्यासोबत गेले, आणि ते दोघे गेले आणि त्या लांडग्यांच्या सभेत एकत्र गेले, आणि त्यांच्याशी बोलले आणि त्यांना इशारा दिला की यापुढे मेंढ्यांना स्पर्श करू नका.
१९. आणि मग मी लांडगे पाहिले, आणि ते त्यांच्या सर्व शक्तीने मेंढ्यांवर किती अत्याचार करत होते; आणि मेंढ्या मोठ्याने ओरडत होत्या.
२०. आणि प्रभु मेंढ्यांकडे आला आणि त्यांनी त्या लांडग्यांना मारायला सुरुवात केली: आणि लांडगे रडू लागले; पण मेंढ्या शांत झाल्या आणि लगेच ओरडणे थांबले.
२१. आणि मी मेंढ्यांना लांडग्यांमधून निघून जाईपर्यंत पाहिले; पण लांडग्यांचे डोळे आंधळे झाले होते आणि ते लांडगे त्यांच्या सर्व शक्तीनिशी मेंढ्यांचा पाठलाग करत निघून गेले.
२२. आणि मेंढ्यांचा प्रभू त्यांच्याबरोबर, त्यांचा नेता म्हणून गेला आणि त्याची सर्व मेंढरे त्याच्या मागे गेली: आणि त्याचा चेहरा तेजस्वी, तेजस्वी आणि पाहण्यास भयानक होता.
२३. पण लांडगे त्या मेंढ्यांचा पाठलाग करू लागले जोपर्यंत ते पाण्याच्या समुद्रापर्यंत पोहोचले नाहीत.
२४. आणि तो समुद्र दुभंगला, आणि पाणी त्यांच्या समोर या बाजूला आणि त्या बाजूला उभे राहिले, आणि त्यांच्या प्रभूने त्यांना नेले आणि त्यांच्या आणि लांडग्यांच्या मध्ये स्वतला उभे केले.
२५. आणि त्या लांडग्यांना अजून मेंढरे दिसली नाहीत म्हणून ते त्या समुद्राच्या मध्यभागी गेले आणि लांडगे मेंढ्यांचा पाठलाग करत गेले आणि ते लांडगे त्यांच्या मागे त्या समुद्रात धावले.
२६. आणि जेव्हा त्यांनी मेंढ्यांच्या प्रभूला पाहिले तेव्हा ते त्याच्यासमोरून पळून जाण्यासाठी वळले, पण तो समुद्र एकत्र आला आणि जसा निर्माण झाला होता तसाच झाला, आणि पाणी फुगले आणि वर आले आणि त्या लांडग्यांना झाकून टाकले.
२७. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्या मेंढ्यांचा पाठलाग करणारे सर्व लांडगे बुडाले आणि मरण पावले.

२८-४०. वाळवंटात इस्रायल, कायद्याचे दान, पॅलेस्टाईनमध्ये प्रवेश.

२८. पण मेंढ्या त्या पाण्यातून पळून गेल्या आणि एका रानात गेल्या, जिथे पाणी आणि गवत नव्हते; आणि त्यांनी डोळे उघडून पाहिले; आणि मी मेंढ्यांचा प्रभु त्यांना चारताना आणि पाणी आणि गवत देत असल्याचे पाहिले, आणि ती मेंढी त्यांना घेऊन जात होती.
२९. आणि ते मेंढरे त्या उंच खडकाच्या शिखरावर चढले आणि मेंढ्यांच्या प्रभूने ते त्यांच्याकडे पाठवले.
३०. आणि त्यानंतर मी मेंढ्यांचा प्रभू त्यांच्यासमोर उभा होता तो मला दिसला, आणि त्याचे स्वरूप महान, भयानक आणि भव्य होते, आणि त्या सर्व मेंढ्यांनी त्याला पाहिले आणि त्याच्यासमोर घाबरले.
३१. आणि ते सर्व त्याच्यामुळे घाबरले आणि थरथर कापले, आणि त्यांनी त्यांच्यामध्ये असलेल्या मेंढरांना ओरडून म्हटले: "आम्ही आमच्या प्रभूसमोर उभे राहू शकत नाही किंवा त्याला पाहू शकत नाही."
३२. आणि त्यांना घेऊन जाणारी ती मेंढी पुन्हा त्या खडकाच्या शिखरावर चढली, पण ती मेंढरे आंधळी होऊ लागली आणि त्याने दाखवलेल्या मार्गापासून दूर जाऊ लागली, पण त्या मेंढ्यांना ते कळले नाही.
३३. आणि मेंढ्यांचा प्रभू त्यांच्यावर खूप रागावला, आणि त्या मेंढ्याने ते शोधून काढले, आणि खडकाच्या माथ्यावरून खाली उतरून मेंढ्यांकडे आले, आणि त्यांना आढळले की त्यांचा मोठा भाग आंधळा आणि पडला आहे.
३४. ते पाहून ते घाबरले आणि थरथर कापले, आणि त्यांच्या गोठ्यात परत जाण्याची त्यांची इच्छा होती.
३५. आणि त्या मेंढ्याने इतर मेंढ्या आपल्यासोबत घेतल्या आणि पडलेल्या मेंढ्यांकडे येऊन त्यांना मारू लागल्या; आणि मेंढ्यांना त्याच्या उपस्थितीची भीती वाटली, आणि अशा प्रकारे त्या मेंढ्याने पडलेल्या मेंढ्यांना परत आणले आणि ते त्यांच्या गोठ्यात परतले.
३६. आणि मी या दृष्टान्तात पाहिले, तोपर्यंत तो मेंढर माणूस झाला आणि त्याने मेंढ्यांच्या प्रभूसाठी एक घर बांधले आणि सर्व मेंढरे त्या घरात ठेवली.
३७. आणि मी पाहत राहिलो जोपर्यंत हे मेंढरू त्यांच्या नेतृत्व करणाऱ्या मेंढरांना भेटले होते आणि झोपी गेले; आणि मी पाहत राहिलो जोपर्यंत सर्व मोठी मेंढरे मरून गेली आणि लहान मुले त्यांच्या जागी उठली आणि एका कुरणात आली आणि पाण्याच्या ओढ्याजवळ आली.
३८. मग ते मेंढरे, त्यांचा नेता जो आता माणूस झाला होता, त्यांच्यापासून दूर गेला आणि झोपी गेला, आणि सर्व मेंढरे त्याचा शोध घेत मोठ्याने ओरडत त्याच्यावर ओरडत राहिली.
३९. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्यांनी त्या मेंढ्यासाठी रडणे सोडून दिले आणि पाण्याचा तो ओढा ओलांडला, आणि त्या दोन मेंढ्या त्या मेंढ्यांच्या जागी नेते म्हणून उभ्या राहिल्या ज्यांनी त्यांना नेले होते आणि झोपी गेले होते.
४०. आणि मी पाहत राहिलो जोपर्यंत मेंढ्या एका चांगल्या ठिकाणी आणि एका सुंदर आणि वैभवशाली भूमीत आल्या नाहीत, आणि मी पाहत राहिलो जोपर्यंत त्या मेंढ्या तृप्त झाल्या नाहीत; आणि ते घर त्या सुंदर भूमीत त्यांच्यामध्ये उभे राहिले.

४१-५०. न्यायाधीशांच्या काळापासून मंदिर बांधण्यापर्यंत.

४१. आणि कधीकधी त्यांचे डोळे उघडले जायचे, आणि कधीकधी आंधळे केले जायचे, जोपर्यंत दुसरी मेंढी उठून त्यांना घेऊन जात असे आणि त्यांना परत आणत असे, आणि त्यांचे डोळे उघडले जायचे.
४२. आणि कुत्रे, कोल्हे आणि रानडुक्कर त्या मेंढ्यांना खाऊ लागले, जोपर्यंत मेंढ्यांच्या प्रभूने त्यांच्यामधून आणखी एक मेंढा उभा केला, जो त्यांना घेऊन गेला.
४३. आणि तो मेंढा त्या कुत्र्यांना, कोल्ह्यांना आणि रानडुकरांना दोन्ही बाजूंनी चावू लागला जोपर्यंत त्याने त्या सर्वांना नष्ट केले नाही.
४४. आणि ज्या मेंढ्याचे डोळे उघडले होते त्यांनी मेंढ्यांमध्ये असलेला तो मेंढा पाहिला, जोपर्यंत तो त्याचे वैभव सोडून देत नव्हता आणि त्या मेंढ्यांना पिळून, त्यांना तुडवून स्वतला अयोग्य वागवू लागला.
४५. आणि मेंढ्यांच्या प्रभूने त्या कोकराला दुसऱ्या कोकराकडे पाठवले आणि त्याचे वैभव सोडून दिलेल्या मेंढ्याऐवजी त्याला मेंढ्याचा नेता आणि मेंढ्यांचा मेंढपाळ बनवले.
४६. आणि तो त्याच्याकडे गेला आणि त्याच्याशी एकटाच बोलला, आणि त्याला मेंढ्या बनवले आणि त्याला मेंढ्यांचा राजपुत्र आणि नेता बनवले; पण या सर्व गोष्टींदरम्यान त्या कुत्र्यांनी मेंढ्यांना छळले.
४७. पहिला मेंढा दुसऱ्या मेंढ्याचा पाठलाग करत होता, आणि तो दुसरा मेंढा उठून त्याच्यासमोरून पळून गेला; आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्या कुत्र्यांनी पहिल्या मेंढ्याला खाली पाडले.
४८. आणि तो दुसरा मेंढा उठला आणि लहान मेंढ्यांना घेऊन गेला.
४९. आणि त्या मेंढ्या वाढत गेल्या आणि त्यांची संख्या वाढत गेली; पण सर्व कुत्रे, कोल्हे आणि रानडुक्कर घाबरले आणि त्यापुढे पळून गेले, आणि तो मेंढा जंगली प्राण्यांना मारत होता आणि त्या जंगली प्राण्यांना मेंढ्यांमध्ये आता काहीच अधिकार नव्हता आणि त्यांनी त्यांना काहीही लुटले नाही. आणि त्या मेंढ्याला अनेक मेंढ्या झाल्या आणि तो झोपी गेला; आणि त्याच्या जागी एक लहान मेंढी मेंढा बनली आणि त्या मेंढ्यांचा राजपुत्र आणि नेता बनली.
५०. आणि ते घर मोठे आणि रुंद झाले, आणि ते त्या मेंढ्यांसाठी बांधले गेले: आणि मेंढ्यांच्या प्रभूसाठी घरावर एक उंच आणि मोठा बुरुज बांधला गेला, आणि ते घर कमी होते, परंतु बुरुज उंच आणि उंच होता, आणि मेंढ्यांचा प्रभू त्या बुरुजावर उभा होता आणि त्यांनी त्याच्यासमोर एक पूर्ण मेज अर्पण केले.

५१-६७. इस्राएल आणि यहूदाची दोन राज्ये, जेरुसलेमच्या नाशापर्यंत.

51. आणि पुन्हा मी त्या मेंढ्यांना पाहिले जे त्यांनी पुन्हा चुकून खूप दूर गेले आणि ते त्यांचे घर सोडून गेले, आणि मेंढ्यांच्या प्रभूने मेंढ्यांपैकी काहींना बोलावून मेंढ्यांकडे पाठवले, पण मेंढ्यांनी त्यांना मारायला सुरुवात केली.
52. आणि त्यापैकी एक वाचला आणि मारला गेला नाही, आणि तो वेगाने निघून गेला आणि मेंढ्यांवर मोठ्याने ओरडला; आणि त्यांनी त्याला मारण्याचा प्रयत्न केला, परंतु मेंढ्यांच्या प्रभूने त्याला मेंढ्यांपासून वाचवले आणि ते माझ्याकडे आणले आणि तिथे राहायला लावले.
५३. आणि त्या मेंढरांना साक्ष देण्यासाठी आणि त्यांच्यावर शोक करण्यासाठी त्याने इतर अनेक मेंढरे पाठवली.
५४. आणि त्यानंतर मी पाहिले की जेव्हा त्यांनी परमेश्वराचे मंदिर आणि त्याचा बुरुज सोडला तेव्हा ते पूर्णपणे पडले आणि त्यांचे डोळे आंधळे झाले; आणि मी मेंढ्यांच्या प्रभूला पाहिले की त्याने त्यांच्या कळपांमध्ये त्यांच्यामध्ये किती कत्तल केली, जोपर्यंत त्या मेंढ्यांनी त्या कत्तलीला आमंत्रण दिले नाही आणि त्याचे स्थान नाकारले.
५५. आणि त्याने त्यांना सिंह, वाघ, लांडगे, तरस, कोल्ह्यांच्या आणि सर्व वन्य प्राण्यांच्या हाती दिले आणि त्या वन्य प्राण्यांनी त्या मेंढ्यांना फाडून टाकण्यास सुरुवात केली.
५६. आणि मी पाहिले की त्याने त्यांचे घर आणि त्यांचा बुरुज सोडून दिला आणि त्यांना फाडून खाण्यासाठी सिंहांच्या हाती दिले, सर्व वन्य प्राण्यांच्या हाती दिले.
५७. आणि मी माझ्या सर्व शक्तीने मोठ्याने ओरडू लागलो, आणि मेंढ्यांच्या प्रभूला विनंती करू लागलो, आणि मेंढ्यांविषयी त्याला निवेदन करू लागलो की त्यांना सर्व वन्य प्राण्यांनी खाऊन टाकले.
५८. पण तो ते पाहूनही स्थिर राहिला, आणि त्यांना गिळंकृत केले गेले आणि लुटले गेले याचा त्याला आनंद झाला आणि त्याने त्यांना सर्व प्राण्यांच्या हाती गिळंकृत करण्यासाठी सोडले.
५९. मग त्याने सत्तर मेंढपाळांना बोलावले आणि त्या मेंढ्यांना त्यांच्याकडे चरण्यासाठी ठेवले. तो मेंढपाळांना आणि त्यांच्या साथीदारांना म्हणाला, “तुम्हाला प्रत्येकाने पुढे मेंढरे चरायला द्या आणि मी तुम्हाला जे काही आज्ञा देईन ते सर्व करा.”
६०. आणि मी त्यांना योग्यरित्या मोजून तुमच्या हाती देईन आणि त्यापैकी कोणाचा नाश करायचा आहे ते तुम्हाला सांगेन - आणि ते तुम्ही नष्ट कराल." आणि त्याने त्या मेंढ्यांना त्यांच्या हाती दिले.
६१. आणि त्याने दुसऱ्याला बोलावून म्हटले: “मेंढपाळ त्या मेंढरांना काय करतील ते पाहा आणि लक्षात ठेवा; कारण ते मी त्यांना आज्ञा दिल्यापेक्षा जास्त त्यांचा नाश करतील.”
६२. आणि मेंढपाळांकडून होणारा प्रत्येक अतिरेक आणि विनाश, माझ्या आज्ञेनुसार ते किती नष्ट करतात आणि त्यांच्या स्वतच्या मर्जीनुसार किती करतात याची नोंद करा: प्रत्येक मेंढपाळाविरुद्ध त्याने आणलेल्या सर्व विनाशाची नोंद करा.
६३. आणि माझ्यासमोर ते किती जणांचा नाश करतात आणि किती जणांना नाशासाठी सोपवतात हे संख्यावार वाचून दाखव, जेणेकरून माझ्याकडे त्यांच्याविरुद्ध साक्ष असेल आणि मेंढपाळांचे प्रत्येक कृत्य मला कळेल, जेणेकरून मी ते काय करतात ते समजून घेऊ शकेन आणि पाहू शकेन, मी त्यांना दिलेल्या माझ्या आज्ञेचे ते पालन करतात की नाही.
६४. पण त्यांना ते कळणार नाही, आणि तू त्यांना ते सांगू नकोस, किंवा त्यांना इशारा देऊ नकोस, तर प्रत्येक व्यक्तीविरुद्ध मेंढपाळांनी त्याच्या वेळेत आणलेल्या सर्व विनाशाची नोंद ठेव आणि ते सर्व माझ्यासमोर ठेव."
६५. आणि मी पाहिले की ते मेंढपाळ त्यांच्या हंगामात चरायला गेले आणि त्यांनी त्यांना सांगितले होते त्यापेक्षा जास्त मारण्यास आणि नष्ट करण्यास सुरुवात केली आणि त्यांनी त्या मेंढ्यांना सिंहांच्या हाती सोपवले.
६६. आणि सिंह आणि वाघ त्या मेंढ्यांचा बराचसा भाग खातात आणि गिळंकृत करतात, आणि रानडुक्कर त्यांच्यासोबत खातात; आणि त्यांनी तो बुरुज जाळला आणि ते घर उद्ध्वस्त केले.

६७. आणि त्या बुरुजाबद्दल मला खूप दुख्ख झाले कारण मेंढ्यांचे ते घर पाडण्यात आले होते, आणि नंतर मला ते कळले नाही की त्या मेंढ्या त्या घरात शिरल्या की नाही.

६८-७१. देवदूतांच्या राजांचा पहिला काळ - जेरुसलेमच्या नाशापासून बंदिवासातून परत येईपर्यंत.

६८. आणि मेंढपाळांनी आणि त्यांच्या साथीदारांनी त्या मेंढ्यांना सर्व वन्य प्राण्यांना गिळंकृत करण्यासाठी सोपवले, आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला त्याच्या काळात एक निश्चित संख्या मिळाली: त्यांच्यापैकी प्रत्येकाने किती मेंढ्या नष्ट केल्या हे दुसऱ्याने एका पुस्तकात लिहिले होते.
६९. आणि प्रत्येकाने ठरवलेल्यापेक्षा जास्त मेंढ्यांना मारले आणि नष्ट केले; आणि मी त्या मेंढ्यांसाठी रडू आणि शोक करू लागलो.
७०. आणि अशाप्रकारे त्या दृष्टान्तात मी तो लिहिणारा पाहिला, तो त्या मेंढपाळांनी दिवसेंदिवस नष्ट केलेल्या आणि वर नेणाऱ्या आणि पडलेल्या प्रत्येक गोष्टीची नोंद करत होता आणि प्रत्यक्षात तो संपूर्ण पुस्तक मेंढ्यांच्या प्रभूला दाखवत होता - त्यांनी केलेल्या सर्व गोष्टी, त्यांच्यापैकी प्रत्येकाने जे काही गमावले होते आणि जे काही त्यांनी नाशासाठी दिले होते ते सर्व.
७१. आणि मेंढ्यांच्या प्रभूसमोर ते पुस्तक वाचून दाखवण्यात आले, आणि त्याने ते पुस्तक त्याच्या हातातून घेतले आणि वाचले आणि त्यावर शिक्कामोर्तब केले आणि ते खाली ठेवले.

७२-७७. दुसरा काळ - सायरसच्या काळापासून ते अलेक्झांडर द ग्रेटच्या काळापर्यंत.

७२. आणि लगेच मी पाहिले की मेंढपाळ बारा तास कसे चरत होते, आणि पाहा, त्या मेंढ्यांपैकी तीन मेंढ्या मागे वळून आल्या आणि आत आल्या आणि त्या घरातून पडलेल्या सर्व गोष्टी बांधू लागल्या; पण रानडुकरांनी त्यांना अडथळा आणण्याचा प्रयत्न केला, पण ते शक्य झाले नाहीत.
७३. आणि त्यांनी पुन्हा पूर्वीसारखे बांधकाम सुरू केले आणि तो बुरुज उभारला आणि त्याला उंच बुरुज असे नाव पडले; आणि त्यांनी पुन्हा बुरुजासमोर एक टेबल ठेवण्यास सुरुवात केली, परंतु त्यावरील सर्व भाकरी अशुद्ध आणि शुद्ध नव्हती.
७४. आणि हे सर्व ऐकताच त्या मेंढ्यांचे डोळे आंधळे झाले जेणेकरून त्यांना दिसत नव्हते आणि त्यांच्या मेंढपाळांचे डोळेही आंधळे झाले; आणि त्यांनी त्यांना मोठ्या संख्येने त्यांच्या मेंढपाळांच्या हाती विनाशासाठी सोपवले आणि त्यांनी मेंढ्यांना पायांनी तुडवले आणि खाऊन टाकले.
७५. आणि सर्व मेंढ्या शेतात पसरून त्यांच्यात मिसळल्याशिवाय मेंढ्यांचा प्रभू स्थिर राहिला आणि त्यांनी त्यांना प्राण्यांच्या हातातून वाचवले नाही.
७६. आणि ज्याने ते पुस्तक लिहिले त्याने ते वर नेले, मेंढरांच्या प्रभूसमोर ते दाखवले आणि वाचले, आणि त्यांच्यासाठी त्याला विनंती केली, आणि त्यांच्यासाठी त्याला विनंती केली, कारण त्याने त्याला मेंढपाळांच्या सर्व कृती दाखवल्या आणि सर्व मेंढपाळांविरुद्ध त्याच्यासमोर साक्ष दिली.
७७. आणि त्याने ते खरे पुस्तक घेतले आणि त्याच्या शेजारी ठेवले आणि निघून गेला.

प्रकरण ९०

१-५. तिसरा काळ - अलेक्झांडर द ग्रेट पासून ग्रेको-सीरियन वर्चस्वापर्यंत.

१. आणि मी पाहिले की अशा प्रकारे पस्तीस मेंढपाळ मेंढरांना चारण्याचे काम हाती घेत होते, आणि त्यांनी पहिल्याप्रमाणे त्यांचे वेगवेगळे कालावधी पूर्ण केले; आणि इतरांनी त्यांना त्यांच्या हातात घेतले, प्रत्येक मेंढपाळ त्याच्या स्वतःच्या कालावधीत त्यांच्या कालावधीसाठी त्यांना चारण्यासाठी.
२. त्यानंतर मी माझ्या दृष्टान्तात आकाशातील सर्व पक्षी येताना पाहिले, गरुड, गिधाडे, पतंग, कावळे; पण गरुड सर्व पक्ष्यांना घेऊन गेले; आणि ते त्या मेंढ्यांना खाऊ लागले, त्यांचे डोळे उपटून त्यांचे मांस खाऊ लागले.
३. आणि मेंढ्या ओरडल्या कारण त्यांचे मांस पक्ष्यांनी खाऊन टाकले होते, आणि मी पाहिले आणि झोपेत मेंढ्या चरणाऱ्या मेंढपाळासाठी शोक केला.
४. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्या मेंढ्यांना कुत्रे, गरुड आणि पतंग खाऊन टाकले, आणि त्यांनी त्यांच्यावर मांस, कातडी किंवा शिरा काहीही शिल्लक ठेवली नाही, तोपर्यंत त्यांची फक्त हाडे तिथेच उभी राहिली: आणि त्यांची हाडेही जमिनीवर पडली आणि मेंढ्या कमी झाल्या.
५. आणि मी पाहिले की तेवीस जणांनी चराई केली आणि त्यांच्या अनेक कालखंडात अठ्ठावन्न वेळा पूर्ण केले.

६-१२. चौथा काळ - ग्रीको-सीरियन वर्चस्वापासून ते मॅकाबियन बंडापर्यंत.

६. पण पाहा, त्या पांढऱ्या मेंढ्यांनी कोकरे उचलली, आणि ते डोळे उघडू लागले आणि पाहू लागले आणि मेंढ्यांना ओरडू लागले.
७. हो, त्यांनी त्यांना हाक मारली, पण त्यांनी त्यांच्या म्हणण्याकडे दुर्लक्ष केले, ते अत्यंत बहिरे झाले होते आणि त्यांचे डोळे अत्यंत आंधळे झाले होते.
८. आणि मी दृष्टान्तात पाहिले की कावळे त्या मेंढ्यांवर उडून गेले आणि त्यातील एक मेंढर घेऊन गेले आणि मेंढ्यांना फोडून तुकडे केले आणि त्यांना खाऊन टाकले.
९. मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्या मेंढ्यांना शिंगे वाढली आणि कावळ्यांनी त्यांची शिंगे खाली टाकली; आणि मी पाहिले तोपर्यंत त्या मेंढ्यांपैकी एकाचे मोठे शिंग फुटले आणि त्यांचे डोळे उघडले.
१०. त्याने त्यांच्याकडे पाहिले आणि त्यांचे डोळे उघडले, आणि तो मेंढ्यांना हाक मारला, आणि मेंढ्यांनी ते पाहिले आणि सर्व मेंढ्या त्याच्याकडे धावल्या.
११. आणि हे सर्व असूनही ते गरुड, गिधाडे, कावळे आणि पतंग अजूनही मेंढ्यांना फाडत होते, त्यांच्यावर झडप घालत होते आणि त्यांना खात होते: तरीही मेंढ्या गप्प होत्या, पण मेंढे रडत होते आणि ओरडत होते.
१२. आणि त्या कावळ्यांनी त्याच्याशी लढाई केली आणि त्याचे शिंग खाली करण्याचा प्रयत्न केला, पण त्यावर त्यांचा अधिकार नव्हता.

१३-१९. यहुद्यांवर परराष्ट्रीयांचा शेवटचा हल्ला (जिथे १३-१५ आणि १६-१८ हे दुहेरी भाग आहेत).

१३. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत मेंढपाळ, गरुड, गिधाडे आणि पतंग आले आणि त्यांनी कावळ्यांना ओरडून सांगितले की त्यांनी त्या मेंढ्याचे शिंग तोडावे, आणि ते त्याच्याशी लढले आणि लढले, आणि तो त्यांच्याशी लढला आणि ओरडला की त्याची मदत यावी.
१४. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत, जो मेंढपाळांची नावे लिहून मेंढ्यांच्या प्रभूसमोर घेऊन जात असे, तो आला आणि त्याला मदत केली आणि त्याला सर्व काही दाखवले: तो त्या मेंढ्याच्या मदतीसाठी खाली आला होता.
१५. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत मेंढ्यांचा प्रभू रागाने त्यांच्याकडे आला आणि त्याला पाहिलेले सर्व पळून गेले आणि ते सर्व त्याच्या चेहऱ्यासमोरून त्याच्या सावलीत पडले.
१६. सर्व गरुड, गिधाडे, कावळे आणि पतंग एकत्र जमले होते, आणि त्यांच्यासोबत शेतातील सर्व मेंढ्याही आल्या होत्या, हो, ते सर्व एकत्र आले होते आणि त्यांनी मेंढ्याचे शिंग तोडण्यासाठी एकमेकांना मदत केली होती.
१७. आणि मी त्या माणसाला पाहिले, ज्याने प्रभूच्या आज्ञेनुसार पुस्तक लिहिले, जोपर्यंत त्याने त्या बारा शेवटच्या मेंढपाळांनी केलेल्या नाशाबद्दलचे पुस्तक उघडले नाही आणि मेंढ्यांच्या प्रभूसमोर त्यांनी त्यांच्या पूर्वजांपेक्षा खूप जास्त नाश केला आहे हे दाखवले नाही.
१८. मी पाहिले तोपर्यंत मेंढ्यांचा प्रभू त्यांच्याकडे आला आणि त्याने आपल्या क्रोधाची काठी हातात घेतली आणि पृथ्वीवर प्रहार केला आणि पृथ्वी दुभंगली आणि आकाशातील सर्व प्राणी आणि पक्षी त्या मेंढ्यांमधून पडले आणि जमिनीत गिळंकृत झाले आणि जमिनीने त्यांना झाकले.
१९. मी पाहिले तोपर्यंत मेंढरांना एक मोठी तलवार देण्यात आली. मेंढरे सर्व जंगली प्राण्यांवर हल्ला करून त्यांना मारू लागली. सर्व प्राणी आणि आकाशातील पक्षी त्यांच्यासमोरून पळून गेले.

२०-२७. पतित देवदूत, मेंढपाळ आणि धर्मत्यागी यांचा न्याय.

२०. आणि मी पाहिले तोपर्यंत त्या रमणीय भूमीत एक सिंहासन उभारले गेले आणि मेंढ्यांचा प्रभू त्यावर बसला, आणि दुसऱ्याने सीलबंद पुस्तके घेतली आणि मेंढ्यांच्या प्रभूसमोर ती पुस्तके उघडली.
२१. आणि प्रभूने त्या सात पहिल्या पांढऱ्या लोकांना बोलावले आणि त्यांना त्याच्यासमोर आणण्याची आज्ञा दिली, मार्ग दाखवणाऱ्या पहिल्या ताऱ्यापासून सुरुवात करून, ज्यांचे गुप्तांग घोड्यांसारखे होते अशा सर्व तार्यांना, आणि त्यांनी त्या सर्वांना त्याच्यासमोर आणले.
२२. आणि त्याने त्या सात पांढऱ्या मेंढ्यांपैकी एक असलेल्या त्याच्यासमोर लिहिलेल्या माणसाला म्हटले, आणि त्याला म्हटले: "ज्यांना मी मेंढ्या दिल्या होत्या आणि ज्यांनी स्वतहून त्यांना घेऊन मी आज्ञा दिल्यापेक्षा जास्त मेंढरे मारली, त्यांना घे."
२३. आणि मी पाहिले की ते सर्व बांधलेले होते, आणि ते सर्व त्याच्यासमोर उभे होते.
२४. आणि प्रथम ताऱ्यांवर न्यायनिवाडा करण्यात आला, आणि त्यांचा न्याय करण्यात आला आणि त्यांना दोषी ठरवण्यात आले, आणि ते दंडाच्या ठिकाणी गेले, आणि त्यांना अग्नीने आणि ज्वाळांनी भरलेल्या आणि अग्नीच्या खांबांनी भरलेल्या अथांग तळात टाकण्यात आले.
२५. आणि त्या सत्तर मेंढपाळांचा न्याय करण्यात आला आणि त्यांना दोषी ठरवण्यात आले आणि त्यांना त्या अग्निमय अथांग डोहात टाकण्यात आले.
२६. आणि मी त्या वेळी पाहिले की पृथ्वीच्या मध्यभागी एक अथांग डोह उघडला गेला होता, तो अग्नीने भरलेला होता, आणि त्यांनी त्या आंधळ्या मेंढ्यांना आणले, आणि त्या सर्वांचा न्याय करण्यात आला आणि त्यांना दोषी ठरवण्यात आले आणि त्यांना या अग्नीच्या अथांग डोहात टाकण्यात आले आणि ते जाळले गेले; आता हे अथांग डोह त्या घराच्या उजवीकडे होते.
२७. आणि मी त्या मेंढ्या जळताना आणि त्यांची हाडे जळताना पाहिली.

२८-३८. नवीन जेरुसलेम, वाचलेल्या परराष्ट्रीयांचे धर्मांतर, नीतिमानांचे पुनरुत्थान, मशीहा.

२८. मी ते पाहण्यासाठी उभा राहिलो, जोपर्यंत त्यांनी ते जुने घर दुमडले नाही; आणि सर्व खांब काढून टाकले, आणि घराचे सर्व तुळई आणि दागिने एकाच वेळी दुमडले गेले, आणि त्यांनी ते उचलून देशाच्या दक्षिणेकडील एका ठिकाणी ठेवले.
२९. मी पाहिले तोपर्यंत मेंढ्यांच्या मालकाने एक नवीन घर आणले जे पहिल्यापेक्षा मोठे आणि उंच होते, आणि ते पहिल्या घराच्या जागी उभारले ज्यामध्ये बियर गुंडाळले होते: त्याचे सर्व खांब नवीन होते आणि त्याचे दागिने पहिल्यापेक्षा नवीन आणि मोठे होते, त्याने काढून घेतलेले जुने आणि सर्व मेंढरे त्यात होती.
३०. आणि मी पाहिले की सर्व मेंढ्या मागे उरल्या होत्या, पृथ्वीवरील सर्व प्राणी आणि आकाशातील सर्व पक्षी खाली पडून त्या मेंढ्यांना नमन करत होते आणि प्रत्येक गोष्टीत त्यांची प्रार्थना करत होते आणि त्यांचे पालन करत होते.
३१. आणि त्यानंतर, पांढरे कपडे घातलेले आणि आधी मला वर नेणाऱ्या माझ्या हाताला धरून बसलेले ते तिघे आणि त्या मेंढ्याचा हातही मला धरून बसलेले, त्यांनी मला उचलून न्यायनिवाडा होण्यापूर्वी त्या मेंढ्यांच्या मध्ये बसवले.
३२. आणि त्या सर्व मेंढ्या पांढऱ्या होत्या आणि त्यांची लोकर मुबलक आणि स्वच्छ होती.
३३. आणि नष्ट झालेले आणि विखुरलेले सर्व प्राणी, आणि जंगलातील सर्व प्राणी आणि आकाशातील सर्व पक्षी त्या घरात जमले, आणि मेंढ्यांचा प्रभू मोठ्या आनंदाने आनंदित झाला कारण ते सर्व चांगले होते आणि त्याच्या घरी परतले होते.
३४. आणि मी पाहत राहिलो तोपर्यंत त्यांनी मेंढ्यांना दिलेली तलवार खाली टाकली आणि ती परत घरात आणली, आणि परमेश्वराच्या उपस्थितीत ती सील करण्यात आली आणि सर्व मेंढ्यांना त्या घरात बोलावण्यात आले, पण ती त्यांना धरून राहिली नाही.
35. तेव्हा सर्वांचे डोळे उघडले आणि त्यांनी चांगले पाहिले, आणि त्यांच्यापैकी एकही असे नव्हते ज्याने पाहिले नाही.
३६. आणि मी पाहिले की ते घर मोठे आणि रुंद होते आणि खूप भरलेले होते.

३७. आणि मी पाहिले की एक पांढरा बैल जन्माला आला, त्याला मोठी शिंगे होती आणि सर्व जंगली प्राणी आणि आकाशातील सर्व पक्षी त्याला घाबरत होते आणि नेहमी त्याची प्रार्थना करत होते.
३८. आणि मी पाहिले तोपर्यंत त्यांच्या सर्व पिढ्या बदलल्या, आणि ते सर्व पांढरे बैल बनले; आणि त्यांच्यातील पहिला मेंढा झाला, आणि तो मेंढा एक मोठा प्राणी बनला आणि त्याच्या डोक्यावर मोठी काळी शिंगे होती; आणि मेंढ्यांचा प्रभू त्यावर आणि सर्व बैलांवर आनंदित झाला. ३९. आणि मी त्यांच्यामध्ये झोपलो: आणि मी जागा झालो आणि सर्व काही पाहिले.
४०. मी झोपेत असताना पाहिलेला हा दृष्टान्त आहे, आणि मी जागा झालो आणि नीतिमत्तेच्या प्रभूचे आभार मानले आणि त्याला गौरव दिला.
४१. मग मी मोठ्याने रडलो आणि माझे अश्रू थांबले नाहीत, जोपर्यंत मी ते सहन करू शकलो नाही: जेव्हा मी पाहिले तेव्हा ते मी जे पाहिले होते त्यामुळे वाहू लागले; कारण सर्वकाही येईल आणि पूर्ण होईल, आणि माणसांची सर्व कृत्ये त्यांच्या क्रमाने मला दाखवण्यात आली.
४२. त्या रात्री मला पहिले स्वप्न आठवले, आणि त्यामुळे मी रडलो आणि अस्वस्थ झालो - कारण मी तो दृष्टान्त पाहिला होता.

प्रकरण ९१

१. 'आणि आता, माझ्या मुला, मथुशेलह, तुझ्या सर्व भावांना माझ्याकडे बोलाव आणि तुझ्या आईच्या सर्व मुलांना माझ्याकडे एकत्र कर; कारण वचन मला बोलावते, आणि माझ्यावर आत्मा ओतला गेला आहे, जेणेकरून मी तुला कायमचे जे काही घडेल ते दाखवू शकेन.'
२. आणि तिथे मथुशलह गेला आणि त्याने आपल्या सर्व भावांना आणि नातेवाईकांना बोलावून घेतले.
३. आणि तो सर्व नीतिमत्तेच्या पुत्रांना म्हणाला: 'हनोखाच्या पुत्रांनो, तुमच्या वडिलांचे सर्व शब्द ऐका आणि माझ्या तोंडचे शब्द नीट ऐका; कारण मी तुम्हाला आग्रह करतो आणि सांगतो, प्रियजनांनो, सरळपणावर प्रेम करा आणि त्यात चाला.'
४. दुटप्पी मनाने सरळपणाच्या जवळ जाऊ नका, आणि दुटप्पी मनाच्या लोकांशी संगत करू नका, तर माझ्या मुलांनो, नीतिमत्तेने चाला. ते तुम्हाला चांगल्या मार्गांवर मार्गदर्शन करेल आणि नीतिमत्ता तुमचा साथीदार असेल.
५. कारण मला माहित आहे की पृथ्वीवर हिंसाचार वाढेल, पृथ्वीवर मोठी शिक्षा होईल, आणि सर्व अनीति संपेल: होय, ती मुळापासून तोडली जाईल आणि तिची संपूर्ण रचना नष्ट केली जाईल.
६. पृथ्वीवर पुन्हा एकदा अनीतिचा नाश होईल, आणि सर्व अनीति आणि हिंसाचाराची कृत्ये, आणि अपराध दुप्पट प्रमाणात वाढतील.
७. आणि जेव्हा पाप, अनीति आणि निंदा, आणि सर्व प्रकारच्या कृत्यांमध्ये हिंसाचार वाढेल, आणि धर्मत्याग, अपराध आणि अशुद्धता वाढेल, तेव्हा स्वर्गातून या सर्वांवर मोठी शिक्षा येईल, आणि पवित्र प्रभु पृथ्वीवर न्यायदंड बजावण्यासाठी क्रोध आणि शिक्षा घेऊन बाहेर येईल.
८. त्या दिवसांत हिंसाचार मुळापासून तोडला जाईल, आणि अनीतिची मुळे कपटासह उपटून टाकली जातील, आणि ती आकाशाखालून नष्ट केली जातील.
९. आणि राष्ट्रांच्या सर्व मूर्ती सोडून दिल्या जातील, आणि मंदिरे अग्नीने जाळली जातील, आणि ते त्यांना संपूर्ण पृथ्वीवरून काढून टाकतील, आणि त्यांना अग्नीच्या न्यायदंडात टाकले जाईल, आणि क्रोधाने आणि भयानक न्यायदंडात कायमचे नष्ट होतील.
१०. नीतिमान झोपेतून उठतील, आणि ज्ञान उठेल आणि त्यांना दिले जाईल.
११. आणि त्यानंतर अनीतिची मुळे तोडली जातील, आणि पापी लोक तलवारीने नष्ट होतील... सर्वत्र निंदकांमधून ते कापले जातील, आणि हिंसाचाराचे नियोजन करणारे आणि निंदा करणारे तलवारीने नष्ट होतील.
१२. त्यानंतर आणखी एक आठवा आठवडा येईल, तो नीतिमत्तेचा, आणि त्याला तलवार दिली जाईल जेणेकरून अत्याचार करणाऱ्यांवर नीतिमत्त्वाचा न्याय केला जाईल आणि पापी नीतिमानांच्या हाती दिले जातील.
१३. आणि त्याच्या शेवटी ते त्यांच्या नीतिमत्तेद्वारे घरे मिळवतील, आणि महान राजासाठी कायमचे वैभवाने घर बांधले जाईल,
१४. आणि सर्व मानवजात नीतिमत्तेच्या मार्गाकडे पाहतील. आणि त्यानंतर, नवव्या आठवड्यात, संपूर्ण जगाला नीतिमान न्याय प्रकट होईल, आणि देवहीनांची सर्व कामे संपूर्ण पृथ्वीवरून नाहीशी होतील, आणि जग नाशासाठी लिहिले जाईल.
१५. आणि यानंतर, सातव्या भागात, दहाव्या आठवड्यात, महान शाश्वत न्याय होईल, ज्यामध्ये तो देवदूतांमध्ये सूड घेईल.
१६. आणि पहिले आकाश निघून जाईल आणि नाहीसे होईल, आणि एक नवीन आकाश प्रकट होईल, आणि आकाशातील सर्व शक्ती सातपट प्रकाश देतील.
१७. आणि त्यानंतर असे अनेक आठवडे असतील जे कायमचे अगणित असतील, आणि सर्व काही चांगुलपणा आणि नीतिमत्तेत असेल, आणि पापाचे कधीही स्मरण होणार नाही.
१८. आणि आता मी तुम्हाला सांगतो, माझ्या मुलांनो, आणि तुम्हाला नीतिमत्तेचे मार्ग आणि हिंसाचाराचे मार्ग दाखवतो. हो, मी ते तुम्हाला पुन्हा दाखवीन जेणेकरून तुम्हाला कळेल की काय घडेल.
१९. आणि आता, माझ्या मुलांनो, माझे ऐका, आणि नीतिमत्तेच्या मार्गांनी चाला, आणि हिंसाचाराच्या मार्गांनी चालू नका; कारण जे लोक अनीतिच्या मार्गांनी चालतात ते सर्व कायमचे नष्ट होतील.

प्रकरण ९२

१. हनोखने लिहिलेले पुस्तक - हनोखने खरोखरच ज्ञानाचा हा संपूर्ण सिद्धांत लिहिला आहे, जो सर्व लोकांकडून स्तुतीयोग्य आहे आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या माझ्या सर्व मुलांसाठी आणि भविष्यातील पिढ्यांसाठी जो नीतिमत्ता आणि शांती पाळेल, संपूर्ण पृथ्वीचा न्यायाधीश आहे.
२. काळामुळे तुमचा आत्मा अस्वस्थ होऊ देऊ नका; कारण पवित्र आणि महान देवाने सर्व गोष्टींसाठी दिवस नेमले आहेत.
३. आणि नीतिमान झोपेतून उठेल, उठेल आणि नीतिमत्तेच्या मार्गांनी चालेल, आणि त्याचे सर्व मार्ग आणि संभाषण शाश्वत चांगुलपणा आणि कृपेने असेल.
४. तो नीतिमानांवर कृपा करेल आणि त्याला शाश्वत नीतिमत्ता देईल, आणि तो त्याला चांगुलपणा आणि नीतिमत्ता बहाल करण्यासाठी शक्ती देईल. आणि तो शाश्वत प्रकाशात चालेल.

५. आणि पाप कायमचे अंधारात नाहीसे होईल, आणि त्या दिवसापासून ते कधीही दिसणार नाही.

प्रकरण ९३

1. आणि त्यानंतर हनोखने दिले आणि पुस्तकांमधून सांगू लागला. आणि हनोख म्हणाला: 'नीतिमत्तेच्या मुलांबद्दल आणि जगाच्या निवडलेल्यांबद्दल आणि नीतिमत्तेच्या रोपाबद्दल, मी या गोष्टी बोलेन, हो, मी हनोख तुम्हाला त्या सांगेन, माझ्या मुलांनो:'
2. स्वर्गीय दृष्टान्तात मला जे दिसले, आणि जे मी पवित्र देवदूतांच्या शब्दाद्वारे ओळखले आहे, आणि स्वर्गीय पाट्यांवरून शिकलो आहे, त्यानुसार.'
३. आणि हनोखने पुस्तकांमधून सांगायला सुरुवात केली आणि म्हणाला: 'मी पहिल्या आठवड्यात सातव्या दिवशी जन्मलो, जेव्हा न्याय आणि नीतिमत्ता अजूनही टिकून होती.'
४. माझ्यानंतर दुसऱ्या आठवड्यात मोठे दुष्टपण येईल, आणि कपट उगवेल; आणि त्यात पहिला अंत होईल. आणि त्यात एक माणूस वाचेल; आणि तो संपल्यानंतर अनीति वाढेल, आणि पापी लोकांसाठी कायदा बनवला जाईल.
५. आणि त्यानंतर तिसऱ्या आठवड्यात त्याच्या शेवटी, एका माणसाला नीतिमान न्यायाचे रोपटे म्हणून निवडले जाईल, आणि त्याचे वंशज सदैव नीतिमत्तेचे रोपटे होतील.
६. त्यानंतर चौथ्या आठवड्यात, त्याच्या शेवटी, पवित्र आणि नीतिमानांचे दृष्टान्त दिसतील, आणि सर्व पिढ्यांसाठी एक नियम आणि त्यांच्यासाठी एक वर्तुळ तयार केले जाईल.
७. आणि त्यानंतर पाचव्या आठवड्यात, त्याच्या शेवटी, वैभवाचे आणि प्रभुत्वाचे घर कायमचे बांधले जाईल.
८. त्यानंतर सहाव्या आठवड्यात त्यात राहणारे सर्व लोक आंधळे होतील, आणि त्या सर्वांची अंतकरणे अधार्मिकपणे ज्ञान सोडून देतील. आणि त्यात एक माणूस वर जाईल; आणि त्याच्या शेवटी अधिपत्याचे घर आगीत जाळले जाईल, आणि निवडलेल्या मुळाची संपूर्ण वंश पांगवली जाईल.
९. त्यानंतर सातव्या आठवड्यात एक धर्मत्यागी पिढी निर्माण होईल, आणि तिची कृत्ये पुष्कळ होतील, आणि तिची सर्व कृत्ये धर्मत्यागी होतील.
१०. आणि त्याच्या शेवटी, त्याच्या सर्व सृष्टीबद्दल सातपट सूचना मिळण्यासाठी, नीतिमत्तेच्या शाश्वत रोपट्याचे निवडलेले नीतिमान निवडले जातील.
११. कारण सर्व मानवजातींपैकी असा कोण आहे जो पवित्र देवाची वाणी ऐकू शकतो आणि त्याला त्रास होणार नाही? आणि त्याच्या विचारांवर कोण विचार करू शकतो? आणि असा कोण आहे जो स्वर्गातील सर्व कामे पाहू शकतो?
१२. आणि असा कोणी कसा असू शकतो जो स्वर्ग पाहू शकतो, आणि असा कोण आहे जो स्वर्गातील गोष्टी समजून घेऊ शकतो, एखादा आत्मा किंवा आत्मा पाहू शकतो आणि ते सांगू शकतो, किंवा वर चढून त्यांचे सर्व टोक पाहू शकतो आणि त्यांचा विचार करू शकतो किंवा त्यांच्यासारखे करू शकतो?
१३. आणि पृथ्वीची रुंदी आणि लांबी किती आहे हे जाणणारा आणि त्या सर्वांचे माप कोणाला दाखवले गेले आहे?
१४. किंवा आकाशाची लांबी आणि त्याची उंची किती आहे, ते कशावर आधारित आहे, ताऱ्यांची संख्या किती आहे आणि सर्व तेजस्वी प्रकाश कुठे विसावतात हे ओळखणारा कोणी आहे का?

प्रकरण ९४

१. आणि आता मी तुम्हाला सांगतो, माझ्या मुलांनो, नीतिमत्तेवर प्रेम करा आणि त्यात चाला; कारण नीतिमत्तेचे मार्ग स्वीकार्य आहेत, परंतु अनीतिचे मार्ग अचानक नष्ट होतील आणि नाहीसे होतील.
२. आणि एका पिढीतील काही लोकांना हिंसाचाराचे आणि मृत्यूचे मार्ग उघड होतील, आणि ते त्यांच्यापासून दूर राहतील आणि त्यांच्यामागे जाणार नाहीत.
३. आणि आता मी तुम्हाला नीतिमानांना सांगतो: दुष्टपणाच्या मार्गांनी किंवा मृत्युच्या मार्गांनी चालू नका, आणि त्यांच्या जवळ जाऊ नका, नाहीतर तुमचा नाश होईल.
४. पण तुम्ही नीतिमत्ता आणि निवडलेले जीवन शोधा आणि ते निवडा, आणि शांतीच्या मार्गांनी चाला, म्हणजे तुम्ही जगाल आणि समृद्ध व्हाल.
५. आणि माझ्या वचनांना तुमच्या अंतकरणात घट्ट धरून ठेवा, आणि त्यांना तुमच्या अंतकरणातून पुसून टाकू देऊ नका; कारण मला माहित आहे की पापी लोक वाईट मार्गाने ज्ञानाकडे वळतील, जेणेकरून तिला जागा मिळणार नाही आणि कोणत्याही प्रकारचा मोह कमी होणार नाही.
६. जे लोक अनीति आणि जुलूम उभारतात आणि कपटाचा पाया रचतात त्यांना धिक्कार असो; कारण ते अचानक पाडले जातील आणि त्यांना शांती मिळणार नाही.
७. जे लोक पापाने घरे बांधतात त्यांचा धिक्कार असो; कारण ते त्यांच्या सर्व पायांपासून पाडले जातील आणि तलवारीने पडतील. आणि जे न्यायाने सोने आणि चांदी मिळवतात त्यांचा अचानक नाश होईल.
8. श्रीमंतांनो, तुमचा धिक्कार असो, कारण तुम्ही तुमच्या संपत्तीवर भरवसा ठेवला आहे, आणि तुम्ही तुमच्या संपत्तीपासून दूर जाल, कारण तुमच्या श्रीमंतीच्या काळात तुम्ही परात्पर देवाचे स्मरण केले नाही.
९. तुम्ही निंदा आणि अनीति केली आहे, आणि वधाच्या दिवसासाठी, अंधाराच्या दिवसासाठी आणि मोठ्या न्यायाच्या दिवसासाठी तयार झाला आहात.
१०. मी तुम्हाला असे सांगतो आणि जाहीर करतो: ज्याने तुम्हाला निर्माण केले आहे तो तुम्हाला पाडेल, आणि तुमच्या पतनावर दया होणार नाही, आणि तुमचा निर्माणकर्ता तुमच्या नाशावर आनंदित होईल.
११. आणि त्या दिवसांत तुमचे नीतिमान लोक पापी आणि अधार्मिक लोकांसाठी निंदाजनक ठरतील.

प्रकरण ९५

१. माझे डोळे पाण्याचे ढग असते तर मी तुझ्यासाठी रडू शकलो असतो आणि माझे अश्रू पाण्याच्या ढगासारखे ओतले असते तर किती बरे झाले असते! म्हणजे मी माझ्या मनाच्या त्रासातून आराम मिळवू शकलो असतो!
२. तुम्हाला निंदा आणि दुष्टपणा करायला कोणी परवानगी दिली? आणि पाप्यांनो, तुम्हाला शिक्षा होईल.
३. नीतिमानांनो, पाप्यांना घाबरू नका; कारण प्रभु त्यांना पुन्हा तुमच्या हाती देईल, जेणेकरून तुम्ही तुमच्या इच्छेनुसार त्यांचा न्याय कराल.

४. जे तुम्ही अशा शापांची पूर्तता करता जे उलट करता येत नाहीत, त्यांचा धिक्कार असो: तुमच्या पापांमुळे तुम्हाला बरे करणे दूर राहील.
५. तुमच्या शेजाऱ्याला वाईटाची फेड करणाऱ्यांना तुमचा धिक्कार असो; कारण तुमच्या कृत्यांप्रमाणे तुम्हाला फळ मिळेल.
6. खोटे साक्षीदारांनो, आणि अन्यायाचे वजन करणाऱ्यांनो, तुमचा धिक्कार असो, कारण तुमचा अचानक नाश होईल.
७. पाप्यांनो, तुमचा धिक्कार असो, कारण तुम्ही नीतिमानांचा छळ करता; कारण अन्यायामुळे तुमचा छळ केला जाईल आणि तुम्हाला धरून दिले जाईल आणि त्याचे जू तुमच्यावर भारी असेल.

प्रकरण ९६

१. नीतिमानांनो, आशा बाळगा; कारण तुमच्यासमोर पापी अचानक नष्ट होतील, आणि तुमच्या इच्छेनुसार तुम्ही त्यांच्यावर प्रभुत्व मिळवाल.
२. आणि पापींच्या संकटाच्या दिवशी, तुमची मुले गरुडांसारखी चढतील आणि उठतील, आणि गिधाडांपेक्षा उंच तुमचे घरटे असेल, आणि तुम्ही वर चढून पृथ्वीच्या भेगांमध्ये प्रवेश कराल, आणि खडकाच्या भेगांमध्ये अनीतिमानांसमोर कोनीसारखे कायमचे राहाल, आणि सायरन तुमच्यामुळे ओरडतील - आणि रडतील.
३. म्हणून ज्यांनी दुख सहन केले आहे, तुम्ही घाबरू नका; कारण बरे होणे हा तुमचा वाटा असेल, आणि एक तेजस्वी प्रकाश तुम्हाला प्रकाश देईल, आणि स्वर्गातून तुम्हाला विश्रांतीचा आवाज ऐकू येईल.
४. पाप्यांनो, तुमचा धिक्कार असो, कारण तुमची संपत्ती तुम्हाला नीतिमानांसारखे दाखवते, पण तुमचे अंतकरण तुम्हाला पापी असल्याचे सिद्ध करते, आणि ही गोष्ट तुमच्या दुष्कृत्यांचे स्मरण म्हणून तुमच्याविरुद्ध साक्ष देईल.
५. जे तुम्ही उत्तम गहू खाता, मोठ्या भांड्यांमध्ये द्राक्षारस पिता आणि तुमच्या सामर्थ्याने दीनांना पायाखाली तुडवता, त्यांना धिक्कार असो.
६. प्रत्येक झऱ्याचे पाणी पिणाऱ्यांना धिक्कार असो, कारण तुम्ही जीवनाच्या झऱ्याला सोडून दिल्यामुळे अचानक नष्ट व्हाल आणि कोमेजून जाल.
७. जे तुम्ही अनीति, कपट आणि निंदा करता ते तुम्हाला धिक्कार असो! तुमच्याविरुद्ध वाईटाची आठवण करून देणारा हा दिवस असेल.
८. तुम्ही बलवान आहात, तुम्ही नीतिमानांवर अत्याचार करता, तुमचा धिक्कार असो; कारण तुमच्या नाशाचा दिवस येत आहे. त्या दिवसांत नीतिमानांना पुष्कळ आणि चांगले दिवस येतील - तुमच्या न्यायाच्या दिवशी.

प्रकरण ९७

१. नीतिमानांनो, विश्वास ठेवा की पापी लोक लज्जास्पद होतील आणि अनीतिच्या दिवशी त्यांचा नाश होईल.
२. पाप्यांनो, तुम्हाला हे कळावे की परात्पर देव तुमच्या नाशाची जाणीव ठेवतो आणि स्वर्गातील देवदूत तुमच्या नाशावर आनंद करतात.
३. पाप्यांनो, तुम्ही काय कराल? आणि न्यायाच्या दिवशी तुम्ही कुठे पळून जाल, जेव्हा तुम्ही नीतिमानांच्या प्रार्थनेचा आवाज ऐकाल?
४. हो, तुम्हीही त्यांच्यासारखेच व्हाल, ज्यांच्याविरुद्ध हा शब्द साक्ष देईल: "तुम्ही पाप्यांचे साथीदार होता."
५. त्या दिवसांत नीतिमानांची प्रार्थना परमेश्वराकडे पोहोचेल आणि तुमच्या न्यायाचे दिवस येतील.
६. आणि तुमच्या अनीतिचे सर्व शब्द महान पवित्रासमोर वाचून दाखवले जातील, आणि तुमचे चेहरे लज्जेने झाकले जातील, आणि तो अनीतिवर आधारित असलेल्या प्रत्येक कामाला नाकारेल.
७. समुद्राच्या मध्यभागी आणि कोरड्या जमिनीवर राहणाऱ्या पाप्यांनो, तुमचा धिक्कार असो, ज्यांची आठवण तुमच्याविरुद्ध वाईट आहे.
८. तुम्ही जे अनीतिने चांदी आणि सोने मिळवता आणि म्हणता, "आम्ही संपत्तीने श्रीमंत झालो आहोत आणि मालमत्ता आहे; आणि आम्हाला जे हवे होते ते सर्व आम्ही मिळवले आहे, ते तुम्हाला धिक्कार असो."
९. आता आपण जे ठरवले ते करूया: कारण आपण चांदी गोळा केली आहे, आणि आपल्या घरात बरेच शेतकरी आहेत." आणि आपली धान्याची कोठारे पाण्याने भरलेली आहेत,
१०. हो, आणि तुमचे खोटेपणा पाण्यासारखे वाहून जाईल; कारण तुमचे धन टिकणार नाही, तर ते तुमच्यापासून लवकर निघून जाईल; कारण तुम्ही ते सर्व अनीतिने मिळवले आहे, आणि तुम्हाला मोठ्या शापाच्या भोवऱ्यात टाकले जाईल.

प्रकरण ९८

१. आणि आता मी तुम्हाला, ज्ञानी आणि मूर्खांना शपथ देतो, कारण तुम्हाला पृथ्वीवर अनेक अनुभव येतील.
२. कारण तुम्ही पुरुष स्त्रीपेक्षा जास्त शोभा घालाल, आणि कुमारीपेक्षा जास्त रंगीत कपडे घालाल: राजेशाही, वैभव आणि सामर्थ्य, आणि चांदी, सोने आणि जांभळ्या रंगात, आणि वैभव आणि अन्नात ते पाण्यासारखे ओतले जातील.
३. म्हणून त्यांच्यात ज्ञान आणि शिकवण कमी पडेल, आणि त्यांच्या सर्व संपत्तीसह ते नष्ट होतील; आणि त्यांच्या सर्व वैभव आणि वैभवासह, आणि लज्जा, कत्तल आणि मोठ्या दारिद्यात, त्यांचे आत्मे अग्नीच्या भट्टीत टाकले जातील.
४. पाप्यांनो, मी तुम्हाला शपथ देतो की, ज्याप्रमाणे डोंगर गुलाम होत नाही आणि टेकडी स्त्रीची दासी होत नाही, त्याचप्रमाणे पृथ्वीवर पाप पाठवले गेले नाही, तर माणसाने ते स्वतः निर्माण केले आहे, आणि जे ते करतात ते मोठ्या शापाखाली पडतील.
५. आणि स्त्रीला वांझपणा मिळाला नाही, तर तिच्या स्वतच्या हातांनी केलेल्या कर्मांमुळे ती संततीविना मरते.
६. पाप्यांनो, मी तुम्हाला पवित्र महान देवाची शपथ घेतो की, तुमचे सर्व वाईट कृत्य स्वर्गात प्रकट होतील आणि तुमचे कोणतेही अत्याचाराचे कृत्य लपलेले किंवा लपलेले राहणार नाही.
७. आणि तुमच्या आत्म्यात असा विचार करू नका किंवा तुमच्या मनात असे म्हणू नका की तुम्हाला माहित नाही आणि तुम्हाला दिसत नाही की प्रत्येक पाप दररोज स्वर्गात परात्पर देवाच्या उपस्थितीत नोंदवले जाते.

८. आतापासून तुम्हाला माहिती आहे की तुम्ही ज्या ज्या जुलूमाने छळ करता ते तुमच्या न्यायाच्या दिवसापर्यंत दररोज लिहिले जाईल.
9. अहो मूर्खांनो, तुमचा धिक्कार असो! कारण तुमच्या मूर्खपणामुळे तुम्ही नाश पावाल; आणि तुम्ही शहाण्यांविरुद्ध अपराध करता, तर तुमचे भाग्य राहणार नाही.
१०. आणि आता, हे जाणून घ्या की तुम्ही नाशाच्या दिवसासाठी तयार आहात. म्हणून पाप्यांनो, जगण्याची आशा करू नका, तर तुम्ही निघून जाल आणि मराल; कारण तुम्हाला खंडणीची माहिती नाही; कारण तुम्ही महान न्यायाच्या दिवसासाठी, तुमच्या आत्म्यासाठी संकटाच्या आणि मोठ्या लज्जेच्या दिवसासाठी तयार आहात.
११. अहो, दुष्ट कृत्ये करणाऱ्या आणि रक्त खाणाऱ्या हट्टी लोकांनो, तुमचा धिक्कार असो! खाण्यासाठी, पिण्यासाठी आणि तृप्त होण्यासाठी तुमच्याकडे चांगल्या गोष्टी कुठून येतील? परात्पर परमेश्वराने पृथ्वीवर विपुल प्रमाणात ठेवलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टींपासून, म्हणून तुम्हाला शांती मिळणार नाही.
१२. जे अनीतीची कृत्ये आवडतात त्यांचा धिक्कार असो! तुम्ही स्वतःसाठी चांगल्याची आशा का करता? तुम्हाला नीतिमानांच्या हाती सोपवले जाईल आणि ते तुमच्या मान कापून टाकतील आणि तुम्हाला ठार मारतील आणि तुमच्यावर दया करणार नाहीत हे जाणून घ्या.
१३. नीतिमानांच्या संकटात आनंद करणाऱ्यांना धिक्कार असो; कारण तुमच्यासाठी कोणतीही कबर खोदली जाणार नाही.
१४. नीतिमानांच्या वचनांचा तिरस्कार करणाऱ्यांना धिक्कार असो; कारण तुम्हाला जीवनाची आशा राहणार नाही.
१५. खोटे आणि अधार्मिक शब्द लिहिणाऱ्यांना धिक्कार असो; कारण ते त्यांचे खोटे शब्द लिहितात जेणेकरून लोक ते ऐकतील आणि त्यांच्या शेजाऱ्यांशी अधार्मिक वागतील.
१६. म्हणून त्यांना शांती मिळणार नाही तर ते अचानक मरतील.

प्रकरण ९९

१. जे तुम्ही अधार्मिक कृत्ये करता आणि खोटेपणाची बढाई मारता आणि त्यांची स्तुती करता, त्यांचा धिक्कार असो! तुमचा नाश होईल आणि तुमचे जीवन सुखी राहणार नाही.
२. जे नीतिमत्तेच्या शब्दांना विकृत करतात, आणि शाश्वत नियमांचे उल्लंघन करतात, आणि जे पापी नव्हते त्यांचे रूपांतर स्वतला करतात त्यांना धिक्कार असो: त्यांना जमिनीवर पायाखाली तुडवले जाईल.
३. त्या दिवसांत नीतिमानांनो, तुमच्या प्रार्थना स्मरणार्थ उंचावण्यास तयार व्हा, आणि त्या देवदूतांसमोर साक्ष म्हणून ठेवा, जेणेकरून ते पापी लोकांचे पाप सर्वोच्च देवासमोर स्मरणार्थ ठेवतील.
४. त्या दिवसांत राष्ट्रे उत्तेजित होतील, आणि राष्ट्रांची कुटुंबे नाशाच्या दिवशी उठतील.
५. त्या दिवसांत, गरीब लोक बाहेर पडतील आणि आपल्या मुलांना घेऊन जातील, आणि ते त्यांना सोडून देतील, जेणेकरून त्यांच्यामुळे त्यांची मुले नष्ट होतील; होय, ते आपल्या तान्ह्या बाळांना सोडून देतील, आणि त्यांच्याकडे परत येणार नाहीत, आणि त्यांच्या प्रियजनांवर दया करणार नाहीत.
६. आणि पाप्यांनो, मी तुम्हाला पुन्हा एकदा शपथ घेतो की, पाप हे सतत रक्तपाताच्या दिवसासाठी तयार आहे.
७. आणि जे लोक दगडांची पूजा करतात, सोने, चांदी, लाकूड, दगड आणि मातीच्या कबरीच्या प्रतिमांची पूजा करतात, आणि जे अशुद्ध आत्मे आणि राक्षसांची आणि ज्ञानाप्रमाणे नसलेल्या सर्व प्रकारच्या मूर्तींची पूजा करतात, त्यांना त्यांच्याकडून कोणत्याही प्रकारची मदत मिळणार नाही.
8. त्यांच्या अंतकरणातील मूर्खतेमुळे ते देवाला मान देतील, त्यांच्या अंतकरणातील भीतीमुळे आणि त्यांच्या स्वप्नातील दृष्टांतांमुळे त्यांचे डोळे आंधळे होतील.
9. त्यांच्यामुळे ते देवहीन आणि भयभीत होतील; कारण त्यांनी त्यांचे सर्व काम खोटेपणाने केले असेल आणि दगडाची पूजा केली असेल; म्हणून ते क्षणात नष्ट होतील.
१०. पण त्या दिवसात जे ज्ञानाचे शब्द स्वीकारतात आणि त्यांना समजून घेतात, आणि परात्पर देवाचे मार्ग पाळतात आणि त्याच्या नीतिमत्तेच्या मार्गाने चालतात, आणि अधार्मिक लोकांबरोबर अधार्मिक होऊ नका, ते सर्व धन्य आहेत; कारण त्यांचे तारण होईल.
११. तुमच्या शेजाऱ्यांवर वाईट गोष्टी पसरवणाऱ्यांना धिक्कार असो; कारण तुम्हाला अधोलोकात मारले जाईल.
१२. खोटे आणि खोटे माप देणारे आणि पृथ्वीवर कटुता निर्माण करणारे तुम्हाला धिक्कार असो; कारण त्यामुळे त्यांचा पूर्णपणे नाश होईल.
१३. जे लोक दुसऱ्यांच्या कष्टाने घरे बांधतात आणि त्यांचे सर्व बांधकाम साहित्य पापाच्या विटा आणि दगड आहे, त्यांना धिक्कार असो; मी तुम्हाला सांगतो की तुम्हाला शांती मिळणार नाही.
१४. जे त्यांच्या पूर्वजांचे मोजमाप आणि शाश्वत वारसा नाकारतात आणि ज्यांचे आत्मे मूर्तींच्या मागे लागतात त्यांना धिक्कार असो; कारण त्यांना विश्रांती मिळणार नाही.
१५. जे लोक अन्याय करतात आणि जुलूमाला मदत करतात आणि मोठ्या न्यायाच्या दिवसापर्यंत आपल्या शेजाऱ्यांना ठार मारतात त्यांचा धिक्कार असो.
१६. कारण तो तुमचे वैभव नष्ट करील, तुमच्या हृदयावर संकटे आणील, त्याचा तीव्र क्रोध भडकवेल, आणि तुम्हा सर्वांना तलवारीने नष्ट करील; आणि सर्व पवित्र आणि नीतिमान तुमच्या पापांची आठवण करतील.

प्रकरण १००

१. आणि त्या दिवसांत एकाच ठिकाणी वडील आणि त्यांची मुले मारली जातील, आणि भाऊ एकमेकांवर मरण पावतील, जोपर्यंत त्यांच्या रक्ताच्या नद्या वाहत नाहीत.
२. कारण माणूस आपल्या मुलांना आणि नातवंडांना मारण्यापासून आपला हात मागे घेणार नाही, आणि पापी आपल्या सन्माननीय भावापासून आपला हात मागे घेणार नाही: पहाटेपासून सूर्यास्तापर्यंत ते एकमेकांना मारतील.
३. आणि घोडा पाप्यांच्या रक्तात छातीपर्यंत चालेल, आणि रथ त्याच्या उंचीपर्यंत बुडाला जाईल.
४. त्या दिवसांत देवदूत गुप्त ठिकाणी उतरतील, आणि पाप करणाऱ्या सर्वांना एकाच ठिकाणी एकत्र करतील, आणि त्या

न्यायाच्या दिवशी सर्वोच्च देव पापी लोकांमध्ये मोठा न्याय करण्यासाठी उठेल.

५. आणि सर्व नीतिमान आणि पवित्र लोकांवर तो पवित्र देवदूतांमधून रक्षक नेमेल, जे त्यांना डोळ्याच्या बुबुळाप्रमाणे रक्षण करतील, जोपर्यंत तो सर्व दुष्टाई आणि सर्व पापांचा अंत करत नाही, आणि नीतिमान दीर्घ झोपेत असले तरी त्यांना घाबरण्याचे कारण नाही.

६. आणि मग पृथ्वीवरील मुले ज्ञानी लोकांना सुरक्षिततेत पाहतील, आणि या पुस्तकातील सर्व शब्द समजतील, आणि त्यांना कळेल की त्यांच्या पापांच्या उलथवणीमुळे त्यांची संपत्ती त्यांना वाचवू शकणार नाही.

७. पाप्यांनो, भयंकर वेदनांच्या दिवशी तुमचा धिक्कार असो, तुम्ही जे नीतिमानांना त्रास देता आणि त्यांना अग्नीत जाळता. तुमच्या कृत्यांनुसार तुम्हाला शिक्षा होईल.

8. अहो, हट्टी मनाच्या लोकांनो, तुम्ही वाईट गोष्टी करण्याच्या योजना आखता, तुमचा धिक्कार असो. म्हणून तुमच्यावर भीती येईल, आणि तुम्हाला मदत करणारा कोणीही नसेल.

९. पाप्यांनो, तुमच्या तोंडच्या शब्दांमुळे आणि तुमच्या हातांच्या कृत्यांमुळे, जे तुम्ही अधार्मिक म्हणून केले आहे, तुमचा धिक्कार असो, तुम्ही अग्नीपेक्षाही भयंकर जळणाऱ्या ज्वालांमध्ये जाळला जाल.

१०. आणि आता, हे जाणून घ्या की तो स्वर्गातील तुमच्या कृत्यांबद्दल, सूर्य, चंद्र आणि ताऱ्यांकडून तुमच्या पापांबद्दल विचारपूस करेल कारण तुम्ही पृथ्वीवर नीतिमानांचा न्याय करता.

११. तो तुमच्याविरुद्ध साक्ष देण्यासाठी प्रत्येक ढग, धुके, दव आणि पाऊस यांना बोलावेल; कारण ते सर्व तुमच्यावर पडण्यापासून रोखले जातील आणि त्यांना तुमच्या पापांची आठवण होईल.

१२. आणि आता पावसाला भेटवस्तू द्या जेणेकरून तो तुमच्यावर पडण्यापासून थांबणार नाही आणि दवही, जेव्हा तो तुमच्याकडून सोने आणि चांदी घेईल तेव्हा तो पडेल.

१३. जेव्हा दंव आणि बर्फ त्यांच्या थंडीसह तुमच्यावर येतील आणि सर्व हिमवादळे त्यांच्या सर्व पीडांसह तुमच्यावर येतील, तेव्हा त्या दिवसांत तुम्ही त्यांच्यासमोर उभे राहू शकणार नाही.

प्रकरण १०१

१. स्वर्गातील मुलांनो, आकाशाकडे आणि परात्पर देवाच्या प्रत्येक कार्याकडे लक्ष द्या, आणि त्याचे भय धरा आणि त्याच्यासमोर कोणतेही वाईट काम करू नका.

२. जर तो तुमच्यासाठी स्वर्गाच्या खिडक्या बंद करतो आणि पाऊस आणि दव पृथ्वीवर पडण्यापासून रोखतो, तर तुम्ही काय कराल?

३. आणि जर तो तुमच्या कृत्यांमुळे तुमच्यावर क्रोध आणेल, तर तुम्ही त्याला विनंती करू शकत नाही; कारण तुम्ही त्याच्या नीतिमत्त्वाविरुद्ध गर्विष्ठ आणि उद्धट शब्द बोललात; म्हणून तुम्हाला शांती मिळणार नाही.

४. आणि जहाजांच्या खलाशांना तुम्ही पाहत नाही का, त्यांची जहाजे लाटांनी इकडे तिकडे हादरतात, वाऱ्याने हादरतात आणि खूप संकटात सापडतात?

५. आणि म्हणूनच त्यांना भीती वाटते कारण त्यांच्या सर्व चांगल्या संपत्ती त्यांच्यासोबत समुद्रात जातात आणि त्यांच्या मनात वाईट कल्पना असतात की समुद्र त्यांना गिळंकृत करेल आणि ते त्यातच मरतील.

६. संपूर्ण समुद्र, त्याचे सर्व पाणी आणि त्याच्या सर्व हालचाली ही परात्पर देवाची कृत्ये नाहीत का? त्याने त्याच्या कृतींना मर्यादा घालून वाळूने सर्वत्र बंदिस्त केले नाही का?

७. त्याच्या ताकीदाने ते घाबरते आणि सुकते, आणि त्यातील सर्व मासे आणि त्यातील सर्व काही मरते; पण पृथ्वीवरील पापी लोकांनो, त्याला घाबरू नका.

८. त्यानेच आकाश, पृथ्वी आणि त्यातील सर्व काही निर्माण केले नाही का? पृथ्वीवर आणि समुद्रात फिरणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीला त्यानेच समज आणि ज्ञान दिले आहे.

९. जहाजावरील खलाशांना समुद्राची भीती वाटत नाही का? तरीसुद्धा पापी परात्पर देवाला घाबरत नाहीत.

प्रकरण १०२

१. ज्या दिवसांत तो तुमच्यावर भयानक अग्नी आणेल, तेव्हा तुम्ही कुठे पळून जाल आणि तुम्हाला मुक्तता कुठे मिळेल? आणि जेव्हा तो तुमच्याविरुद्ध त्याचे वचन देईल तेव्हा तुम्ही घाबरून जाणार नाही का?

२. सर्व तेजस्वी लोक मोठ्या भीतीने घाबरतील, आणि सर्व पृथ्वी भयभीत होईल, थरथर कापेल आणि घाबरेल.

३. आणि सर्व देवदूत त्यांच्या आज्ञा पाळतील, आणि महान वैभवाच्या उपस्थितीपासून स्वतला लपण्याचा प्रयत्न करतील, आणि पृथ्वीवरील मुले थरथर कापतील; आणि तुम्ही पापी लोक कायमचे शापित व्हाल, आणि तुम्हाला शांती मिळणार नाही.

४. नीतिमानांच्या आत्म्यांनो, घाबरू नका, आणि नीतिमत्तेत मृत्युमुखी पडलेल्यांनो, आशा बाळगा.

५. आणि जर तुमचा आत्मा दुखाने अधोलोकात गेला असेल आणि तुमच्या आयुष्यात तुमचे शरीर तुमच्या चांगुलपणानुसार चालले नसेल तर शोक करू नका, तर पापींच्या न्यायाच्या दिवसाची आणि शाप आणि शिक्षेच्या दिवसाची वाट पहा.

६. आणि तरीही जेव्हा तुम्ही मरता तेव्हा पापी तुमच्याबद्दल बोलतात: "जसे आपण मरतो, तसेच नीतिमान मरतात, आणि त्यांच्या कृत्यांचा त्यांना काय फायदा होतो?"

७. पाहा, जसे आपण, तसेच तेही दुखात आणि अंधारात मरतात, आणि त्यांच्याकडे आपल्यापेक्षा जास्त काय आहे? आतापासून आपण समान आहोत.

८. आणि त्यांना काय मिळेल आणि ते कायमचे काय पाहतील? पाहा, ते देखील मेले आहेत, आणि यापुढे त्यांना कायमचे प्रकाश दिसणार नाही."

९. पाप्यांनो, मी तुम्हाला सांगतो, तुम्ही खाण्यात, पिण्यात, लुटण्यात आणि पाप करण्यात, लोकांना नग्न करण्यात, संपत्ती मिळवण्यात आणि चांगले दिवस पाहण्यात समाधानी आहात.

१०. नीतिमानांचा शेवट कसा होतो हे तुम्ही पाहिले आहे का? त्यांच्या मृत्यूपर्यंत त्यांच्यात कोणत्याही प्रकारचा हिंसाचार आढळत नाही.

११. "तरीही ते नष्ट झाले आणि जणू काही ते अस्तित्वातच नव्हते असे झाले, आणि त्यांचे आत्मे क्लेशात अधोलोकात उतरले."

प्रकरण १०३

१. म्हणून, आता, नीतिमानांनो, मी तुम्हाला शपथ घेतो की, प्रभुत्व असलेल्या महान, सन्मानित आणि पराक्रमी देवाच्या गौरवाची आणि त्याच्या महानतेची मी शपथ घेतो:
२. मला एक रहस्य माहित आहे, आणि मी स्वर्गीय पाट्या वाचल्या आहेत, आणि पवित्र पुस्तके पाहिली आहेत, आणि त्यात लिहिलेले आणि त्यांच्याबद्दल लिहिलेले आढळले आहे:
३. त्यांच्यासाठी सर्व चांगुलपणा, आनंद आणि वैभव तयार केले आहे, आणि जे नीतिमत्त्वात मरण पावले आहेत त्यांच्या आत्म्यांसाठी लिहिले आहे, आणि तुमच्या श्रमांच्या मोबदल्यात तुम्हाला अनेक चांगले दिले जाईल, आणि तुमचे भाग्य जिवंतांपेक्षा विपुल प्रमाणात आहे.
४. आणि नीतिमत्त्वात मरण पावलेले तुमचे आत्मे जिवंत राहतील आणि आनंद करतील, आणि त्यांचे आत्मे नष्ट होणार नाहीत, आणि त्यांचे स्मरण त्या महान देवाच्या चेहऱ्यापासून जगातील सर्व पिढ्यांपर्यंत राहणार नाही: म्हणून आता त्यांच्या अपमानाची भीती बाळगू नका.
५. पाप्यांनो, तुमचा धिक्कार असो, जेव्हा तुम्ही तुमच्या पापांच्या संपत्तीत मराल, आणि तुमच्यासारखे लोक तुमच्याबद्दल म्हणतात: 'धन्य पापी आहेत: त्यांनी त्यांचे सर्व दिवस पाहिले आहेत.'
६. आणि ते कसे समृद्धीने आणि संपत्तीने मरण पावले आहेत, आणि त्यांच्या आयुष्यात त्यांनी दुःख किंवा खून पाहिलेला नाही; आणि ते सन्मानाने मरण पावले आहेत, आणि त्यांच्या आयुष्यात त्यांच्यावर न्यायदंड बजावण्यात आला नाही."
७. लक्षात ठेवा, त्यांचे जीव अधोलोकात जातील आणि त्यांच्या मोठ्या संकटात ते दुःखी होतील.
८. आणि तुमचे आत्मे अंधारात, साखळ्यांमध्ये आणि जळत्या ज्वालेत जातील जिथे भयानक न्यायदंड असेल; आणि तो मोठा न्यायदंड जगातील सर्व पिढ्यांसाठी असेल. तुमचा धिक्कार असो, कारण तुम्हाला शांती मिळणार नाही.
९. जीवनात असलेल्या नीतिमान आणि चांगल्या लोकांबद्दल असे म्हणू नका की, "आमच्या संकटाच्या काळात आम्ही खूप कष्ट केले आणि प्रत्येक संकटाचा सामना केला, आणि खूप संकटांना तोंड दिले आणि आम्ही नष्ट झालो, आणि आम्ही थोडे झालो आणि आमचा आत्मा कमकुवत झाला."
१०. आणि आमचा नाश झाला आहे आणि आम्हाला एक शब्दही सांगून मदत करणारा कोणी सापडला नाही: आमचा छळ झाला आहे आणि आम्हाला नष्ट करण्यात आले आहे, आणि आम्हाला दिवसेंदिवस जीवन पाहण्याची आशा राहिलेली नाही.
११. आम्हाला डोके होण्याची आशा होती पण आम्ही शेपूट झालो आहोत: आम्ही खूप कष्ट केले आहेत आणि आमच्या कष्टात आम्हाला समाधान मिळाले नाही; आणि आम्ही पापी आणि अनीतिमानांचे अन्न झालो आहोत, आणि त्यांनी आमचे जू आमच्यावर भारी लादले आहे.
१२. ज्यांनी आमचा द्वेष केला आणि आम्हाला मारले त्यांनी आमच्यावर राज्य केले आहे; आणि ज्यांनी आमचा द्वेष केला त्यांच्यापुढे आम्ही आमच्या मान झुकवल्या आहेत, पण त्यांनी आम्हाला दया दाखवली नाही.
१३. आम्हाला त्यांच्यापासून दूर जाण्याची इच्छा होती जेणेकरून आम्ही पळून जाऊन आराम करू शकू, पण आम्हाला त्यांच्यापासून सुरक्षित राहण्यासाठी पळून जाण्यासाठी जागा मिळाली नाही.
१४. आमच्या संकटात आम्ही अधिकाऱ्यांकडे तक्रार केली, आणि आम्हाला गिळंकृत करणाऱ्यांविरुद्ध ओरडले, पण त्यांनी आमच्या आक्रोशाकडे लक्ष दिले नाही आणि आमचा आवाज ऐकला नाही.
१५. आणि ज्यांनी आम्हाला लुटले आणि गिळंकृत केले आणि ज्यांनी आम्हाला कमी केले त्यांना त्यांनी मदत केली; आणि त्यांनी त्यांचा छळ लपवला, आणि ज्यांनी आम्हाला गिळंकृत केले आणि आम्हाला पांगवले आणि आम्हाला मारले त्यांचे जू त्यांनी आमच्यावरून काढून टाकले नाही, आणि त्यांनी त्यांचा खून लपवला, आणि त्यांनी आमच्यावर हात उचलला हे त्यांना आठवले नाही.

प्रकरण १०४

१. मी तुम्हाला शपथ देतो की, स्वर्गात देवदूत तुम्हाला त्या महान देवाच्या गौरवासमोर कायमचे आठवतात: आणि तुमची नावे त्या महान देवाच्या गौरवासमोर लिहिली जातात.
२. आशा बाळगा; कारण पूर्वी तुम्हाला आजार आणि क्लेशांमुळे लज्जित केले जात होते; पण आता तुम्ही स्वर्गातील प्रकाशासारखे चमकाल, तुम्ही चमकाल आणि तुम्हाला दिसेल, आणि स्वर्गाचे दरवाजे तुमच्यासाठी उघडले जातील.
३. आणि तुमच्या आक्रोशात, न्यायासाठी ओरडा, आणि ते तुम्हाला दिसेल; कारण तुमचे सर्व संकट राज्यकर्त्यांवर आणि तुम्हाला लुटणाऱ्यांना मदत करणाऱ्या सर्वांवर येईल.
४. आशावादी राहा आणि तुमच्या आशा सोडू नका कारण तुम्हाला स्वर्गातील देवदूतांप्रमाणे खूप आनंद होईल.
५. तुम्हाला काय करावे लागेल? महान न्यायाच्या दिवशी तुम्हाला लपावे लागणार नाही आणि तुम्ही पापी म्हणून आढळणार नाही आणि जगातील सर्व पिढ्यांसाठी शाश्वत न्याय तुमच्यापासून दूर असेल.
६. आणि आता नीतिमानांनो, पापी लोक त्यांच्या मार्गात बलवान आणि यशस्वी होताना पाहून घाबरू नका. त्यांच्याशी मैत्री करू नका, तर त्यांच्या हिंसाचारापासून दूर राहा; कारण तुम्ही स्वर्गातील सैन्याचे साथीदार व्हाल.
७. आणि जरी तुम्ही पापी म्हणत असाल की, "आमची सर्व पापे शोधून लिहून ठेवली जाणार नाहीत," तरीसुद्धा ते तुमची सर्व पापे दररोज लिहून ठेवतील.
८. आणि आता मी तुम्हाला दाखवतो की प्रकाश आणि अंधार, दिवस आणि रात्र, तुमची सर्व पापे पाहतात.
९. तुमच्या अंतःकरणात देवहीन होऊ नका, खोटे बोलू नका आणि प्रामाणिकपणाचे शब्द बदलू नका, पवित्र महान देवाच्या शब्दांवर खोटे बोलण्याचा आरोप लावू नका, किंवा तुमच्या मूर्तींचा हिशोब घेऊ नका; कारण तुमचे सर्व खोटे बोलणे आणि तुमचे सर्व देवहीनता नीतिमत्तेत नाही तर मोठ्या पापात आहे.
१०. आणि आता मला हे रहस्य कळले आहे की, पापी नीतिमत्तेच्या शब्दांना अनेक प्रकारे बदलतील आणि विकृत करतील, वाईट शब्द बोलतील, खोटे बोलतील, मोठे फसवे कृत्य करतील आणि त्यांच्या शब्दांबद्दल पुस्तके लिहितील.
११. पण जेव्हा ते माझे सर्व शब्द त्यांच्या भाषेत खरेपणाने लिहितात आणि माझ्या शब्दांमध्ये काहीही बदल करत नाहीत

किंवा कमी करत नाहीत तर ते सर्व खरेपणाने लिहितात - मी त्यांच्याबद्दल प्रथम साक्ष दिलेली सर्व गोष्ट.
१२. मग, मला आणखी एक रहस्य कळले आहे, ते म्हणजे, धार्मिक आणि ज्ञानी लोकांना पुस्तके दिली जातील जेणेकरून ते आनंदाचे, प्रामाणिकपणाचे आणि भरपूर ज्ञानाचे कारण बनतील.
१३. आणि त्यांना पुस्तके दिली जातील, आणि ते त्यावर विश्वास ठेवतील आणि त्यांच्यावर आनंद करतील, आणि मग ज्यांनी त्यापासून नीतिमत्तेचे सर्व मार्ग शिकले आहेत अशा सर्व नीतिमानांना बक्षीस मिळेल.

प्रकरण १०५

१. त्या दिवसांत, प्रभूने त्यांना पृथ्वीवरील लोकांना बोलावून त्यांच्या ज्ञानाबद्दल साक्ष देण्यास सांगितले: त्यांना ते दाखवा; कारण तुम्ही त्यांचे मार्गदर्शक आहात आणि संपूर्ण पृथ्वीवर बक्षीस आहात.
२. कारण मी आणि माझा मुलगा त्यांच्या आयुष्यात सदैव त्यांच्याशी प्रामाणिकपणाच्या मार्गाने एकत्र राहू; आणि तुम्हाला शांती मिळेल: सरळपणाच्या मुलांनो, आनंद करा. आमेन.

प्रकरण १०६

१. काही दिवसांनी माझा मुलगा मथुशलह याने त्याचा मुलगा लामेख याच्यासाठी बायको केली, आणि ती त्याच्यापासून गर्भवती झाली आणि तिला मुलगा झाला.
२. आणि त्याचे शरीर बर्फासारखे पांढरे आणि गुलाबाच्या फुलासारखे लाल होते, आणि त्याच्या डोक्याचे केस आणि त्याचे लांब केस लोकरीसारखे पांढरे होते आणि त्याचे डोळे सुंदर होते. आणि जेव्हा त्याने डोळे उघडले तेव्हा त्याने संपूर्ण घर सूर्यासारखे प्रकाशित केले आणि संपूर्ण घर खूप तेजस्वी होते.
३. आणि मग तो सुईणीच्या हातात उभा राहिला, त्याने आपले तोंड उघडले आणि नीतिमत्तेच्या प्रभूशी बोलला.
४. त्याचा बाप लामेख त्याला घाबरला आणि पळून जाऊन आपल्या बापाकडे गेला.
५. आणि तो त्याला म्हणाला: 'मला एक परका मुलगा झाला आहे, जो माणसांपेक्षा वेगळा आणि वेगळा आहे, आणि स्वर्गाच्या देवाच्या पुत्रांसारखा आहे; आणि त्याचा स्वभाव वेगळा आहे आणि तो आपल्यासारखा नाही, आणि त्याचे डोळे सूर्याच्या किरणांसारखे आहेत आणि त्याचा चेहरा तेजस्वी आहे.'
६. आणि मला असे वाटते की तो माझ्यापासून नाही तर देवदूतांपासून निर्माण झाला आहे आणि मला भीती वाटते की त्याच्या काळात पृथ्वीवर एक चमत्कार घडेल.
७. आणि आता, माझ्या बाबा, मी तुम्हाला विनंती करण्यासाठी आणि विनंती करण्यासाठी येथे आहे की तुम्ही आमचा पिता हनोख याच्याकडे जा आणि त्याच्याकडून सत्य जाणून घ्या, कारण त्याचे निवासस्थान देवदूतांमध्ये आहे.
८. जेव्हा मथुशेलहने त्याच्या मुलाचे शब्द ऐकले तेव्हा तो पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत माझ्याकडे आला; कारण त्याने ऐकले होते की मी तिथे आहे, आणि तो मोठ्याने ओरडला, आणि मी त्याचा आवाज ऐकला आणि मी त्याच्याकडे आलो. आणि मी त्याला म्हटले: 'पाहा, मी येथे आहे, माझ्या मुला, तू माझ्याकडे का आला आहेस?'
९. त्याने उत्तर दिले, 'मी तुमच्याकडे मोठ्या काळजीमुळे आलो आहे आणि एका भयावह दृष्टान्तामुळे मी तुमच्याकडे आलो आहे.'
१०. आणि आता, माझ्या बापा, माझे ऐका: माझ्या मुलाला लामेखला एक मुलगा झाला आहे, ज्याच्यासारखा दुसरा कोणी नाही आणि त्याचा स्वभाव माणसाच्या स्वभावासारखा नाही, आणि त्याच्या शरीराचा रंग बर्फापेक्षा पांढरा आणि गुलाबाच्या फुलापेक्षा लाल आहे, त्याच्या डोक्याचे केस पांढऱ्या लोकरीपेक्षा पांढरे आहेत आणि त्याचे डोळे सूर्याच्या किरणांसारखे आहेत, आणि त्याने डोळे उघडले आणि त्यानंतर संपूर्ण घर उजळून टाकले.
११. तो सुईणीच्या हातात उभा राहिला आणि त्याने आपले तोंड उघडले आणि स्वर्गातील परमेश्वराचे आभार मानले.
१२. त्याचा बाप लामेख घाबरला आणि माझ्याकडे पळून गेला, आणि त्याला विश्वास नव्हता की तो त्याच्यापासून जन्मला आहे, तर तो स्वर्गातील देवदूतांच्या प्रतिरूपात आहे; आणि पाहा, मी तुझ्याकडे आलो आहे जेणेकरून तू मला सत्य कळवावेस.
१३. मी, हनोखने, त्याला उत्तर दिले आणि म्हटले: 'प्रभु पृथ्वीवर एक नवीन गोष्ट करेल, आणि हे मी आधीच दृष्टान्तात पाहिले आहे, आणि मी तुला कळवतो की माझे वडील यारेद यांच्या पिढीत स्वर्गातील काही देवदूतांनी परमेश्वराच्या वचनाचे उल्लंघन केले.'
१४. आणि पाहा, ते पाप करतात आणि नियमशास्त्राचे उल्लंघन करतात, आणि स्त्रियांशी जोडले जातात आणि त्यांच्याशी पाप करतात, आणि त्यांच्यापैकी काहींशी लग्न करतात आणि त्यांच्यापासून मुले जन्माला घालतात.
१५. आणि ते पृथ्वीवर आत्म्यानुसार नव्हे तर देहानुसार राक्षस निर्माण करतील, आणि पृथ्वीवर एक मोठी शिक्षा होईल आणि पृथ्वी सर्व अशुद्धतेपासून शुद्ध होईल.
१६. हो, संपूर्ण पृथ्वीवर मोठा नाश येईल, आणि एक वर्षासाठी महापूर आणि मोठा नाश होईल.
१७. आणि तुला जन्मलेला हा मुलगा पृथ्वीवरच राहील आणि त्याची तीन मुले त्याच्यासोबत वाचतील: जेव्हा पृथ्वीवरील सर्व मानवजात मरतील, तेव्हा तो आणि त्याचे पुत्र वाचतील.
१८. आणि आता तुझा मुलगा लामेख याला सांग की जो जन्मला आहे तो खरोखरच त्याचा पुत्र आहे आणि त्याचे नाव नोहा ठेव; कारण तो तुझ्या हाती राहील आणि तो आणि त्याचे पुत्र त्याच्या काळात पृथ्वीवर होणाऱ्या सर्व पाप आणि अनीतिमुळे होणाऱ्या नाशातून वाचतील.
१९. आणि त्यानंतर पृथ्वीवर जे पहिल्यांदा संपले होते त्यापेक्षाही जास्त अनीति होईल; कारण मला पवित्र जनांचे रहस्य माहित आहे; कारण त्याने, प्रभुने, मला दाखवले आहे आणि मला कळवले आहे आणि मी ते स्वर्गीय पाट्यांवर वाचले आहेत.

प्रकरण १०७

1. आणि मी त्यांच्यावर लिहिलेले पाहिले की पिढ्यानपिढ्या पाप करतील, जोपर्यंत नीतिमत्तेची पिढी निर्माण होत नाही आणि पाप नष्ट होत नाही आणि पृथ्वीवरून सर्व प्रकारचे चांगले येते.
2. आणि आता, माझ्या मुला, जा आणि तुझा मुलगा लामेख याला सांग की, हा जो मुलगा जन्माला आला आहे तो खरोखरच त्याचा मुलगा आहे आणि हे खोटे नाही.'
3. आणि जेव्हा मथुशलहने त्याचा बाप हनोख याचे शब्द ऐकले - कारण त्याने त्याला सर्व गुप्त गोष्टी सांगितल्या होत्या - तेव्हा तो परत आला आणि त्याला त्या दाखवल्या आणि त्या मुलाचे नाव नोहा ठेवले; कारण सर्व नाशानंतर तो पृथ्वीला सांत्वन देईल.

प्रकरण १०८

१. हनोखने त्याचा मुलगा मथुशेलह आणि त्याच्या नंतर येणाऱ्यांसाठी आणि शेवटच्या काळात नियम पाळणाऱ्यांसाठी लिहिलेले आणखी एक पुस्तक.
२. ज्यांनी चांगले केले आहे त्यांनी वाईट कृत्ये करणाऱ्यांचा अंत होईपर्यंत आणि अपराध्यांच्या शक्तीचा अंत होईपर्यंत त्या दिवसांची वाट पहावी.
३. आणि पाप नाहीसे होईपर्यंत वाट पहा, कारण त्यांची नावे जीवनाच्या पुस्तकातून आणि पवित्र पुस्तकांमधून पुसून टाकली जातील, आणि त्यांचे संतती कायमचे नष्ट होईल, आणि त्यांचे आत्मे मारले जातील, आणि ते अशा गोंधळलेल्या वाळवंटात रडतील आणि विलाप करतील, आणि ते अग्नीत जाळतील; कारण तेथे पृथ्वी नाही.
४. आणि मला तिथे अदृश्य ढगासारखे काहीतरी दिसले; कारण त्याच्या खोलीमुळे मी वर पाहू शकत नव्हतो, आणि मला अग्नीचा ज्वाला तेजस्वीपणे पेटत होता आणि चमकदार पर्वतांसारख्या गोष्टी गोल फिरत आणि इकडे तिकडे पसरत होत्या.
५. आणि मी माझ्यासोबत असलेल्या एका पवित्र देवदूताला विचारले आणि त्याला म्हटले: 'ही चमकणारी वस्तू काय आहे? कारण ती स्वर्ग नाही तर फक्त धगधगत्या अग्नीची ज्वाला आहे, आणि रडण्याचा, रडण्याचा, विलापाचा आणि तीव्र वेदनांचा आवाज आहे.'
६. आणि तो मला म्हणाला: 'हे जे ठिकाण तू पाहतोस - येथे पापी आणि निंदकांचे आत्मे, आणि दुष्ट कृत्ये करणारे आणि परमेश्वराने संदेष्ट्यांच्या तोंडून सांगितलेल्या सर्व गोष्टी - म्हणजेच भविष्यात घडणाऱ्या गोष्टी - विकृत करणारे आत्मे टाकले आहेत.'
७. कारण त्यापैकी काही स्वर्गात वर लिहिलेले आणि कोरलेले आहेत, जेणेकरून देवदूत ते वाचतील आणि पापी लोकांवर आणि नम्र लोकांच्या आत्म्यांवर आणि ज्यांनी त्यांच्या शरीरांना त्रास दिला आहे आणि देवाकडून त्यांना प्रतिफळ मिळाले आहे त्यांच्यावर काय येणार आहे हे जाणून घेतील; आणि ज्यांना दुष्ट लोकांनी लज्जित केले आहे त्यांच्यावर काय परिणाम होईल हे जाणून घेतील.
८. जे देवावर प्रेम करतात आणि सोने, चांदी किंवा जगातील कोणत्याही चांगल्या गोष्टींवर प्रेम करत नाहीत, तर त्यांनी आपले शरीर यातनांना अर्पण केले.
९. ज्यांना, अस्तित्वात आल्यापासून, पृथ्वीवरील अन्नाची आकांक्षा नव्हती, तर सर्वकाही एक निसटणारा श्वास मानले आणि त्यानुसार जगले, आणि परमेश्वराने त्यांची खूप परीक्षा घेतली आणि त्यांचे आत्मे शुद्ध आढळले जेणेकरून त्यांनी त्याचे नाव धन्य करावे.
१०. आणि त्यांच्यासाठी ठरलेले सर्व आशीर्वाद मी पुस्तकांमध्ये लिहिले आहेत. आणि त्याने त्यांना त्यांचे बक्षीस दिले आहे, कारण त्यांना जगात त्यांच्या जीवनापेक्षा स्वर्ग जास्त प्रिय असल्याचे आढळले आहे, आणि जरी त्यांना दुष्ट लोकांच्या पायाखाली तुडवले गेले, त्यांच्याकडून अपमान आणि निंदा सहन केली गेली आणि लज्जित केले गेले, तरीही त्यांनी मला आशीर्वाद दिला.
११. आणि आता मी प्रकाशाच्या पिढीतील चांगल्या आत्म्यांना बोलावीन आणि जे अंधारात जन्मले होते, ज्यांना देहात त्यांच्या विश्वासूपणाला पात्र असलेल्या सन्मानाने प्रतिफळ मिळाले नव्हते त्यांचे मी रूपांतर करीन.
१२. आणि ज्यांनी माझे पवित्र नाव प्रिय मानले आहे त्यांना मी तेजस्वी प्रकाशात बाहेर आणीन आणि मी प्रत्येकाला त्याच्या सन्मानाच्या सिंहासनावर बसवीन.
१३. आणि ते असंख्य काळासाठी तेजस्वी असतील; कारण नीतिमत्ता हा देवाचा न्याय आहे; कारण तो विश्वासूंना सरळ मार्गांच्या निवासस्थानी विश्वासूपणा देईल.
१४. आणि ते अंधारात जन्मलेल्यांना अंधारात नेलेले पाहतील, तर नीतिमान तेजस्वी होतील.
१५. आणि पापी मोठ्याने ओरडतील आणि त्यांना तेजस्वी दिसतील, आणि ते खरोखरच त्यांच्यासाठी दिवस आणि ऋतू ठरवलेल्या ठिकाणी जातील.